

การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

นายภาณุพงษ์ จำปา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและเพิ่มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นเพิ่มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

A DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL STANDARDS OF FOOTBALL COACHES
FOR DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION

MR. PANUPONG JAMPRA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ของกรมพลศึกษา
โดย	นายภาณุพงษ์ จำปา
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์การกีฬา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(รองศาสตราจารย์ ดร. วิชิต คณึงสุขเกษม)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย บุญรอด)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวาม อินพรม)

ภาณูปงษ์ จำปา : การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา.

(A DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL STANDARDS OF FOOTBALL

COACHES FOR DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION)

อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผศ. ดร.ชรินทร์ชัย อินทிரารณณ์, 165หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยเทคนิควิธีวิจัยแบบเดลฟาย ซึ่งได้รวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล จำนวน 20 ท่าน มีการดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามปลายเปิดในรอบที่ 1 และใช้แบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลของรอบที่ 3 โดยการหาค่ามัธยฐาน (Median: Md) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range: IR) และค่าสัมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม (Md-Mo) ซึ่งมีการกำหนดว่าข้อความที่นำไปใช้ต้องมีค่ามัธยฐานมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 และมีค่าสัมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 3 ด้านมาตรฐานดังนี้

1. มาตรฐานด้านความรู้ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ใน ระดับ มากที่สุด (Md=4.86, |Md-Mo|=0.32, IR=1.02) ได้แก่ มีความรู้เรื่องฟุตบอลกติกา กีฬาฟุตบอลสรีรวิทยา ร่างกายของกีฬาฟุตบอล วิทยาศาสตร์การกีฬา โภชนาการ การกีฬา จิตวิทยา การกีฬา การปฐมพยาบาลหลักการฝึกกีฬา หลักการสอนกีฬา การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย หลักการบริหาร การจัดการหลักการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย ความรู้การวางแผนการเขียนแผนการฝึกซ้อมวัฒนธรรมทางกีฬา

2. มาตรฐานด้าน การปฏิบัติงาน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.81, |Md-Mo|=0.19, IR=0.73) ได้แก่ ดำเนินการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานฝึกเทคนิคแท็คติกของแต่ละบุคคลและแต่ละตำแหน่งฝึกแท็คติกแบบกลุ่มสาธิตทักษะที่ถูกต้องทำการฝึกเกมรุก - เกมรับเขียนแผนการฝึกฟุตบอลระยะสั้นและระยะยาวผ่านการอบรมฟุตบอล ที-ไลเซนส์มีเนื้อหาการปฏิบัติการฝึกฟุตบอลปี-ไลเซนส์

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.89, |Md-Mo|=0.11, IR=0.60) ได้แก่ แบบอย่างที่ดียึดถือธรรมเนียมปฏิบัติมีวินัยความรับผิดชอบต่อที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย มีความ เสียสละและทุ่มเทยึดถือจรรยาบรรณครูมีบุคลิกภาพที่ดี มีความซื่อสัตย์ตรงต่อเวลา มีการพูดจาดี มีความกตัญญูรู้คุณและมีการความรู้ใหม่อยู่เสมอ

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา..... ลายมือชื่อนิสิต.....

ปีการศึกษา 2554..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

5278646039: MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS : FOOTBALL COACHES / PROFESSIONAL STANDARTS / DELPHI TECHNIQUE

PANUPONG JAMPRA: A DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL STANDARDS OF FOOTBALL COACHES FOR DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION. ADVISOR: ASST. PROF. CHANINCHAI INTIRAPORN, Ph.D., 165 pp.

The purpose of this research was to develop the professional standard of football coaches for Department of Physical Education. The Delphi technique was employed to conduct the research. Opinions from twenty experts in football were gathered using an open-ended questionnaire in the first round and 5-level Likert's scale questionnaire in the second and the third rounds. After obtaining the data from the third round, they were analyzed to find median (Md), interquartile range (IR), and the absolute of the difference between median and mode (|Md-Mo|). The statement or item could be used to be set as standard if the median was greater than or equal to 3.50, the interquartile range was fewer than or equal to 1.50, and the absolute of the difference between median and mode was fewer than or equal to 1.00.

The results showed that the professional standards agreed among the experts had three dimensions as follows:

1. Standard of knowledge: the experts mutually agreed at the highest level (Md=4.86, |Md-Mo|=0.32, IR=1.02). The knowledge dimension included knowledge in football, rules of football, physiology in football, sport sciences, sport nutrition, sport psychology, first aid, principle of sport training, principle of sport teaching, body conditioning, principle of management and administration, principle of physiotherapy, knowledge in designing training program, and sport culture.

2. Standard of Performance: the experts mutually agreed at the highest level (Md=4.81, |Md-Mo|=0.19, IR=0.73). The performance dimension included basic technical training, basic tactical training for individual and for different position in the field, tactical training in group, demonstration, offense-defense training, designing short-term and long-term training program, certified and licensed in for football in T license and have B license.

3. Standard of Conduct: the experts mutually agreed at the highest level (Md=4.89, |Md-Mo|=0.11, IR=0.60). The conduct dimension included providing a good role model, fairness, being a good leader, discipline, responsibility, good interpersonal skill and sportsmanship, sporting spirit, sacrifice, devotion, keeping in teacher code of conduct, good personality, honest, punctual, good manner, and always seeking new knowledge.

Field of Study :Sports Science..... Student's Signature

Academic Year :2011..... Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทிரากภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้ คำแนะนำ ข้อคิดเห็น แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด ประธานสอบ วิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.พราหม อินพรม กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยในการสอบวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ที่ กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์และบุคลากร คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนดูแลเอาใจใส่แก่ผู้วิจัย เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มอบทุนอุดหนุน การศึกษาที่มีความสามารถด้านกีฬา ประจำปีการศึกษา 2553 และปี 2554 อีกทั้งกรมพลศึกษา และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มอบทุนอุดหนุนในการทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็น อย่างยิ่งที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตรวจสอบแก้ไขข้อมูล และให้ ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลที่ได้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวิชนู และคุณแม่พุดชา จำปา ซึ่งเป็นพระอรหันต์ของ ผู้วิจัย เป็นกำลังใจตลอดระยะเวลาของการดำเนินชีวิตอีกทั้งในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณ สมาชิกในครอบครัว ตลอดจนเพื่อน ๆ รุ่นพี่ รุ่นน้อง ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ ห่วงใย และให้ กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ บิดา มารดาผู้ให้กำเนิด ครู อาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอน ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถานศึกษาที่ให้ความรู้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพ.....	38
แนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย.....	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	64
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	65
การหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	85
สรุปผล.....	87
อภิปรายผล.....	89
ข้อเสนอแนะ.....	103
รายการอ้างอิง.....	104
ภาคผนวก.....	109
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย.....	110
ภาคผนวก ข รายงานผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย.....	112
ภาคผนวก ค จดหมายเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ.....	115
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	119
ภาคผนวก จ ความถี่ในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3.....	141
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3.....	148
ภาคผนวก ช เหตุผลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถาม.....	158
ภาคผนวก ซ มาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการวิจัย.....	160
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	165

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การลดลงของความคลาดเคลื่อนและจำนวนผู้เชี่ยวชาญ.....	48
2	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้านความรู้.....	72
	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้านความรู้ (ต่อ).....	73
	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้านความรู้ (ต่อ).....	74
3	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาด้านการปฏิบัติงาน.....	76
	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาด้านการปฏิบัติงาน (ต่อ).....	77
4	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาด้านการปฏิบัติตน.....	78
	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาด้านการปฏิบัติตน (ต่อ).....	79
5	แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ.....	142
6	แสดงสรุปผลการวิเคราะห์หาคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่	149
7	แสดงสรุปผลการวิเคราะห์หาคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่	154

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ของกรมพลศึกษา.....	62
2	ขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา...	63

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายทั้งการชมและการเล่นมากที่สุดในโลก กว่าจะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันในระดับต่างๆ และมีผู้สนใจเข้าชมกันอย่างมากมายในระดับชาติ และระดับนานาชาติซึ่งในการแข่งขันแต่ละครั้ง ผู้เล่นจะเป็นบุคคลที่ลงไปแสดงความสามารถทางด้านกีฬาฟุตบอลให้กับเหล่าผู้ที่ชื่นชอบในกีฬาฟุตบอลได้ชมความสนุกสนานของกีฬาฟุตบอล ซึ่งผู้เล่นที่ปราศจากผู้ฝึกสอนที่ดีหรือผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถที่ดีในด้านกีฬาฟุตบอลที่ดีแล้ว คุณภาพของนักกีฬาก็อาจจะไม่สามารถพัฒนาขีดความสามารถที่สูงที่สุดได้ ดังนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะพัฒนากีฬาฟุตบอลในประเทศให้ทัดเทียมกับนานาชาติ

ในปัจจุบันนักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่ที่ทำการแข่งขันในระดับชาติหรือลีกฟุตบอลสูงสุดของประเทศล้วนแล้วแต่เป็นนักกีฬาที่เติบโตมาจากโรงเรียน ดังนั้นการแข่งขันการกีฬาขั้นพื้นฐานหรือในระดับโรงเรียน และการแข่งขันกีฬานักเรียนแห่งชาติ ล้วนแล้วอยู่ในการดูแลของกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่จะคอยให้การสนับสนุนและการจัดการแข่งขันเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ในการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนแห่งชาติหรือการแข่งขันกีฬาฟุตบอลนักเรียน กรมพลศึกษา นักกีฬาซึ่งเป็นนักเรียนที่มีระดับอายุยังน้อย ผู้ฝึกสอนจึงเป็นกลไกที่สำคัญที่จะพัฒนานักกีฬา ที่จะเป็นนักกีฬาที่ดีและเป็นตัวแทนในระดับชาติต่อไป ซึ่งปัจจุบันผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันที่กรมพลศึกษาเป็นองค์กรที่จัดการแข่งขันหรือในการดูแลของกรมพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลยังต้องมีพื้นฐานอะไรบ้าง เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานการเล่นของนักกีฬาฟุตบอลอีกทั้งเพิ่มขีดความสามารถสูงสุดให้กับนักกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องมีพื้นฐานและทักษะของผู้ฝึกสอนซึ่ง ทักษะของผู้ฝึกสอนกีฬา อนันต์ อัครฐู (2538) การฝึกกีฬาเป็นศาสตร์และศิลป์ที่พยายามทำให้ทีมดีขึ้นจะเห็นได้ว่าผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นบุคคลที่สำคัญมาก ดังนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและควรมีทักษะดังนี้

1. ความรู้และทักษะเฉพาะกีฬา (Technical skills) มีความสนใจ ความชอบในกีฬานั้นๆ มีประสบการณ์ในเกมนั้นๆ บ้างพอควร มีทักษะส่วนบุคคลในการนั้นๆ พอสมควร และสามารถแสดงหรือทำตัวอย่างให้ดูได้เป็นอย่างดี

2. ความคิดดีในการทำทีม (Conceptual skills) ซึ่งจะต้องมีภาวะการเป็นผู้นำ การวางแผน การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ มีความมุ่งมั่นและมองการณ์ไกล มีความสามารถในการจัดการและแนะนำชี้แนะที่จะพาทีมไปถึงเป้าหมายให้ได้

3. ทักษะในเชิงบริหาร (Administrative or Management skills) ผู้ฝึก จะต้องเป็นครูที่ดีด้วย เป็นนักจัดการที่ดีเกี่ยวกับตารางการฝึกหัด วิธีฝึกหัด จัดกลุ่มในการฝึกหัดให้นักกีฬาและผู้ร่วมงานมีความสุขที่ได้ฝึกหัด เต็มใจ และมีการรวมกันเป็นหนึ่งเดียว คือ ทำอะไรที่ทำพร้อมเพรียงกัน มีจิตใจมุ่งมั่นที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะร่วมกัน มีระบบติดตามและประเมินผลที่ดี

4. ทักษะในเชิงมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal of human skills) มีความเป็นผู้นำ ยอมรับและฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นเข้าใจคนอื่น มีการให้กำลังใจทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ ได้ดี

ในการพัฒนาบุคลากรผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในปัจจุบันนั้น การดำเนินงานยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย อันเนื่องมาจากยังขาดการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพตั้งแต่วาระระดับพื้นฐาน ที่จะนำไปเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ชัดเจน และที่สำคัญคือ ยังไม่มีการรับรองวิชาชีพ ด้วยการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้กับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

มาตรฐานวิชาชีพนั้น เป็นเกณฑ์มาตรฐาน ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพใช้ยึดถือเป็นแนวทางในการประกอบวิชาชีพอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการมีองค์ความรู้ในวิชาชีพ อันเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพในแต่ละสาขา (Hurd, 2005) ตามบทบัญญัติแห่งองค์การวิชาชีพนั้นๆ ซึ่งบทบัญญัติของแต่ละองค์การวิชาชีพนั้น จะมีระเบียบ ข้อกำหนด และข้อปฏิบัติที่มีลักษณะพื้นฐานเกี่ยวข้องกับมาตรฐานวิชาชีพที่คล้ายคลึงกัน (วงศกร ตระกูลหิรัญผดุง , 2551 อ้างถึงในเทพ ประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554)อันได้แก่การกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้ผู้ประกอบการวิชาชีพ สามารถยึดถือเป็นแนวทาง ในการดำเนินงาน หรือปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีคุณภาพ และการกำหนดมาตรฐานด้านความรู้ เพื่อใช้เป็นข้อกำหนดขั้นพื้นฐานในการรับรองมาตรฐานวิชาชีพ นอกจากนี้ มาตรฐานวิชาชีพ ยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการลดความเสี่ยง ที่อาจเกิดขึ้นได้ในกระบวนการทำงาน (Laurent, 2009)เช่น ในส่วนของผู้ประกอบการ เป็นการลดขั้นตอนการลองผิดลองถูกระหว่างการปฏิบัติงาน ส่งผลให้เกิดการลดต้นทุนด้านการผลิต และประหยัดเวลา และในส่วนของผู้มารับบริการ ก็จะเป็นการจ่ายเงินที่คุ้มค่าต่อการได้รับบริการตามมาตรฐานวิชาชีพ (Loyka, 2003)การมีมาตรฐานวิชาชีพ จึงเป็นการรับรองการทำงาน หรือการปฏิบัติหน้าที่ อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน และสามารถสร้างการยอมรับ จากสังคม อันเนื่องมาจากมาตรฐานวิชาชีพนั้น มีกระบวนการวัดค่าและประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม และประการสำคัญสำหรับโลกยุค

ประชาธิปไตยในปัจจุบันคือ มาตรฐานวิชาชีพ สามารถสร้างความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นในสังคมได้ ด้วยการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพที่ถูกกำหนดมา ซึ่งการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพทั้งหลายที่เกิดขึ้นในภูมิภาคต่างๆทั่วโลกนั้น มีวิวัฒนาการจาก ความต้องการงานบริการที่มีคุณภาพและมาตรฐาน (Hurd, 2005) เพื่อรองรับปริมาณความต้องการที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ตามลักษณะโครงสร้างของประชากรโลก (Anderson and Stone, 2005)

การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ เป็นกระบวนการในการพัฒนาระบบการทำงานให้เกิดเป็นมาตรฐาน และสามารถสร้างความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นในสังคมได้เป็นอย่างดี (วิจิตรา ปัญญาชัย , 2543) เพราะการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ มีกระบวนการวัดค่าและประเมินผลในการให้บริการของผู้ที่อยู่ในวิชาชีพอย่างเป็นระบบ อันเนื่องมาจากการกำหนดให้มีเกณฑ์มาตรฐานด้านต่างๆ เพื่อใช้ยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินการของแต่ละวิชาชีพ โดยการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ เกิดขึ้นจากความร่วมมือของกลุ่มสมาชิกภายในสาขาวิชาชีพ (Hayslip and VanZandt, 2000)เริ่มตั้งแต่การสร้างมาตรฐานแห่งองค์ความรู้ในวิชาชีพ การสร้างมาตรฐานแห่งความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ การสร้างมาตรฐานการเข้าสู่วิชาชีพ การสร้างมาตรฐานการได้รับการรับรองวิชาชีพ และประการสำคัญคือ การสร้างมาตรฐานขององค์กรวิชาชีพ (Kraus, 1984)ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุม และกำกับการดำเนินงานของ ระบบวิชาชีพในสาขานั้นๆ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติ โดยตลอด ระยะเวลากว่าห้าทศวรรษ ของการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมไทย ได้มีการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพต่างๆ มาอย่างต่อเนื่องและกว้างขวาง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรองรับ และเตรียมพร้อม ต่อการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของเศรษฐกิจและสังคมให้ทันสมัย และให้เพียงพอต่อความต้องการอยู่เสมอ วิจิตรา ปัญญาชัย (2543) ในขณะที่การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพอื่นๆ ในประเทศไทย อาทิ วิชาชีพเวชกรรมหรือใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ วิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ วิชาชีพบัญชี ที่มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติ และมีรายงานการศึกษาวิจัยในวิชาชีพมาอย่างต่อเนื่อง ต่างมีความพยายามสร้าง และพัฒนาระบบวิชาชีพของตนเองให้เป็นกระบวนการพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ประเทศสามารถก้าวทันโลกได้อย่างเป็นปัจจุบัน

การศึกษาเรื่องการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพอื่นๆ ในประเทศไทยนั้น ได้รับความสนใจและมีการศึกษาวิจัยกันมาอย่างต่อเนื่องและแพร่หลาย อาทิ วัชนีย์ เชาว์นัสดำรง (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาลักษณะความเป็นครูวิชาชีพ ของนิสิตนักศึกษาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์”, วิจิตรา ปัญญาชัย (2543) ทำการศึกษาเรื่อง “การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาอาชีพ สำหรับอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ”, ดาวรุ่ง ชะระอำ (2547)

ทำการศึกษารื่อง “การพัฒนา รูปแบบการผลิตครูวิชาชีพของไทย” และ วรรณภา คนกล้า (2552) ได้ทำการศึกษารื่อง “ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร” ในขณะที่การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬา ยังไม่เคยมีการศึกษาอย่างจริงจังและชัดเจน โดยเฉพาะในประเทศไทยนั้นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬา มีเพียงการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณสมบัติ ของผู้ฝึกสอนกีฬา เป็นส่วนใหญ่

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษารื่อง การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ และจำเป็นที่จะต้องดำเนินการพัฒนามาตรฐานให้เกิดขึ้นในสาขาวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลให้เป็นรูปธรรม เพื่อให้สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลมืออาชีพ ที่มีแนวโน้มในการเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างต่อเนื่องตามวงการกีฬาที่พัฒนาจากระดับสมัครเล่นเป็นระดับอาชีพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ครั้งนี้ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเท่านั้น

2. การวิจัยนี้มุ่งพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็นสามด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านความรู้ มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน และมาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

3. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีวิจัยแบบเดลฟาย(Delphi Technique) จำนวนทั้งหมด 3 รอบ สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ท่าน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนา หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการจัดทำมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เป็นอยู่ซึ่งมีการวางแผนกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้า โดยการเปลี่ยนแปลงนี้ต้องปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้น และเพิ่มสิ่งที่ไม่ให้มีขึ้น

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพด้านการฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ที่ได้รับการอบรมและฝึกฝนประสบการณ์ ด้านการฝึกสอนกีฬาฟุตบอลมาเป็นพิเศษ จากองค์กรด้านกีฬา หรือสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล เป็นนักวิชาการที่มีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับฟุตบอลที่มีชื่อเสียงเป็นที่ประจักษ์ เป็น ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ผ่านอบรมตั้งแต่ บี-ไลเซนส์ เป็นต้น ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ มีผลงานการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จเป็นของกรมพลศึกษาเป็นที่ประจักษ์ เป็นผู้สื่อข่าวหรือผู้บรรยายเกมกีฬาที่มีผลงานและชื่อเสียงเป็นที่ประจักษ์

มาตรฐานวิชาชีพ หมายถึง ข้อปฏิบัติสำหรับวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ประกอบด้วย มาตรฐานด้านความรู้ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน อันเป็นโครงสร้างแห่ง มาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานด้านความรู้ หมายถึง เกณฑ์ข้อกำหนดทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ คุณวุฒิและหลักสูตรการศึกษา การฝึกอบรม และระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน หมายถึง เกณฑ์ข้อกำหนดที่ใช้ถือเป็นข้อปฏิบัติ ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่แห่งมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง เกณฑ์ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับความ ประพฤติ ยึดหลักการแห่งคุณธรรมและจริยธรรม ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิชาชีพ

กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่ใช้ทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ เจตคติและทักษะกีฬาทำให้สามารถเล่นกีฬาได้และสามารถดู กีฬาเป็น โดยมุ่งพัฒนาด้านร่างกายจิตใจอารมณ์สังคมและสติปัญญาก่อให้เกิดคุณธรรมจริยธรรม ระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้มาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ซึ่งจะช่วยให้วิชา ีฟ ผู้ฝึกสอนกีฬา ฟุตบอลในประเทศไทยช่วยให้กีฬาฟุตบอลพัฒนาอย่างรวดเร็วและเป็นการเสริมทักษะและความรู้ จากการพัฒนาสาขาอาชีพอย่างต่อเนื่อง

2. ได้แนวทางในการวางแผนเพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทอื่นๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพในประเทศไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทบทวนวรรณกรรมและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง “การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา” จึงได้รวบรวมแนวคิดและ ทฤษฎี จากการศึกษาวรรณกรรมและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับผู้ฝึกสอนกีฬาและการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ เพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้เกิดแนวคิด และหลักการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย โดยได้มีการศึกษาและวิเคราะห์รายละเอียดต่างๆ ดังหัวข้อต่อไปนี้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

- 1.1 คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดี
- 1.2 ทักษะการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลและคุณสมบัติการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดี
- 1.3 บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดี
- 1.4 แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล
- 1.5 หลักการในการเล่นกีฬาฟุตบอล
- 1.6 สังคมวิทยาการกีฬากับกีฬาฟุตบอล

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพ

- 2.1 ความหมายของวิชาชีพ
- 2.2 ลักษณะของงานอาชีพ
- 2.3 ลักษณะของความเป็นวิชาชีพ
- 2.4 คุณลักษณะของวิชาชีพในระบบเศรษฐกิจ
- 2.5 มาตรฐานวิชาชีพ

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ตอนที่ 1 ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

1. คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวถึง ธรรมชาติประจำใจของครูพลศึกษาซึ่งถือเป็นบุคลากรทางการกีฬาเช่นเดียวกับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลไว้ดังต่อไปนี้

1. พรหมวิหารสี่ ได้แก่

เมตตา ครูพลศึกษาควรมีจิตปรารถนาที่จะให้นักเรียนของตนเองมีความสุข คือสุขทั้งกายและสบายใจในการศึกษาเล่าเรียน

กรุณา เมื่อนักเรียนประสบปัญหาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาส่วนตัว การเรียน หรือทางด้านสุขภาพก็ตาม ครูพลศึกษาควรจะพยายามให้ความช่วยเหลือให้นักเรียนพ้นทุกข์ หรือเมื่อนักเรียนมีความทุกข์หรือประสบความยากลำบากก็ให้รู้สึกสงสารเห็นอก เห็นใจและพยายามหาทางช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้พ้นจากความทุกข์ยากนั้น ๆ

มุทิตา ครูพลศึกษาที่ดีนั้น เมื่อนักเรียนประสบความสุขความสำเร็จ ก็มีความปีติยินดีในความสำเร็จของนักเรียนด้วย

อุเบกขา ครูพลศึกษาที่ดีควรจะเป็นผู้ที่วางใจเป็นกลาง วางเฉย ไม่ลำเอียง ไม่รักหรือมีอคติต่อนักเรียนคนใดคนหนึ่ง มีความปรารถนาดีต่อศิษย์ทุกคนโดยเสมอภาค ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

2. อิทธิบาทสี่ ได้แก่

ฉันทะ ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความรัก ความศรัทธา และมีความพอใจในการสอน รักในวิชาพลศึกษาและรักในวิชาชีพครู การสอนและการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนควรจะทำด้วยใจรัก เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์จริง ๆ ไม่ได้ทำเพื่อให้เสร็จไปตามหน้าที่เท่านั้น

วิริยะ ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความขยันขันแข็ง มีความมานะพยายามในการสอน และการเตรียมการสอน และหาความรู้ใหม่ ๆ วิธีการสอนและอุปกรณ์การสอน เพื่อสอนนักเรียนให้ทันกับเหตุการณ์อยู่เสมอ

จิตตะ ครูพลศึกษาจะเป็นผู้ที่มีความตั้งใจ เอาใจใส่ต่องาน มีความรับผิดชอบต่องานสอนของตนเอง ไม่ปล่อยปละละเลยหรือทำงานพอให้ผ่านไปเท่านั้น

วิมังสา ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่รู้จักใช้วิจารณ์ญาณและปัญญาในการคิดหาเหตุผล รู้จักค้นหาวิธีทำงานให้สำเร็จรวดเร็ว เช่น รู้จักวางโครงการและหาวิธีดำเนินการตามโครงการนั้นให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

3. สังคหวัตถุสี่ คือธรรมชาติอันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจผู้อื่น ได้แก่

ทาน การให้ คือครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่ถ่ายทอดความรู้ความคิดให้แก่ศิษย์ด้วยความเต็มใจ นอกจากครูจะเป็นผู้ให้ความรู้ความคิดในทางวิชาการแล้ว ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ให้ความรู้ ให้กำลังใจ ให้ความรักความเมตตา ให้เป็นสิ่งของ เช่น เอกสารหรือสิ่งของต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน ในบางกรณีอาจมีนักเรียนที่มีความยากไร้อยู่ในชั้นเรียน ขาดอุปกรณ์การเรียน ครูอาจจะจัดหาให้ด้วยความเต็มใจ

ปิยวาจาครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่เจรจาด้วยถ้อยคำที่ไพเราะ ไม่ดุดัน แม้ในขณะที่โกรธหรือไม่พอใจก็ควรจะใช้ความอดทน ประหยัดถ้อยคำและพูดจาให้เหมาะสม การให้ความช่วยเหลือหรือคำปรึกษาต่าง ๆ ก็ควรจะใช้คำพูดที่ดีและเหมาะสม

อรรถจริยา ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความประพฤติหรือกระทำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียน เช่น การให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ทั้งด้านวิชาการและส่วนตัว

สมามัตตตา ครูพลศึกษาควรจะเป็นกันเองกับนักเรียน ไม่ถือตัวหรือวางตนเกินไป จนนักเรียนไม่กล้าถามคำถามหรือแสดงความคิดเห็น

4. ขันติและโสรัจจะ ได้แก่

ขันติ ครูพลศึกษาจะต้องมีความอดทน และอดกลั้น เพราะงานของครูพลศึกษานั้นเป็นงานที่หนักทั้งด้านกายและใจ ครูจะต้องเตรียมการสอน เตรียมอุปกรณ์ สถานที่ เตรียมชั้นเรียน และในการสอนนั้นบางที่อาจจะไม่ได้ผลดังที่คาดไว้ นักเรียนบางคนอาจไม่สนใจเรียน ชอบพาดอกนอกเรื่องหรือก่อความรำคาญแก่เพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ อาจจะทำให้ครูไม่พอใจ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งจำเป็นที่ครูจะต้องมีความอดทนและอดกลั้น เพื่อที่จะพยายามสอนนักเรียนให้ได้รับผลดีที่สุด นอกจากนี้ ครูพลศึกษายังมีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อกับบุคคลหลายฝ่าย เช่น ผู้บริหาร เพื่อนครูคนอื่นในโรงเรียน และผู้ปกครองของนักเรียน การติดต่อกับบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายเช่นนี้ล้วนจำเป็นที่จะต้องใช้ความอดทนทั้งสิ้น

โสรัจจะ ความสงบเสงี่ยม ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีกิริยามารยาทเรียบร้อย มีความสุภาพอ่อนโยนเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน

ธรรมะทั้งสองประการนี้จะช่วยให้ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีอัธยาศัยไมตรี มีดวงหน้าอímเอิบเบิกบานอยู่เสมอ เป็นการส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี เป็นที่น่ายกย่องนับถือแก่บุคคลทั่วไป

5. ธรรมะในการวางตนเป็นกลาง คือการรู้จักวางตนดี ไม่เอนเอียงไปด้วยอคติต่าง ๆ ดังนี้

ฉันทาคติ ครูพลศึกษาจะต้องไม่มีใจลำเอียงเพราะความรัก

โทสาคติ ครูพลศึกษาจะต้องไม่มีจิตใจลำเอียงเพราะความโกรธ เกลียดชัง

โมหาคติ ครูพลศึกษาจะต้องไม่ลำเอียงเพราะความเขลา

ภยากติ ครูพลศึกษาจะต้องไม่ลำเอียงเพราะความกลัว

6. คารวะ คือความเคารพ เป็นคุณธรรมสำหรับผู้ที่อยู่ร่วมกัน ครูพลศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความเคารพต่อความคิดเห็นของนักเรียน ใจกว้างยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน และพยายามอยู่เสมอที่จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

7. สัปปริสธรรม คือ ธรรมะอันเป็นอารมณ์ของสัตบุรุษ มี 7 ประการ คือ

ธัมมัญญุตตา ความเป็นผู้รู้จักเหตุ

อัตถัญญุตตา ความเป็นผู้รู้จักผล

อิตถัญญุตตา ความเป็นผู้รู้จักตน

มัตถัญญุตตา ความเป็นผู้รู้จักประมาณ

กาลัญญุตตา ความเป็นผู้รู้จักกาล

ปริสัจญุตตา ความเป็นผู้รู้จักประชุมชน

บุคคลปโรปรัญญุตตา ความเป็นผู้รู้จักบุคคล

1.1. คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล เจษฎา เจียรนัย (2530)

กีฬาฟุตบอล นั้นประกอบด้วยหลายสิ่งหลายอย่างที่ให้นักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาก็เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่ทำให้ไปสู่ความเป็นเลิศดังมีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 มีความเข้าใจและรู้ซึ่งเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์ การศึกษาเรื่องราว รายละเอียดที่เกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์นั้นได้ ปัจจุบันเรารู้ซึ่งเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์มากกว่าแต่ก่อน เพราะโลกได้พัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ การวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของมนุษย์สามารถกระทำได้รวดเร็วละเอียดละออ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ผู้ฝึกสอนกีฬา ฟุตบอล จะต้องรอบรู้และงานวิจัยเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์ด้วย ต้องติดตามข่าวคราวความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อชี้แจงให้นักกีฬาทราบได้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬา มีเหตุผลอย่างไรต่อการฝึกนักกีฬา โดยใช้กิจกรรมนั้นๆ อาจจะมีมองดูแล้วขัดต่อสายตาผู้อื่น

1.1.2. มีความรู้ที่ทันสมัยเกี่ยวกับหลักวิธีการฝึก และการเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ทางด้านผลของการออกกำลังกายที่มีต่อสรีรวิทยาของมนุษย์ จะสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้กับนักกีฬาของตนได้อย่างแน่นอน และมีความเชื่อมั่น

1.1.3 มีความสามารถในการวิเคราะห์ท่าทางและลักษณะการเล่นของผู้เล่น ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีควรรู้จักใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์เข้าร่วมในการวิเคราะห์วิจัยว่า นักกีฬาของ

ตนมีลักษณะท่าทางตลอดจนสไตล์การเคลื่อนไหวขณะประกอบทักษะในการแข่งขันอย่างไรบ้าง ซึ่งจะทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข เมื่อพิจารณาจากการวิเคราะห์หรือวิจัยที่ผู้ฝึกสอนกีฬาได้ทำขึ้น ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องชี้แนะเพื่อให้ นักกีฬาของตนปรับปรุงข้อบกพร่องเพื่อเสริมสร้างให้พัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด

1.1.4 มีความสามารถในการใช้คนให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้ฝึกสอนกีฬา คือ ผู้ที่ทำหน้าที่สร้างสรรคหรือจัดตัวผู้เล่นและระบบการเล่นของทีมที่ตนรับผิดชอบอยู่ ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีต้องอย่าลืมว่าตัวผู้เล่นกับระบบการเล่นนั้นคนละเรื่องกัน แต่ปัจจัยทั้งสองที่กล่าวมาแล้วล้วนแต่มีความสำคัญต่อการแข่งขันเท่าเทียมกันหากจะแยกประเภทของผู้ฝึกสอนกีฬาตามคุณสมบัติข้อนี้ ก็พอจะจำแนกผู้ฝึกสอนกีฬาออกได้ 2 ประเภท คือ

1.1.4.1 ผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทอุดมการณ์ ผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทนี้มักเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาที่ประสบการณ์สูงผ่านเกมมามาก มีความนึกคิด มีการวางแผนลึกซึ้ง มีการจัดระบบการเล่นเป็นของตนเอง ยึดถือระบบการเล่นเป็นหลัก และให้ความสำคัญของตัวผู้เล่นเป็นรอง

1.1.4.2 ผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทวิธีการ ผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทนี้มีแนวความคิดในการบริหารทีมตรงข้ามกับผู้ฝึกสอนประเภทแรก กล่าวคือ ผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทนี้จะให้ความสำคัญหรือยึดถือตัวผู้เล่นเป็นหลัก ส่วนระบบหรือวิธีการเล่นนั้นถือเป็นอันดับรอง ผู้ฝึกสอนประเภทนี้จะทำการคัดเลือกนักกีฬาที่เขาคิดว่ามีความสามารถสูงสุดไว้ ตามจำนวนที่ต้องการ ต่อจากนั้นจึงดำเนินการตามโปรแกรมฝึกซ้อมเพื่อค้นหาขีดจำกัด และคุณสมบัติพิเศษของผู้เล่นแต่ละคน สุดท้ายเขาจึงค่อยวางแผนและวิธีการเล่นให้เหมาะกับขีดความสามารถและคุณสมบัติพิเศษของผู้เล่น

1.1.5 มีจริยธรรมและความเชื่อถือคุณค่าของการแข่งขัน คำกล่าวของท่านผู้รู้ที่ว่า “กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ” นั้นถือเป็นสัจธรรมและเป็นคติเตือนใจผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคนได้ทั้งนี้ เพราะงานผู้ฝึกสอนกีฬาส่วนหนึ่งสัมผัสกับชีวิตของเยาวชนของชาติ เพราะฉะนั้น โอกาสที่ผู้ฝึกสอนกีฬาจะปลูกฝังจริยธรรมด้านต่างๆ ให้แก่เยาวชนเหล่านั้นจึงย่อมมีมาก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านความเชื่อมั่นในตนเอง การควบคุมอารมณ์ การตัดสินใจ การอุทิศตน ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ความเมตตากรุณา ความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นความรับผิดชอบของผู้ที่ได้ชื่อว่าผู้ฝึกสอนที่ดี หากเขาจะสอนให้ลูกทีมได้รู้จักเลือกระหว่างความดีกับความเลวในการแข่งขันกีฬา นั่นคือ สอนให้ลูกทีมรู้จักคุณค่าที่ได้รับจากการเป็นผู้ร่วมแข่งขันที่ดี เป็นผู้แพ้ที่แท้จริง เป็นผู้ชนะที่สงบเสงี่ยมเป็นมิตรที่ดีของคู่แข่ง และเป็นผู้ที่เคารพกฎกติกาโดยเคร่งครัด เพราะฉะนั้น ผู้ฝึกสอน

กีฬาที่ดีต้องไม่หวังจะสร้างทีมให้ได้รับชัยชนะในการแข่งขันอย่างเดียว แต่ต้องสร้างทีมให้ได้รับชัยชนะนอกการแข่งขันด้วย นั่นคือ ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีต้องเห็นคุณค่าของการแข่งขัน นอกเหนือไปจากเห็นคุณค่าของชัยชนะที่ได้จากการแข่งขันแล้ว

1.1.6 ต้องรู้จักพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง การมีทีมกีฬาที่ดีได้นั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีนักกีฬาที่พร้อมไปด้วยสภาพร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องรู้ว่า นักกีฬาของตนนั้นมีความต้องการอะไร และมีความศรัทธาเชื่อถือในสิ่งใดบ้าง บุคลิกภาพของผู้ฝึกสอนเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักกีฬาได้ประการหนึ่ง การที่ผู้ฝึกสอนกีฬามีบุคลิกภาพเป็นที่น่าเชื่อถือ ศรัทธาของผู้เล่น การดำเนินการต่างๆ ของผู้ฝึกสอนกีฬาย่อมเป็นไปโดยราบรื่น การสร้างสมรรถภาพทางกาย จิตใจ และทางอารมณ์ให้แก่นักกีฬาย่อมมีประสิทธิภาพมากขึ้น จะต้องเตือนตัวเองเสมอว่าบุคลิกภาพของเราตอนนี้นั้น คือ ผู้ที่มีอำนาจเหนือนักกีฬาทุกคน และเมื่อใดที่บุคลิกภาพดังกล่าวถูกกลืนหายไปไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด นั้นย่อมเป็นเครื่องชี้ว่า ความศรัทธาในตัวผู้ฝึกสอนกีฬาที่เกิดจากนักกีฬากำลังเสื่อมลงไปทุกขณะ และเมื่อเป็นดังนี้ผู้ฝึกสอนก็ควรพัฒนาบุคลิกภาพของตนขึ้นอีก หากยังรักที่จะทำงานนี้ต่อไป

1.1.7 มีปรัชญาของตนเอง ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นศิลปะแขนงหนึ่ง แต่บางคนก็พูดว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นวิทยาศาสตร์แขนงหนึ่ง ผู้เขียนเองกลับมีความเห็นว่า ผู้ฝึกสอนกีฬานั้นเป็นทั้งศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์อยู่ในตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ แพทซีนิล (Patsy Neal) ที่ว่า “ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีนั้นต้องรู้จักใช้หลักการและเทคนิคทางวิทยาศาสตร์เข้าช่วยในการฝึก แต่ผู้ฝึกสอนที่ยิ่งใหญ่นั้นต้องรู้จักประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคทางวิทยาศาสตร์ ที่ใช้ในการฝึกไปใช้ในการแข่งขันได้อย่างเหมาะสม และนี่คือ “ศิลปะของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา” ซึ่งคำพูดดังกล่าวน่าที่จะเป็นเครื่องเตือนใจ เป็นแนวทางหรือเป็นปรัชญาที่ดีสำหรับผู้ที่กำลังคิดจะรับงานผู้ฝึกสอนกีฬา เพราะงานผู้ฝึกสอนกีฬานั้นมิใช่งานที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่มีความสามารถทางการกีฬาจะกระทำเท่านั้น แต่งานผู้ฝึกสอนกีฬายังเหมาะสมสำหรับผู้ที่จะต่อสู้หรือรักความก้าวหน้า

1.1.8 ต้องอุทิศตน กระตือรือร้น และมีความคิดริเริ่มงานของผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นงานที่ทำหลายต่อหลายสิ่งหลายอย่าง ต้องใช้เวลา อาจเกิดความสับสนวุ่นวายกว่าจะจัดระบบการทำงานให้เป็นระเบียบขึ้นมาได้ ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องอุทิศตนให้แก่งานนี้ด้วยความซื่อสัตย์ และเชื่อมั่นเพื่อส่วนรวมด้วยความเป็นตัวของตัวเอง ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องมีอิสระในการทำงาน โดยมีได้อยู่ภายใต้อิทธิพล หรือการควบคุมของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลอื่นใด การดำเนินการทุกอย่างต้องเป็นไปตามที่ผู้ฝึกสอนกีฬาได้คิดวางแผนเอาไว้ ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือผิดพลาดได้ นั่นเป็นภาวะความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอนกีฬาที่จะพิจารณาเอง ความซื่อสัตย์และเชื่อมั่นในตนเอง เป็น

คุณสมบัติที่จะสร้างศรัทธาในตัวผู้ฝึกสอนกีฬาให้เกิดขึ้นในจิตใจของผู้เล่นได้ทางหนึ่ง เมื่อผู้เล่นเกิดความศรัทธาในตัวผู้ฝึกสอนกีฬา การบริหารงานต่างๆ ภายในทีมก็ย่อมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.9 มีเป้าหมาย ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องตั้งเป้าหมายที่จะนำทีมของตน ให้ไปสู่เป้าหมายนั้น เป้าหมายดังกล่าวนี้หากเกิดขึ้นในตัวผู้เล่นทุกคนแล้ว ก็นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นแบ่งการประสานสัมพันธ์ภายในทีม กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ “ทีมเวอร์คจะเกิดขึ้นได้ สิ่งแรกที่ต้องสร้างคือ ผู้เล่นทุกคนต้องมีเป้าหมายในการเล่นเดียวกัน” ผู้ฝึกสอนกีฬาควรพิจารณา และทำความเข้าใจลงร่วมกับผู้เล่นของตนว่า “เราเล่นเพื่ออะไร” ซึ่งพอจะแบ่งเป้าหมายในการเล่นกีฬาออกเป็น 3 ประเด็น คือเล่นเพื่อเงิน (make money) เล่นเพื่อสนุกสนาน (recreation) เล่นเพื่อแข่งขัน (competition)

1.1.10 ต้องสร้างวินัยในทีม สิ่งสำคัญประการหนึ่งซึ่งหากทีมกีฬาใดไม่มีแล้ว เปรียบเสมือนขาดเข็มกำลังสำคัญที่จะสนับสนุนการเล่นเป็นทีม สิ่งนั้นก็คือ “วินัย” ผู้เล่นทุกคนควรมีวิวินัย มีระเบียบ รับผิดชอบทั้งตัวเอง และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เรื่องของวินัยเป็นเรื่องยากในการที่จะสร้าง เพราะผู้เล่นแต่ละคนต่างจิตต่างใจกัน และพื้นฐานด้านความรับผิดชอบก็แตกต่างกันอย่างมากด้วย การจะมองว่าทีมใดเป็นทีมที่มีระเบียบวินัยมากน้อยเพียงใด สังเกตได้ง่ายขณะที่ทีมทำการอบอุ่นร่างกาย หากผู้เล่นทุกคนบริหารกายหรือซ้อมทักษะต่างๆ โดยพร้อมเพรียงกันแล้ว คาดได้ว่าทีมที่นั่นเป็นทีมที่มีระเบียบวินัย ในแต่ละทีมพอจะแบ่ง “วินัย” ออกได้ดังนี้

1.1.10.1 วินัยในตนเอง คือ กระบวนการหรือวิธีการที่ผู้เล่นควบคุมพฤติกรรมตนเอง โดยตนเป็นผู้แนะนำตนเองให้ประพฤติไปตามแนวทางที่เลือกที่ดี เช่น ตรงเวลา ฝึกซ้อม เชื่อฟังคำสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา เป็นต้น

1.1.10.2 วินัยในทีม คือ การที่ผู้ฝึกสอนกีฬาใช้กฎระเบียบหรือข้อบังคับ เป็นเครื่องมือรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยมุ่งผลสำเร็จอันดีในการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน ร่วมกัน เช่น กำหนดข้อบังคับให้ผู้เล่นทุกคนอ่านที่ป้ายประกาศทุกครั้งก่อนลงมือฝึกซ้อม ผู้เล่นทุกคนต้องเข้าแถวให้เรียบร้อย ฟังคำอธิบายของผู้ฝึกสอนกีฬาก่อนลงสนาม เป็นต้น

1.1.11 ต้องมีจิตวิทยา ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีจิตวิทยาที่ดี ควรจะรู้ว่าความฮึกเหิมของนักกีฬานั้นสามารถสร้างขึ้นได้ตั้งแต่ก่อนการแข่งขันแล้ว เริ่มตั้งแต่เครื่อง แต่งกายเป็นสิ่งที่แรก คำพูดที่ว่า “ฟอร์มดีมีชัยไปครึ่งหนึ่งแล้ว” เห็นจะเป็นความจริงขึ้นเรื่อยๆ หากผู้เล่นสวมใส่เสื้อผ้า และอุปกรณ์ต่างๆ ที่สวยสดงดงาม มีเครื่องหมายการค้าที่เป็นที่นิยมประภาให้เห็น แน่นอนผู้เล่นย่อมกระหายที่จะอวดเครื่องแต่งกายชุดนั้นในสนามให้ปรากฏต่อสายตาผู้ชม ต่อจากนั้นก็มาถึง

การอบอุ่นร่างกายก่อนการแข่งขัน หากทีมของเราอบอุ่นร่างกายด้วยการเอาจริงเอาจัง พร้อมเพรียงกัน ใช้ท่าทางการเคลื่อนไหวที่น่าตื่นตาตื่นใจ ผู้ชมก็มักให้ความสนใจ ดังนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจึงจำเป็นต้องมีความสามารถทางจิตวิทยาที่ดีด้วย ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องรู้ความต้องการของผู้เล่นแต่ละคน ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องรู้ได้ทันทีว่าเมื่อใดที่ผู้เล่นของตนเริ่มเหนื่อยหน่ายต่อเกมการแข่งขัน เพื่อจะได้แก้ไขทันที ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องรู้ว่าในขณะนั้น ผู้เล่นของตนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์เป็นเช่นไร ได้รับความกดดันทางด้านไหนบ้างเป็นต้น แพทซี นิล (Patsy Neal) กล่าวว่า “ในแง่จิตวิทยานั้นผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องทำตัวเปรียบเสมือนเจ้านาย ซึ่งสามารถบัญชาการให้ ผู้ใต้บังคับบัญชา คือ ลูกทีมปฏิบัติตามได้ด้วยความเต็มใจ”

1.1.12 ต้องไม่เห็นแก่ตัว ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีต้องไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวหรือเห็นแก่ได้แต่เพียงฝ่ายเดียว ผู้ฝึกสอนกีฬาบางคนยอมลงทุนกระทำทุกอย่างเพื่อให้ทีมของตนประสบความสำเร็จแต่วัตถุประสงค์ที่ผู้ฝึกสอนกีฬาตั้งไว้นั้นมิได้ทำเพื่อส่วนรวม คือ เพื่อชื่อเสียงของสถาบันและลูกทีมของตนเลย กลับกลายเป็นว่าเหตุที่ผู้ฝึกสอนกีฬาทำทุกอย่างเพื่อให้ประสบความสำเร็จนั้น ก็เพื่อชื่อเสียงเกียรติยศของผู้ฝึกสอนกีฬาเองมากกว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีควรมีความสุขและมีความพึงพอใจกับการที่ได้เห็นพัฒนาการ ในตัวลูกทีมเป็นอันดับแรก ชัยชนะ และความสำเร็จของทีมควรเป็นอันดับรอง ดังได้กล่าวมาแล้วว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาในเมืองไทยนั้นควรเป็นงานที่ต้องอุทิศตนมากกว่า ดังนั้นหากผู้ฝึกสอนกีฬาคนใดมุ่งหมายที่จะรับงานนี้ เพื่อเป็นบันไดไต่เต้าไปสู่ความสำเร็จของตนมากกว่าความสำเร็จของลูกทีมแล้ว ถึงแม้ท่านจะทุ่มเทมากเพียงใด ประสบความสำเร็จแค่ไหน แต่ความภาคภูมิใจ ความสุข อบอุ่นใจที่ได้รับคงเทียบผู้ฝึกสอนกีฬาที่ทุ่มเทชีวิตจิตใจทำงานเพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของลูกทีมเป็นอันดับแรกไม่ได้ สำหรับตัวผู้ฝึกสอนนี้คือความสุขทางใจที่ได้เป็นผู้ปิดทองหลังพระ เพราะปัจจุบันคงมีไม่กี่คนที่ทราบว่ามีอยู่เบื้องหลังทีม นั่นคือใคร ชื่อเสียงเรียงนาม รูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร ในอนาคตคงไม่มีใครที่จะกล่าวขวัญถึงอีก และในที่สุดเรื่องราวที่ผ่านมาก็กลายเป็นนิยาย หรือตำนานเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับเท่านั้น

1.1.13 มีมนุษยสัมพันธ์ งานในหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาจำเป็นต้องติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลมากมายหลายตาที่เกี่ยวข้องในวงการ ทำอย่างไรผู้ฝึกสอนกีฬาจึงจะติดต่อกับบุคคลเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพในฐานะพุทธศาสนิกชน เราสามารถนำหลักทางพุทธศาสนาสนเรื่องของพรหมวิหารสี่ คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา มาประยุกต์ใช้กับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ในด้านการสร้างมนุษยสัมพันธ์ นอกจากนี้อาจจะนำเอาหลักการสร้างมนุษยสัมพันธ์ของแอนดรู คาร์เนกี (Andrew Carnegie) ซึ่งได้รับการรับรองและยกย่องทั่วไปว่าเป็นหลักการที่

เหมาะสมเป็นอย่างยิ่งในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ กล่าวคือ หลักในการสร้างมนุษยสัมพันธ์นั้นมียุ่
ดังนี้

1.1.13.1 การสำรวจตัวอย่าง โดยสำรวจว่าเรามีสิ่งใดบกพร่อง เรามีกต
เตียนปมด้วยของผู้อื่น หรือไม่ เราหลงตนเองเรามีความจริงใจต่อผู้อื่นหรือเปล่า เหล่านี้เป็นต้น

1.1.13.2 การผูกมิตร ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการสร้างมนุษยสัมพันธ์นั้น มี
วิธีการหรือเทคนิคโดยอาศัยพื้นฐานของทั่วไป

1.1.14 มีความรับผิดชอบต่อผู้เล่น ชุมชน สังคม และต้นสังกัด ผู้ฝึกสอนทั่วไป
จะต้องมีความรับผิดชอบหลัก 3 ประการ คือ พัฒนาศักยภาพของผู้เล่นอย่างเต็มที่ในขณะเดียวกัน
ก็ต้องพัฒนาสุขภาพของผู้เล่นด้วย สร้างภาพพจน์ที่ดีให้เกิดมีขึ้นกับทีมของตนเป็นตัวอย่างที่ดี
ทางด้านการเป็นผู้มีคุณธรรมนำใจนักกีฬา สุขนิสัย บุคลิกภาพ ทางด้านความรับผิดชอบต่อผู้
ฝึกสอนที่มีต่อตัวผู้เล่นหรือลูกทีมนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องสามารถปรับตัวเข้ากับผู้เล่นได้ ต้องมี
จินตนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ มีความเป็นผู้นำ และในทำนองเดียวกันผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีก็
ต้องสามารถเป็นทั้งเพื่อน และทาสผู้ซื่อสัตย์ของลูกทีมได้ ทางด้านความรับผิดชอบต่อชุมชน
สังคม และต้นสังกัดนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องทำตัวเปรียบเสมือนพระ ผู้จาริกแสวงบุญเพื่อเผยแพร่
ศาสนา แต่ศาสนาของผู้ฝึกสอนกีฬา คือ เรื่องของกีฬาและผู้เล่นกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องสร้าง
มนุษยสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ในชุมชน ทั้งนี้ เพื่อสร้างค่านิยมในทีมของตน ผู้ฝึกสอนกีฬาต้อง
ติดต่อกับใกล้ชิดกับผู้บริหารของลูกทีม ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร หรือ
ผู้บังคับบัญชา งานผู้ฝึกสอนกีฬาส่วนหนึ่งคือให้ความช่วยเหลือพัฒนาชุมชนที่ตนและทีมของ
ตนเองใช้ชีวิตร่วมอยู่ภายในสังคมเดียวกัน

1.1.15 ต้องมีความรู้และถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เล่น ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีมิใช่ผู้ที่ทำ
หน้าที่วางแผนการเล่นแต่เพียงอย่างเดียว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาคือการถ่ายทอดความรู้ทั้งหมด
มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่มีอยู่ ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องถ่ายทอดให้ผู้เล่นโดยไม่ปิดบัง ผู้ฝึกสอนกีฬา
ต้องสอนในสิ่งที่ผู้ฝึกสอนกีฬารู้เท่านั้น สิ่งใดที่ผู้ฝึกสอนกีฬายังไม่รู้ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ต้องไปสืบเสาะ
ศึกษามาเพื่อถ่ายทอดให้ผู้เล่นได้รู้ต่อไป

1.1.16 มีความเป็นผู้นำ สำหรับทีมกีฬาแล้ว อาจกล่าวได้ว่า “ผู้ฝึกสอนกีฬา คือ ผู้
กำหนดแนวทางในอนาคตให้แก่ทีม” การที่จะทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนที่ดีได้นั้น นอกจากผู้ฝึกสอนจะมี
ความสามารถด้านต่างๆ แล้ว ผู้ฝึกสอนยังจะต้องมีคุณภาพทางด้านการเป็นผู้นำที่ดีอีกด้วย ผู้
ฝึกสอนบางคนอาจถูกเลือกขึ้นมาโดยพิจารณาจากระดับความสามารถ ระดับฝีมือ หรือพิจารณา
ภูมิหลังว่าเคยเป็นนักกีฬาระดับชาติในกีฬาประเภทนั้นๆ มาก่อน แต่คุณสมบัติดังกล่าวก็ยังไม่

เพียงพอที่เขาผู้นั้นจะกลายมาเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีที่สุด ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติเป็นผู้นำทางด้านการชี้แนะ การบริหารทีม มีความจริงใจ ถือความสัตย์ ฯลฯ (สิ่งที่ขอเน้นก็คือ ผู้ฝึกสอนในระดับโรงเรียนควรมีลักษณะทางการเป็นผู้นำด้านการบริหารทีมมากกว่าผู้ฝึกสอนกีฬาในระดับอื่นที่สูงขึ้นไป)

1.1.17 ต้องมีนักกีฬาดี ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ประสบความสำเร็จได้ ย่อมต้องเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาที่ควบคุมทีม ซึ่งประกอบด้วยนักกีฬาที่มีความสามารถรอบด้านเป็นเลิศ ทั้งความสามารถด้านสมรรถภาพทางกาย ทักษะเทคนิค สถิติปัญญา และจิตใจ กล่าวคือ นักกีฬาต้องสามารถปฏิบัติตามคำสั่งสอน แผนการเล่น วิธีการเล่น ยุทธวิธีและเป้าหมาย ที่ผู้ฝึกสอนกีฬา กำหนดให้ไว้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งทำให้โอกาสที่จะเป็นผู้เล่นยอดเยี่ยมเกิดขึ้น ผลที่ตามมาก็จะเกิดเป็นวัฏจักร คือ นักกีฬาประสบความสำเร็จ ผู้ฝึกสอนกีฬาประสบความสำเร็จ และทีมประสบความสำเร็จ ทำให้นักกีฬาเก่งๆ

1.2. คุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลประโยค สุทธิสง่า (2541)

- 1.2.1 เป็นผู้ที่มีความรู้ ในเรื่องของกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี
- 1.2.2 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์สูงทั้งในทางทฤษฎีและปฏิบัติ
- 1.3.3 ต้องเป็นครูและมีจรรยาผู้ฝึกสอน
- 1.4.4 เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจนักฟุตบอล
- 1.2.5 มีความเข้าใจการพัฒนาวัยของผู้เล่น
- 1.2.6 เป็นนักการศึกษาและนักจิตวิทยาการกีฬา
- 1.2.7 รู้จักใช้จิตวิทยาในการแก้ปัญหา
- 1.2.8 มีลักษณะเป็นผู้นำ
- 1.2.9 เป็นผู้มีไหวพริบดีและสติปัญญาสูง
- 1.2.10 เป็นผู้ตัดสินใจดี
- 1.2.11 มีความเป็นผู้ใหญ่และวางตัวที่ดี
- 1.2.12 มีความตั้งใจจริง
- 1.2.13 อุดมคติและเสียสละเพื่อทีมอย่างเต็มที่
- 1.2.14 เป็นผู้ที่มีความยุติธรรมและเห็นความสำคัญของผู้เล่นทุกคนเท่ากัน
- 1.2.15 มีความรับผิดชอบในหน้าที่ และตรงต่อเวลา
- 1.2.16 เป็นแบบอย่างที่ดี
- 1.2.17 เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

- 1.2.18 รักสภาพ ผู้ร่วมงาน และผู้เล่นในที่มอย่างจริงจัง
- 1.2.19 ต้องศึกษาหาความรู้และพัฒนาตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ
- 1.2.20 สามารถนำเอาองค์ความรู้จากศาสตร์ต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการฝึกและแข่งขัน เพื่อนำทีมสู่ความเป็นเลิศ
- 1.2.21 มีความรู้ด้านพลศึกษาและรู้เรื่องการฝึกในสนาม
- 1.2.22 ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ทั้งรายบุคคล กลุ่ม และทีม
- 1.2.23 มีพัฒนาการด้านปฏิบัติให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางเอาไว้
- 1.2.24 พัฒนาทีมสู่ความเป็นเลิศโดยคิดตลอดเวลา

2.ทักษะการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลและคุณสมบัติการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

2.1 ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

การเล่นกีฬาเป็นการใช้ทักษะอย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้ร่างกายได้มีการเคลื่อนไหว ทำให้เกิดประโยชน์แก่ร่างกาย การใช้ทักษะที่ถูกต้องและเกิดประโยชน์ จะต้องเป็นผู้แนะนำในการปฏิบัติในทักษะต่างๆ ผู้ฝึกสอนกีฬาก็เป็นบุคคลหนึ่งซึ่งช่วยสอนทักษะที่ถูกต้อง ดังนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจำเป็นต้องมีทักษะที่จำเป็นดังนี้แลนกิน (Rankin, 1993)

2.1.1 มีความรู้เกี่ยวกับกีฬาที่ตัวเองฝึกสอนกีฬาโดยเฉพาะ มีความสนใจ ความชอบในกีฬานั้นๆ มีประสบการณ์ในเกมนั้นๆ บ้างพอสมควร มีทักษะส่วนบุคคลในการนั้นๆ พอสมควร และสามารถแสดงหรือทำตัวอย่างให้ดูได้เป็นอย่างดี

2.1.2 มีความรู้ที่เกี่ยวกับการเล่นกีฬา จะต้องมีความสามารถหลายๆ ด้านเพื่อจะได้เป็นที่เชื่อถือและยอมรับของนักกีฬา ต้องมีความรู้ความเข้าใจทางด้านเทคนิค และวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นอย่างดี เพื่อจะใช้แก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการฝึก และการแข่งขัน นอกจากนี้จะมีความรู้ทางด้านทฤษฎี

2.1.3 มีทักษะทางอาชีพและการจัดการผู้ฝึก ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องเป็นครูที่ดีเป็นนักจัดการตารางการฝึกหัด วิธีฝึกหัด จัดกลุ่มในการฝึกหัดให้นักกีฬา และผู้ร่วมงานมีความสุขที่ฝึกหัดเต็มใจและมีการรวมกันเป็นหนึ่งเดียว คือ ทำอะไรที่ทำพร้อมเพรียงกัน มีจิตใจมุ่งมั่นที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะร่วมกัน มีระบบติดตามและประเมินผลที่ดี

2.1.4 มีวิธีการสอนที่ถูกต้อง และที่ดีมีใช้ผู้ที่ทำหน้าที่วางแผนการเล่นแต่เพียงอย่างเดียว ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องถ่ายทอดความรู้ทั้งหมด ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องสอนในสิ่งที่ผู้ฝึกสอนกีฬารู้เท่านั้น สิ่งใดที่ยังไม่รู้ผู้ฝึกสอนกีฬาก็ต้องไปศึกษามาเพื่อถ่ายทอดให้ผู้เล่นต่อไป

2.2 ทักษะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอนันต์ อัดชู (2538)

การฝึก กีฬาเป็นศาสตร์และศิลป์ที่พยายามทำให้ทีมดีขึ้น จะเห็นได้ว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเป็นบุคคลที่สำคัญมาก ดังนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และควรมีทักษะดังนี้

2.2.1 ความรู้และทักษะเฉพาะกีฬา (Technical skills) มีความสนใจ ความชอบในกีฬานั้นๆ มีประสบการณ์ในเกมต่างๆ บ้างพอควร มีทักษะส่วนบุคคลในการนั้นๆ พอสมควร และสามารถแสดงหรือทำตัวอย่างให้ดูได้เป็นอย่างดี

2.2.2 ความคิดดีในการทำทีม (Conceptual skills) ซึ่งจะต้องมีภาวะการเป็นผู้นำ การวางแผน การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ มีความมุ่งมั่นและมองการณ์ไกล มีความสามารถในการจัดการและแนะนำชี้แนะที่จะพาทีมไปถึงเป้าหมายให้ได้

2.2.3 ทักษะในเชิงบริหาร (administrative or management skills) ผู้ฝึก จะต้องเป็นครูที่ดีด้วย เป็นนักจัดการที่ดีเกี่ยวกับตารางการฝึกหัด วิธีฝึกหัด จัดกลุ่มในการฝึกหัดให้นักกีฬาและผู้ร่วมงานมีความสุขที่ได้ฝึกหัด เต็มใจ และมีการรวมกันเป็นหนึ่งเดียว คือ ทำอะไรที่ทำพร้อมเพรียงกัน มีจิตใจมุ่งมั่นที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะร่วมกัน มีระบบติดตามและประเมินผลที่ดี

2.2.4 ทักษะในเชิงมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal of human skills) มีความเป็นผู้นำ ยอมรับและฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น เข้าใจคนอื่น มีการให้กำลังใจ ทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ ได้ดี

2.3 พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล พื้นการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดี ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้ เสนอ ไชยรงค์ (2538)

พื้นฐานโดยทั่วไปของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลนั้นเป็นที่ทราบกันดีว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาอาชีพมีชั่วโมงการทำงานที่ทำงานง่าย ๆ ขอบข่ายการทำงานของผู้ฝึกสอนกีฬานั้นกว้างขวางกว่าที่คิดไว้มาก การทำงานของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลกีฬาต้องมีหลายสิ่งหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง นอกเหนือไปจากการฝึกสอนนักกีฬาตามปกติแล้ว กล่าวโดยย่อผู้ฝึกสอน กีฬาฟุตบอล นั้นต้องสัมผัสใกล้ชิดกับตัวนักกีฬาไปจนกระทั่งชุมชนทั้งหลาย คิดกันเองว่าหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาผู้ฝึกสอนนั้นเกินขอบเขต กว้างขวางเพียงใด สำหรับผู้ที่จะมีมารับงานผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลก็ยากให้ศึกษารายละเอียดต่อไป นี้ เพื่อจะ

ได้ปรับตัวและทำความเข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอนกีฬาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นผู้ฝึกสอนกีฬานั้นจะเกี่ยวข้องกับพื้นฐาน 3 ประการ ได้แก่

2.3.1 หลักประกันการทำงาน หากเราเป็นแฟนกีฬาเรามักจะได้ยินหรือได้ข่าวเสมอว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอาชีพโดยเฉพาะในอังกฤษ มักถูกไล่ออกจากงานหากไม่สามารถนำทีมให้ได้รับชัยชนะได้

2.3.2 ความศรัทธาเชื่อมั่น ผู้ฝึกสอนกีฬาที่เข้ารับงานนอกจากจะเตรียมใจในเรื่องหลักประกันการทำงานแล้ว พื้นฐานประการต่อมา คือ ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องมีศรัทธา เชื่อมั่นในตัวผู้เล่น และผู้ร่วมงานว่าจะสามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี และหากผู้ฝึกสอนกีฬาขาดพื้นฐานข้อนี้แต่แรกที่เขาเข้ารับงานแล้ว เชื่อได้ว่าไม่นานผู้ฝึกสอนกีฬาต้องมีปัญหาเกี่ยวกับหลักประกันการทำงานอย่างแน่นอน

2.3.3 การทำงานร่วมกับผู้บริหารตำแหน่งที่ความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอนกีฬา ถือเป็นสิทธิเด็ดขาดก็ต่อเมื่อผู้ฝึกสอนกีฬาอยู่ต่อหน้านักกีฬาเท่านั้น บุคคลผู้ซึ่งมีอำนาจเหนือกว่าผู้ฝึกสอนกีฬายังมีอีกหลายชั้น ผู้บริหาร เช่น ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ประกอบการทีม ผู้จัดการทีม ฯลฯ ล้วนแต่เป็นผู้ที่ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์ด้วยทั้งสิ้น และปัญหาส่วนใหญ่ในการบริหารทีมของผู้ฝึกสอนกีฬาก็มักเกิดจากบุคคลดังกล่าวมา อาจเป็นไปได้ว่า เพราะทั้งผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้บริหารต่างฝ่ายต่างมีความใกล้ชิดกันมากแต่ต่างฝ่ายต่างมองกีฬาและนักกีฬาไปคนละแง่มุม ฝ่ายผู้ฝึกสอนกีฬาจะมองกีฬาและนักกีฬาในแง่การทำงาน แต่ผู้บริหารมักมองกีฬาและนักกีฬาในแง่ผลการทำงานมากกว่า

พื้นฐานทั้ง 3 ประการที่กล่าวมาเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตและหน้าที่การทำงานของผู้ฝึกสอนกีฬาทันทีที่ผู้ฝึกสอนกีฬาก้าวเข้ามาทำงาน การที่ผู้ฝึกสอนกีฬาได้พิจารณาพื้นฐานเหล่านั้นก่อนที่จะเข้ามาใช้ชีวิตการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจะทำให้เขาได้มีโอกาสมองเห็นหนทางการทำงาน อันเป็นเครื่องชี้แนวทางและช่วยให้ผู้ฝึกสอนกีฬาได้รับสภาพจิตใจล่องหน จะได้ไม่ผิดหวังหรือตั้งเป้าหมายการทำงานเลอเลิศจนเกินไป และผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีบทบาทเกี่ยวข้องกับพื้นฐานด้านอื่นๆ อีกนานาประการอันสำคัญยิ่งต่อชีวิตการทำงานของผู้ฝึกสอนกีฬา

2.4 คุณสมบัติของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดี

คุณสมบัติของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดีที่สังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาฟุตบอลต้องการและยึดถือเป็นแบบอย่างเพื่อการดำเนินงานของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดีและประสบผลสำเร็จ ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ประโยค สุทธิสง่า (2541)

- 2.4.1 ต้องมีใบประกาศนียบัตรการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล
- 2.4.2 ต้องมีความตั้งใจจริงและสำนึกในความรับผิดชอบ
- 2.4.3 ต้องมีสมรรถภาพทางกายที่ดีและจบการอบรมโดยสมบูรณ์
- 2.4.4 มีความรักต่อสตาฟผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลและนักกีฬาฟุตบอลอย่างจริงใจ
- 2.4.5 มีการตรวจสภาพร่างกายให้พร้อมทำการฝึก
- 2.4.6 ควรบันทึกและรวบรวมในการเตรียมข้อมูลในการฝึกไว้
- 2.4.7 มีลักษณะเป็นผู้นำ คือ
 - 2.4.7.1 ฉลาด ไหวพริบดี และเชื่อมั่นตนเอง
 - 2.4.7.2 เป็นนักสู้และเสียสละ
 - 2.4.7.3 มีจิตวิทยาดีเข้าใจจิตวิทยาวัยรุ่นและความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - 2.4.7.4 ขยันหมั่นเพียร
 - 2.4.7.5 กล้าตัดสินใจในการสั่งการ
 - 2.4.7.6 มีมนุษยสัมพันธ์ดี
 - 2.4.7.7 มีน้ำใจนักกีฬา
 - 2.4.7.8 ตัดสินใจดี มีความยุติธรรม และมีเหตุผลที่ดี
 - 2.4.7.9 มีระเบียบและวินัยดี (อย่างน้อย 80%)
- 2.4.8 มีการเตรียมข้อมูลในการฝึกและรวบรวมข้อมูลไว้
- 2.4.9 ควรนำเสนอตามลำดับความสำคัญของการทดสอบด้านทฤษฎี
- 2.4.10 หมั่นหาความรู้เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลอยู่เสมอ
- 2.4.11 เตรียมชุดและเครื่องมือการทดสอบผู้เล่นและทีม
- 2.4.12 ควรมีการฝึกซ้อมจากสถานการณ์จริงของการแข่งขัน
- 2.4.13 มีความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาและศาสตร์ต่างๆ
- 2.4.14 มีการควบคุมอาหารเป็นพิเศษ
- 2.4.15 มีความรักต่อสตาฟผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอลอย่างจริงใจ

2.5 จรรยาบรรณผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจำเป็นต้องมีจรรยาบรรณผู้ฝึกสอนซึ่งสรุปเป็นสังเขปได้ดังนี้

2.5.1 ต้องเป็นผู้มีเกียรติเชื่อถือได้และต้องได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่และพึงรู้หน้าที่ของผู้ฝึกสอน

- 2.5.2 ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เล่นและรักษาความยุติธรรม
- 2.5.3 จะต้องรักษาอารมณ์ให้คงที่อยู่เสมอ
- 2.5.4 มีความอดทนอดกลั้น และเพียรพยายามในการสร้างทีม
- 2.5.5 อยู่ในกฎกติกาเสมอ
- 2.5.6 ยอมรับในการตัดสินของผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสิน
- 2.5.7 ต้องชนะทั้งเกมและชนะใจ
- 2.5.8 แพ้ชนะต้องยอมรับเมื่อสิ้นสุดการแข่งขันหากมีเหตุการณ์ผิดปกติให้แจ้ง

เป็นทางการ

- 2.5.9 ต้องไม่ก่อกวนเมื่อถูกยิงโทษ ณ จุดโทษ
- 2.5.10 ผู้ฝึกสอนต้องรับผิดชอบผลงาน ความประพฤติของนักฟุตบอล
- 2.5.11 ไม่ต่อว่า เยาะเย้ยคู่แข่ง ผู้ตัดสิน ผู้กำกับเส้น และผู้ชม
- 2.5.12 เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย และรู้สามัคคี
- 2.5.13 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อสื่อมวลชนและผู้อื่นทั่วไป

3. บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดี

3.1 บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล เลอฮุนและเนชั่น (LeUnes and Nation, 2002)

บทบาทหน้าที่ที่สำคัญของผู้ฝึกสอนกีฬา คือ การกระตุ้นความสามารถของนักกีฬาให้พัฒนาก้าวหน้าไปสู่ความสำเร็จหรือความสามารถสูงสุด ดังนั้น การที่นักกีฬาจะพัฒนาได้นั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีบทบาท ดังนี้

3.1.1 เป็นครู ให้ความรู้ สอนเทคนิคทักษะกีฬาและแนวคิดใหม่ๆ ที่เหมาะสมแก่นักกีฬา การที่จะเป็นครูสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพจะต้องทำหน้าที่เป็นครูสอนกีฬาที่ดีในทุกๆ ความหมายของคำว่า “ครูที่ดี” ซึ่งหมายถึง ควรเป็นผู้ที่มีความพร้อมในด้านความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิค ทักษะ ในแต่ละขั้นตอนของการฝึกกีฬาประเภทนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่ายสามารถประยุกต์ใช้วิธีการฝึกได้ในทุกสถานการณ์ที่จะเอื้อให้เกิดประโยชน์และเป็นผลดีแก่นักกีฬา

3.1.2 เป็นนักสรีรวิทยาที่รอบรู้ ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นผู้ที่กำหนดแผนการฝึกซ้อมให้แก่ นักกีฬา การฝึกซ้อมที่หนักและต่อเนื่องเป็นระบบเท่านั้น คือ หนทางที่จะนำนักกีฬาไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านของเทคนิค ทักษะหรือความแข็งแรง ความเร็ว ความอดทน การ

ประสานงานของระบบประสาท กล้ามเนื้อและความอ่อนตัว อันเป็นองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายที่สำคัญของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคนจะต้องเข้าใจหลักทฤษฎีการฝึก และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแก่ร่างกายอันเป็นผลมาจากการฝึกและจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักวิธีการฝึกซ้อมที่ทันสมัยด้วย นอกจากนี้โปรแกรมและแผนการฝึกซ้อมทุกขั้นตอน ควรอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างใกล้ชิด เพื่อติดตามประเมินผลและพัฒนาความก้าวหน้าได้อย่างถูกต้อง

3.1.3 เป็นนักการพูด ในการทำหน้าที่ควบคุมดูแลนักกีฬาเท่านั้น พ่อแม่ เจ้าหน้าที่ประจำทีม ผู้บริหารกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ตลอดจนสื่อมวลชนทุกแขนง จะต้องทำความเข้าใจและให้ความสำคัญแก่นักกีฬา การพูดหรือเขียนสิ่งใดควรจะเป็นไปในทางสร้างสรรค์ มากกว่าที่จะสร้างความกดดันบีบคั้นให้นักกีฬาเกิดความรู้สึกท้อแท้หมดกำลังใจ เพื่อจะช่วยกระตุ้นหรือเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในสิ่งที่กำลังกระทำอยู่ และมีกำลังใจที่จะกระทำต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

3.1.4 เป็นนักจิตวิทยาที่เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคนควรทำตัวเป็นนักจิตวิทยาที่ดีเพราะการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นการทำงานที่ต้องสร้างความสัมพันธ์กับคน ผู้ฝึกสอนกีฬาควรเป็นผู้ที่สร้างความสนิทสนมเป็นกันเองกับนักกีฬาของตนและผู้ร่วมงาน ตลอดจนสร้างความมีชีวิตชีวาและความรู้สึกที่ดีให้เกิดขึ้นภายในทีม ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพจะมีความเข้าใจในนิสัยใจคอของนักกีฬาทุกคนเป็นการส่วนตัว ขณะเดียวกันสามารถปรับวิธีการสอนให้เข้ากับบุคลิกของตนเอง

3.1.5 เป็นนักแสดงให้เข้ากับบรรยากาศ ในบางครั้งผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบุคลิกหรือลักษณะนิสัยของตนเองชั่วคราว เพื่อให้เข้ากับเหตุการณ์หรือบรรยากาศในช่วงเวลานั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพ ควรที่จะมีไหวพริบปฏิภาณรู้ว่าช่วงเวลาใดควรจะปรับเปลี่ยนนิสัยตนเองชั่วคราวอย่างไร เพื่อให้เกิดผลดีกับทีมและนักกีฬา

3.1.6 เป็นนักเผด็จการในบางเวลา ในบางโอกาสผู้ฝึกสอนจำเป็นต้องทำตัวเหมือนนักเผด็จการแต่มีมนุษยธรรม เพราะอาจจะมีบางกรณี que ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องตัดสินใจลงไปโดยที่ไม่อาจรอปรึกษาใครได้ อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจในลักษณะดังกล่าวนี้ ผู้ฝึกสอนกีฬาควรจะได้ไตร่ตรองโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

3.1.7 ทำตัวเป็นนักสืบในบางโอกาส บางครั้งหรือบางเวลาผู้ฝึกสอนกีฬาจำเป็นต้องทำหน้าที่สืบหาข้อมูลบางอย่างด้วยตนเอง ทำไมนักกีฬาจึงมาฝึกซ้อมล่าช้าหรือขาดการฝึกซ้อมบ่อย หรือเพราะเหตุใดนักกีฬาจึงตัดสินใจเลือกเล่นกีฬาประเภทนั้น เป็นต้น

3.1.8 เป็นผู้ดูแลวินัย พิจารณาควบคุมระเบียบ กฎเกณฑ์ต่างๆ การให้รางวัล และการลงโทษ

3.1.9 เป็นประชาสัมพันธ์สามารถติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารกับทุกฝ่าย

3.1.10 เป็นนักบริหารจัดการผู้จัดการจัดและวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ติดต่อประสานงานด้านต่างๆ กับทุกฝ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.11 เป็นนักสังคมสงเคราะห์ คอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักกีฬา และบุคคลที่สนใจทั่วไป

3.1.12 เป็นผู้ตัดสิน วิเคราะห์ ประเมิน และแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องในการฝึกซ้อมและดำเนินงาน

3.1.13 เป็นผู้ฝึก ช่วยพัฒนาเสริมสร้างสมรรถภาพนักกีฬาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังนั้นการที่ผู้ฝึกสอนกีฬา ฟุตบอล ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองทำให้การฝึกสอนนักกีฬาฟุตบอลเป็นเรื่องที่ดีและสามารถพัฒนานักกีฬาฟุตบอล ให้เป็นนักกีฬาที่ดีของประเทศชาติต่อไป

3.2 บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดี ประโยค สุทธิสง่า (2541)

3.2.1 มีความรู้เกี่ยวกับสรีรวิทยาและกายวิภาค สรีรวิทยาเกี่ยวกับการออกกำลังกาย วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวของมนุษย์ และรู้จักหลักการปฐมพยาบาลที่ถูกต้อง ผู้ฝึกสอนต้องคิดและเฝ้หาความรู้ใหม่ๆ ตลอดเวลาเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายและสมอง โดยจะต้องรู้และเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับท่าฝึกและทฤษฎีการสร้างกำลัง และรู้จักการป้องกันอุบัติเหตุ ตลอดจนการบาดเจ็บของนักฟุตบอลในขณะที่ฝึกซ้อมและแข่งขัน

3.2.2 ผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการฝึกซ้อมเป็นอย่างดีเพื่อพัฒนาทักษะให้กับนักกีฬาและทีม ความรู้นั้นจะต้องถูกต้องและทันสมัย สามารถอธิบายประโยชน์ที่ได้รับในการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาได้เข้าใจ เพื่อให้ให้นักกีฬา รู้จุดหมายในการฝึกซ้อม

3.2.3 ผู้ฝึกสอนจะต้องสามารถวิเคราะห์ความสามารถของนักกีฬาในทีม ว่ามีความสามารถอยู่ระดับใด ทักษะในการเคลื่อนไหวและทักษะในการเล่นถูกต้องหรือไม่ แนะนำชี้จุดบกพร่องให้กับนักกีฬาได้เพื่อที่จะพัฒนาทักษะต่างๆ ให้ดีขึ้น และสามารถทราบว่านักกีฬาพัฒนาถึงจุดสูงสุดหรือยังและหาวิธีการทำให้นักกีฬาในทีมมีความสามารถถึงจุดสูงสุดได้ คอย

แนะนำ พุดคุยให้กำลังใจนักกีฬา ชักจูงให้นักกีฬาเกิดความเข้าใจ ทำให้นักกีฬาฝึกตามรูปแบบที่กำหนดอย่างถูกต้องได้

3.2.4 การสื่อสารต้องทำให้เกิดความเข้าใจภายในทีม ผู้ฝึกสอนจะต้องใช้กับนักกีฬาให้ถูกต้องและเข้าใจตรงกัน เพราะจะทำให้ทีมมีประสิทธิภาพในการฝึกซ้อมและมีประสิทธิภาพในการแข่งขัน ถ้านักกีฬาในทีมเข้าใจผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อน จะทำให้ไม่มีการพัฒนาและไม่เกิดประโยชน์ใด

3.2.5 การมีบุคลิกภาพ ท่าทางการวางตัวของผู้ฝึกสอนเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ฝึกสอนจะต้องทำให้นักกีฬาเชื่อถือและศรัทธาต่อผู้ฝึกสอน เคารพ เชื่อฟังคำสั่ง เป็นที่พึ่งและให้คำปรึกษากับนักกีฬาได้ ทำให้นักกีฬารู้สึกเป็นเหมือน พ่อ พี่และผู้ร่วมงาน นอกจากนั้น ผู้ฝึกสอนจะต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย รู้จักกาลเทศะ มีร่างกายแข็งแรง กระจกกระฉ่ง มีอารมณ์มั่นคง สุขุม รอบคอบ

3.2.6 การรู้จักใช้ประโยชน์สูงสุดจากบุคลากร บุคลากรนั้นอาจรวมถึงผู้จัดการทีม ผู้ช่วยผู้จัดการทีม ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ให้การสนับสนุนและสื่อมวลชน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จได้ รู้จักความสามารถ ความถนัดของนักกีฬา สามารถนำข้อดีของนักกีฬาออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับทีม มีระบบการเล่นที่เหมาะสมกับทีม จัดผู้เล่นให้เหมาะสมกับตำแหน่ง รู้จักการแก้เกมทำให้นักกีฬามีข้อได้เปรียบในการแข่งขัน ดังนั้นผู้ฝึกสอนจะต้องสามารถใช้บุคลากร หรือฝึกนักกีฬาที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อนำทีมประสบความสำเร็จหรือสู่ความเป็นเลิศได้

3.2.7 ผู้ฝึกสอนไม่ควรมุ่งหวังในชัยชนะอย่างเดียว ควรฝึกให้นักกีฬามีคุณธรรม มีความเป็นสุภาพบุรุษ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีระเบียบวินัย เล่นกีฬาอย่างเต็มความสามารถ จริงจังเต็มที่ มีความยุติธรรม ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เล่นโกงคู่ต่อสู้ ไม่เล่นผิดกติกาผู้ฝึกสอนต้องหาข้อบกพร่องข้อผิดพลาดในการแข่งขันนำมาแก้ไขปรับปรุง ซึ่งแนะนักกีฬาได้ทราบ เพื่อพัฒนาทีมสู่ความสำเร็จ

3.2.8 มีความคิดสร้างสรรค์ ผู้ฝึกสอนจะต้องคิดอยู่ตลอดเวลา หาหนทางที่จะนำทีมสู่ความเป็นเลิศ หมั่นหาความรู้และวิธีฝึกใหม่ๆ มาฝึกฝนให้นักกีฬามีการพัฒนามากขึ้นและต้องเสียสละ ทุ่มเททั้งกายและใจ มีความอดทน มีความคิดริเริ่มที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะ

3.2.9 มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา ผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักนิสัยใจคอของนักกีฬา รู้จักความสามาถในการเรียนรู้ นักกีฬาบางคนฝึกง่าย บางคนฝึกยาก ดังนั้นการฝึกและการสอนต้องเป็นที่เข้าใจของนักกีฬา เมื่อนักกีฬาพยายามทำแล้วต้องหาทางให้นักกีฬาเกิดความเข้าใจ ช่วยแก้ไขปัญหาคำปรึกษากับนักกีฬาได้ดี มีวิธีการกำจัดความตื่นเต้นที่มากเกินไปให้ลดลงได้ ความตื่นเต้นที่

พอดีมีประโยชน์ในการแข่งขันด้วย เพราะทำให้ความสามารถดีขึ้น แต่ถ้าหนักก็ทำให้เกิดความ
 ตื่นเต้นมากความสามารถจะลดลง ในขณะที่แข่งขันไม่ควรสอนมากควรสอนเฉพาะประเด็นที่สำคัญ
 ผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นผู้สร้างขวัญและกำลังใจให้กับทีมเสมอ ทำให้นักกีฬาเกิดความเชื่อมั่น

3.2.10 เป็นผู้ที่มีความชำนาญในกีฬาฟุตบอล เคยเล่นฟุตบอล รู้จักกฎกติกาการแข่งขัน
 รอบรู้ในทางเนื้อหาทฤษฎีการเล่นและยุทธวิธีต่างๆ รู้จักเคล็ดลับการฝึก คลุกคลีในวงการฟุตบอล
 มานานและรู้จักหนทางที่จะนำทีมสู่ความสำเร็จ

3.2.11 มีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา สรีรวิทยาการออกกำลังกาย
 ภาย รู้หลักการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และจิตวิทยาการกีฬา วิชาความรู้ต่างๆ เหล่านี้ ทำให้เป็นผู้
 ฝึกสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะจะช่วยในหลักการฝึกวิธีการเคลื่อนไหวที่ถูกต้อง
 การใช้แรง ความปลอดภัยในการเล่น และจิตวิทยาของการกีฬาที่ผู้ฝึกสอนจะนำมาประยุกต์เข้า
 กับการฝึกและการแข่งขันเพื่อความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพสูงสุด

3.2.12 ผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติตน เช่น การตรงต่อเวลามีระเบียบวินัย
 อดทนยอมรับฟังความคิดเห็นของลูกทีม ให้ความยุติธรรมกับลูกทีมทุกคนเท่ากัน

3.2.13 ใช้คำพูดที่สุภาพ ไม่ควรใช้วาจาที่ไม่สุภาพแก่ลูกทีมและเพื่อนร่วมทีมไม่ดูถูก
 ต่อสู้ ให้กำลังใจลูกทีมเมื่อแสดงความสามารถสูงสุดแล้ว

3.2.14 ฝึกให้นัก ผู้ฝึกสอนจะต้องฝึกให้นักเพื่อที่จะมีกำลังเพียงพอในการแข่งขัน
 สามารถวิ่งได้ตลอด 90 นาที การฝึกจะต้องต่อเนื่องและฝึกอยู่ตลอดเวลา

3.2.15 ผู้ฝึกสอนจะต้องอบรมผู้เล่นเป็นประจำหลังจากการฝึกซ้อมหรือหลังจากการ
 แข่งขัน เมื่อได้รับชัยชนะหรือแพ้ก็ตาม เมื่อแพ้ควรให้กำลังใจกับนักกีฬาและชี้แนะแก้ไขปรับปรุงให้
 ดีขึ้น ไม่ควรอารมณ์เสียหรือดูด่านักกีฬา

3.2.16 ให้ความสำคัญและความยุติธรรมกับทุกคนในทีมเท่ากัน

3.2.17 ผู้ฝึกสอนจะต้องจริงจังกับงาน มีความจริงใจและซื่อสัตย์กับลูกทีมและตนเอง

3.2.18 ผู้ฝึกสอนเป็นผู้มีอารมณ์แจ่มใส ร่าเริง มีอารมณ์ขัน สร้างบรรยากาศที่ดีในการ
 ฝึกซ้อม ทำให้นักกีฬาผ่อนคลายความตึงเครียด

3.2.19 มีความสุขุมรอบคอบ มีสมาธิ มีการตัดสินใจที่ถูกต้องและรวดเร็ว

3.2.20 ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความอ่อนน้อมถ่อมตนไม่คุยโตโอ้อวด เมื่อทีมชนะไม่แสดงกิริยา
 ที่เป็นการเสียมารยาทในที่สาธารณะและที่อื่นๆ

3.2.21 ผู้ฝึกสอนจะต้องใช้วิจารณญาณที่ชาญฉลาดในการจัดผู้เล่นลงแข่งขัน

3.3 หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

- 3.3.1 มีหลักในการคัดเลือกตัวนักฟุตบอล
- 3.3.2 มีสต๊าฟผู้ฝึกสอนอย่างน้อย 2 คน
- 3.3.3 วางแผนการฝึกซ้อมและทำตารางในการฝึกจนสิ้นสุดการแข่งขัน
- 3.3.4 กำหนดเนื้อหาการฝึก และใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเสริมในการฝึก
- 3.3.5 เน้นทักษะเบื้องต้น ยุทธวิธี และสมรรถภาพทางกาย
- 3.3.6 จัดเตรียมสถานที่ฝึกและอุปกรณ์ในการฝึกให้เหมาะสม
- 3.3.7 ใช้จิตวิทยาในการสร้างขวัญและกำลังใจของทีมทั้งการฝึกและการแข่งขัน
- 3.3.8 จัดการเกี่ยวกับระเบียบวินัยทั้งการฝึกซ้อมและแข่งขัน
- 3.3.9 จัดการประชุม และแก้ปัญหาในทีมทั้งสต๊าฟผู้ฝึกสอนและผู้เล่น
- 3.3.10 กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายให้เหมาะสม
- 3.3.11 ทำแผนผังการบริหารทีมให้ทราบทั่วกัน
- 3.3.12 ผู้ฝึกสอนควรเป็นทั้งโค้ช ชี้นำ และเป็นผู้คอยช่วยเหลือเมื่อนักฟุตบอลมีปัญหา
- 3.3.13 ผู้ฝึกสอนต้องเป็นผู้ตรงต่อเวลา เป็นที่นับถือแก่นักกีฬา
- 3.3.14 ผู้ฝึกสอนต้องพัฒนาที่อย่างสูงสุดความสามารถ
- 3.3.15 ผู้ฝึกสอนต้องมีปรัชญาและจรรยาผู้ฝึกสอนที่ดี
- 3.3.16 การแพ้เป็นบทเรียนที่ดี ซึ่งผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นผู้แก้ไขข้อบกพร่อง
- 3.3.17 สร้างความมั่นใจให้กับนักกีฬาและทีม
- 3.3.18 ผู้ฝึกสอนควรสั่งเกมให้เหมาะกับสถานการณ์
- 3.3.19 ผู้ฝึกสอนต้องมีการสอดแนม วิเคราะห์เกม และแก้เกม
- 3.3.20 ผู้ฝึกสอนต้องจัดระบบการเล่นให้เหมาะสมในการแข่งขันแต่ละครั้ง
- 3.3.21 ผู้ฝึกสอนต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เล่น
- 3.3.22 ผู้ฝึกสอนต้องรับผิดชอบการฝึกผู้เล่นที่บาดเจ็บ และแก้ไขอาการบาดเจ็บ
- 3.3.23 ผู้ฝึกสอนจะต้องคิดอยู่ตลอดเวลาในการพัฒนาทีมให้ดีขึ้น
- 3.3.24 ผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นทั้งครู พี่ เพื่อน และผู้ร่วมทีม
- 3.3.25 การวางแผนในกรณีที่ทีมเหย้าหรือเจ้าบ้าน
 - 3.3.25.1 ติดต่อกู้แข่งขัน
 - 3.3.25.2 ติดต่อสนามและที่พักพร้อมเจ้าหน้าที่
 - 3.3.25.3 ติดต่อผู้ตัดสินและผู้กำกับเส้น

- 3.3.25.4 ติดต่อผู้เล่นและผู้ควบคุมทีม
- 3.3.25.5 จัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น
 - 3.3.25.5.1 เครื่องอุปโภค บริโภค
 - 3.3.25.5.2 เตรียมอุปกรณ์การแข่งขัน
 - 3.3.25.5.3 จัดหาเด็กเก็บลูกฟุตบอล
- 3.3.25.6 จัดหาแพทย์และพยาบาลสนาม
- 3.3.25.7 จัดหาผู้รักษาความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่จราจร
- 3.3.25.8 การจัดการประชาสัมพันธ์
- 3.3.26 การวางแผนในการเป็นทีมเยือน (นอกบ้าน)
 - 3.3.26.1 การเดินทาง
 - 3.3.26.1.1 วิธีการเดินทาง
 - 3.3.26.1.2 การทำประกันชีวิต
 - 3.3.26.1.3 การจัดงบประมาณ
 - 3.3.26.1.4 ประชุมเตรียมการและกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเดินทาง
 - 3.3.26.2 การเตรียมอุปกรณ์การแข่งขันและเครื่องใช้สำหรับนักกีฬา
 - 3.3.26.3 การเตรียมอาหารและที่พัก
 - 3.3.26.4 จัดหาแผนที่ในการเดินทางไปยังสนามแข่งขันและประชาสัมพันธ์

4. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนกีฬาฟุตบอล

แนวคิดในการแข่งขันฟุตบอลคือ กลยุทธ์การเล่นทั้งเกมรับและเกมรุกที่ใช้ในการแข่งขัน การแก้เกมในระหว่างการแข่งขัน และหลังจบเกม ซึ่งผู้ฝึกสอนกีฬาต้องมีความเข้าใจในเรื่องนี้เป็นอย่างดี

- 4.1 แนวคิดเกี่ยวกับแนวคิด Tactical Triangle เรเน่ มาร์เท่น (Martens, 2004) ได้แก่
 1. การอ่านสถานการณ์(Reading the Situation)
 2. ความรู้ความเข้าใจในกลยุทธ์ (Tactical Knowledge)
 3. การตัดสินใจ(Decision-making skills)
- 4.1.1 การอ่านสถานการณ์ (Reading the Situation)

การอ่านสถานการณ์ในการแข่งขัน เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ฝึกสอนจะต้องให้ความสำคัญเพราะ ถ้าผู้ฝึกสอนสามารถอ่านสถานการณ์การแข่งขันได้ผู้ฝึกสอนก็จะสามารถแก้เกม ปรับเปลี่ยนวิธีการเล่นเมื่อทีมเป็นรอง กลับมาให้มีชัยชนะได้

4.1.2 ความรู้ความเข้าใจกลยุทธ์ (Tactical Knowledge)

ความรู้ความเข้าใจในกลยุทธ์ ผู้ฝึกสอนจะต้องทราบถึงความจำเป็นสำหรับการใช้แทคติก เพื่อให้ให้นักกีฬาใช้แทคติกให้มีความรู้ความเข้าใจในสถานการณ์นั้น

4.1.2.1 กฎระเบียบข้อบังคับ (Rules) = กติกา

นักกีฬาส่วนมากจะเรียนรู้กฎกติกาด้วยการดูเกมการเล่นในกีฬา ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ดีมากสำหรับเป็นแนวทางให้นักกีฬาได้เรียนรู้ ผู้ฝึกสอนควรจะต้องคาดหวังในตัวนักกีฬาในการเรียนรู้กฎต่างๆ และผู้ฝึกสอนจำเป็นที่จะแสดงความคิดเห็นกับพวกเขาเมื่อพวกเขาฝ่าฝืนกฎ

4.1.2.2 กลยุทธ์และการวางแผนเกมการเล่น (Strategic and Game Plans)

การวางแผนเกมการเล่นสร้างขึ้นโดยวิเคราะห์จากจุดแข็งและจุดอ่อนของทีมและของคู่ต่อสู้ ซึ่งจะต้องนำมาใช้ประโยชน์ได้ นำปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อโจมตีที่จุดอ่อนของทีมคู่แข่ง

4.1.2.3 สภาวะในขณะที่เล่น (Playing Conditions)

ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาจะต้องรู้เกี่ยวกับสภาวะทางร่างกายในขณะที่เล่นซึ่งจะมีผลต่อทีม และนี่คือองค์ประกอบที่เอาไว้พิจารณา

-สภาพพื้นที่ในขณะที่เล่น

-สภาพอากาศ, อุณหภูมิ, ความชื้น, ลม

-ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล

-ชนิดของบอลและอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้ในการเล่นเกม

สิ่งเหล่านี้คือองค์ประกอบที่ผู้ฝึกสอนจะต้องนำไปพัฒนาด้วยตัวเองเพื่อพัฒนาทีมให้ดีขึ้น

4.1.2.4 จุดแข็งและจุดอ่อนของคู่ต่อสู้ (Opponent's Strengths and Weaknesses)

นักกีฬาส่วนใหญ่ต้องการรู้ข้อมูลเกี่ยวกับคู่ต่อสู้ ซึ่งในบางกีฬามีระบบที่ซับซ้อนและยากต่อการสอดแนมการสังเกตการณ์ดูความแข็งแรงและจุดอ่อนหรือแนวโน้มในการใช้แทคติกทีมกีฬาส่วนใหญ่มีการสอดแนมคู่ต่อสู้ซึ่งจะประเมินค่าความแข็งแรงและจุดอ่อนของผู้เล่นที่เกมการบุกและการรับรวมไปถึงการนำเทคนิคมาใช้ในสถานการณ์ ซึ่งมันเป็นสิ่งที่แสดงอย่าง

ชัดเจนและช่วยให้รู้ในรายละเอียดของทีมฝั่งตรงข้าม

ข้อมูลที่ได้มาอาจได้มาจากการสังเกตการณ์ในขณะที่เล่นหรือดูวิดีโอการแข่งขันครั้งที่แล้ว เช่น ฟุตบอล ซึ่งมีระบบที่ยุกยากซับซ้อนสำหรับการบันทึกข้อมูลของทีมฝั่งตรงข้าม ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เมื่อทุกคนในทีมรู้ นักกีฬาจะมีการเตรียมตัวสำหรับการแข่งขัน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสถานการณ์และมีการโต้ตอบและสร้างการตัดสินใจที่ดี

4.1.2.5 การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-knowledge)

การแก้ไขปัญหาในกีฬา นักกีฬาจะต้องรู้กฎกติกา ความแข็งแรงและจุดอ่อนของคู่ต่อสู้ นักกีฬาจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับเทคนิค สภาพร่างกายและจิตใจ ความแข็งแรงและจุดอ่อนของตัวเอง

4.1.2.6 การเลือกใช้แทคติก (Tactical Options)

การเลือกใช้แทคติกสำหรับนักกีฬาในส่วนนี้ผู้ฝึกสอนจะเป็นผู้รับผิดชอบให้นักกีฬารู้จักเลือกใช้แทคติกและใช้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นตัวสอน แต่ในบางชนิดกีฬาที่ไม่สามารถทำได้ ดังนั้น แนวทางที่คล้ายกันคือนักกีฬาจะเรียนรู้การใช้เทคนิคโดยเริ่มจากโปรแกรมการเคลื่อนไหวหรือกฎกติกาที่สรุปจากสถานการณ์ต่างๆ การสอนตามทฤษฎีสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ได้

4.1.3 การตัดสินใจ (Decision-Making Skills)

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการแข่งขัน เกี่ยวกับการตัดสินใจ นักกีฬาพร้อมที่ตัดสินใจในการใช้แทคติกเพื่อเป็นประโยชน์ ในบางสถานการณ์นักกีฬามีเวลาในการตัดสินใจไม่มาก

4.1.3.1 การสอนแทคติกอยู่ในส่วนนี้ทั้งหมด (Teach the Tactics in Whole, Then the Parts)

การสอนจะใช้ทั้งหมดนี้เป็นแนวปฏิบัติ ข้อมูลที่ไม่ดีจะทำให้ให้นักกีฬาแสดงความสามารถออกมาได้ไม่ดี ข้อมูลที่ดีจะทำให้มีการฝึกอย่างต่อเนื่อง นักกีฬาจะรู้จักแยกแยะความยากและเริ่มเข้าสู่ระดับความสามารถที่สูงขึ้น

4.1.3.2 นักกีฬาสังเกตดูการตัดสินใจของคนอื่น (Have Players Observe Decision Making in Others)

ผู้ฝึกสอนจะทำอย่างไรถึงจะช่วยให้ผู้เล่นเข้าใจในเกมและแสดงถึงปัญหาที่ซับซ้อนซึ่งพวกเขาพยายามเรียนรู้ในการแก้ปัญหา ทางเดียวคือต้องสังเกตในเกมการเล่นกับผู้เล่น ควบคุมการให้ความสนใจในการใช้แทคติกและการตัดสินใจ เป้าหมายของผู้ฝึกสอนจะช่วยให้นักกีฬามี

การพัฒนาวิเคราะห์ทักษะ ซึ่งจะสังเกตในการแข่งขันที่จะทำให้นักกีฬาทำอย่างเหมาะสมกับเกมด้วย

4.1.3.3 นักกีฬาสังเกตด้วยตัวพวกเขาเอง (Have Players Observe Themselves)

นักกีฬาเรียนรู้ได้อย่างไรในการสร้างทัศนคติโดยการสังเกตผู้อื่น พวกเขาสามารถเรียนรู้โดยการสังเกตการเล่นด้วยตนเองจากวิดีโอ การสังเกตนักกีฬาคนอื่น ผู้ฝึกสอนจะต้องช่วยให้ให้นักกีฬาในการสังเกตคู่ต่อสู้ นักกีฬาจะพัฒนาและเข้าใจในกีฬานั้น และพยายามกระตุ้นให้นักกีฬาวิเคราะห์กีฬาด้วยตนเอง

4.1.3.4 ตัวแปรการฝึก (Variable Practice)

การออกแบบการฝึก นักกีฬาจะต้องตัดสินใจอย่างเหมาะสม ซึ่งทัศนคติที่เป็นที่รู้จักกันดีที่นักกีฬาจะใช้ร่วมกับสถานการณ์ ว่าในสถานการณ์นั้น ควรใช้อย่างไร

4.1.3.5 ควบคุมการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Control Feedback)

การให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้ฝึกสอนต้อง คอยกระตุ้นให้นักกีฬาให้พบเจอกับปัญหา และกระตุ้นนักกีฬาถ้ายังไม่รู้จักแก้ไขปัญหา ยิ่งไปกว่านั้นผู้ฝึกสอนจะต้องคอยกระตุ้นการเรียนรู้ของนักกีฬาด้วยความชำนาญในการถามคำถามเกี่ยวกับความสามารถที่จะช่วยให้พวกเขาระบุปัญหาและเผชิญหน้ากับและรู้จักแก้ไขปัญหานั้นด้วย

4.1.3.6 การถามคำถาม (Ask Questions)

การถามคำถามซึ่งมันไม่ง่าย ถ้าผู้ฝึกสอนเตรียมคำตอบไว้ทั้งหมดแล้ว คำถามที่ดีคือท้าทายความสามารถ แต่แบบฝึกหัดของผู้ฝึกสอนสำคัญที่สุดสำหรับการสอน ถ้าผู้ฝึกสอนยอมรับในมุมมองนี้คุณจะช่วยให้นักกีฬาของคุณแก้ปัญหานั้นที่ประสบปัญหาในการแข่งขันได้

4.2 เทคนิคการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลประโยค สุทธิสง่า (2541)

ผู้ฝึกสอนจะต้องแสดงให้เห็นว่า เขาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการสอน และสามารถทำให้นักฟุตบอลเข้าใจได้อย่างดี และทำการฝึกให้นักฟุตบอลได้พัฒนาทั้งรายบุคคล หรือการฝึกเฉพาะตำแหน่งเป็นกลุ่ม และการฝึกเป็นทีม ซึ่งผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้และทักษะต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.2.1 ทักษะฟุตบอลและสามารถถ่ายทอดทักษะฟุตบอลได้

4.2.2 วิทยาศาสตร์การกีฬา

4.2.3 จิตวิทยาการกีฬา

4.2.4 เทคโนโลยีทางการกีฬา

- 4.2.5 สรีรวิทยาการกีฬา
- 4.2.6 เวชศาสตร์การกีฬา
- 4.2.7 วิทยวิธีการกีฬา
- 4.2.8 วิทยาศาสตร์สุขภาพประยุกต์
- 4.2.9. สันทนาการ
- 4.2.10 สังคมวิทยาการกีฬา
- 4.2.11 การจัดการกีฬา
- 4.2.12 หลักและวิธีการฝึก
- 4.2.13 พื้นฐานความปลอดภัยและการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- 4.2.14 หลักในการวิเคราะห์และหน้าที่ในการตักเตือนแก้ไขข้อบกพร่อง
- 4.2.15 ยุทธวิธีส่วนบุคคล กลุ่ม และทีม หรือกลยุทธ์
- 4.2.16 การสร้างสมรรถภาพทางกาย
- 4.2.17 การสร้างขวัญกำลังใจสู่ความเป็นเลิศ

5. หลักการในการเล่นกีฬาฟุตบอล

หลักการรุกและการป้องกันในกีฬาฟุตบอล

ชาญวิทย์ ผลชีวิน (2534) กล่าวว่า การเรียนรู้ถึงหลักการรุกและหลักการป้องกันนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลสามารถที่จะแยกออกเป็นขั้นตอนต่างๆ ได้เป็นอย่างดีในการฝึกโดยอาศัยการฝึกซ้อมที่มีหลักการรุกและหลักการป้องกันเป็นพื้นฐานทางกลยุทธ์ที่ต้องสร้างขึ้นด้วยความระมัดระวัง แต่สิ่งที่สำคัญในการฝึกนี้จะได้ผลและประสบความสำเร็จ ต้องเน้นเรื่องของการทำประตูเป็นหลักใหญ่

เพื่อให้การฝึกบรรลุเป้าหมาย ผู้ฝึกสอนจะต้องกำหนดจำนวนคนในการฝึกโดยเริ่มจากแนวฝ่ายรุกมากกว่าฝ่ายป้องกัน เช่น 5:3, 6:4 หรือ 7:5 หลังจากนั้นให้เพิ่มจำนวนฝ่ายป้องกันให้ใกล้เคียงกัน เท่ากันและมากกว่า โดยที่ผู้ฝึกสอนจะต้องคอยให้คำแนะนำที่ละขั้นตอนทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายป้องกัน เพื่อพัฒนารูปแบบการเล่นให้เข้ากับหลักการที่มีอยู่

1. หลักสำคัญของการรุก

ในการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายรุก หลักสำคัญของการรุกมีดังต่อไปนี้ ชาญวิทย์ ผลชีวิน (2534)

- 1.1 การเล่นเกมทางด้านกว้างของสนาม (Width)

การใช้ความกว้างของสนามก็เพื่อที่จะดึงให้ฝ่ายป้องกันเปิดพื้นที่ช่องว่างมากขึ้น เราควรฝึกให้มากถึงจุดประสงค์ในการฝึกขั้นนี้และพัฒนาไปอย่างถูกต้อง

ผู้ฝึกสอนทุกคนก่อนการทำการแข่งขันจะเรียกนักกีฬาทุกคนมาให้ความรู้และ แนะนำถึง แบบแผนวิธีการเล่น ดังเช่น “พยายามเล่นบอลทางปีกทั้ง 2 ข้าง” ความหมายนี้มีการซักถามกัน มากในหมู่นักกีฬา เพราะว่าในการฝึกซ้อมนั้นบ่อยครั้งมากที่ผู้ฝึกสอนจะหาแบบแผนการฝึกการ โจมตีฝ่ายป้องกันด้วยปีกมาฝึก นอกเหนือจากการผ่านบอลไปที่ว่างแล้วให้ปีกวิ่งเร็วๆไปรับบอล และผ่านมาที่หน้าประตู

1.2 การทะลุทะลวงการตั้งรับของฝ่ายป้องกัน (Penetration)

จากหลักการขั้นต้น เมื่อเปิดช่องว่างในการโจมตีแล้วแบบแผนขั้นต่อไปคือ การส่ง บอลผ่านแบบทะลุทะลวงแนวป้องกันของฝ่ายป้องกันเข้าไป และหาจังหวะในการยิงประตูหรือใช้ ความพยายามอื่นๆ ในการทำประตู

1.3 การเคลื่อนที่เพื่อให้ฝ่ายป้องกันสับสน (Mobility)

การเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วเป็นหลักสำคัญที่ทำให้การป้องกันของคู่ต่อสู้แตกหรือหละหลวม เทคนิค ในการเคลื่อนที่นี้มีจุดมุ่งหมายของมันอยู่ในตัว คือ

- การเคลื่อนที่เพื่อให้เกิดที่ว่างในการโจมตี
- การเคลื่อนที่เพื่อหนีจากการถูกประกบตัวจากคู่ต่อสู้
- การเคลื่อนที่เพื่อการสับเปลี่ยนตำแหน่งทำให้ฝ่ายป้องกันสับสน

การเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วพร้อมลูกบอลหรือไม่มีลูกบอลทั้งสองอย่างเป็นสิ่ง ที่ สำคัญในขั้นนี้ แต่การเคลื่อนที่โดยที่ไม่มีลูกบอลควรจะมีความเร็วที่สูงกว่า

1.4 ปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือแก้ปัญหาเฉพาะหน้าสร้างความประหลาดใจให้ฝ่ายป้องกัน (Improvisation)

จากขั้นตอนที่กล่าวมาสามารถนำมาแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ทั้งหมด โดยความพยายาม ในการฝึกตลอดจนการนำขั้นตอนนี้ไปเชื่อมโยงให้มีประสิทธิภาพและมีระดับสูงขึ้น การรูกนั้น มากไปด้วยศิลปะและต้องมีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง บางครั้งต้องอาศัยไหวพริบและความฉลาด ที่มีอยู่ในตัวผู้เล่นแต่ละคนด้วย บางครั้งต้องอาศัยการเล่นที่ฝ่ายรับคาดการณ์ไม่ถึงหรือเล่นอย่าง รวดเร็วฉับพลัน ฉะนั้นจุดมุ่งหมายในขั้นตอนนี้ คือ การทำประตูในเมื่อมีโอกาสไม่ว่าการทำประตู นั้นจะเกิดขึ้นจากการยิงด้วยข้างเท้าด้านในหรือข้างเท้าด้านนอก หลังเท้า ศีรษะ การเลี้ยงเข้า ประตู หรือการชิงบอล ทั้งหมดนั้นเป็นผลสำเร็จจากการรุกทั้งสิ้น

2. หลักของการป้องกัน

เมื่อเป็นฝ่ายป้องกัน หลักสำคัญของการป้องกันที่เราจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจมีดังต่อไปนี้ ชาญวิทท์ ผลชีวิน (2534)

2.1 ทำให้เกมรุกช้าลง (Delay)

การดึงเกมรุกของคุณต่อสู้ให้ช้าลงเรามีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกมรุกของคุณต่อสู้ไม่ประสบผลสำเร็จได้ง่ายๆ โดยขั้นตอนแรก เมื่อเราสูญเสียการครอบครองบอลและเป็นฝ่ายรับ เทคนิคอันแรกที่จะนำมาใช้ คือ ผู้เล่นที่อยู่ใกล้บอลจะทำหน้าที่เข้าหาบอลทันที เพื่อหยุดยั้งการรุกของคุณต่อสู้ได้โดยการบีบบังคับให้ฝ่ายรุกส่งบอลกลับหลังหรือส่งบอลออกด้านข้างไปไม่ให้ทำการรุกได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามถ้ามีโอกาสที่จะตัดบอลหรือแย่งบอลกลับคืนมาได้ให้กระทำทันที แต่จะมีโอกาสน้อยมากจนนึกเสมอว่าขั้นนี้เป็นการดึงเกมรุกให้ช้าลงเท่านั้น

2.2 สร้างความสมดุล (Balance)

ขั้นตอนนี้จะต้องผสมผสานกลมกลืนกับขั้นตอนแรกในขณะที่ฝ่ายรุกผนึกกำลังเพื่อเข้าโจมตี ผู้เล่นฝ่ายรุกจะต้องพยายามเพิ่มจำนวนให้มากกว่าฝ่ายรับ ฉะนั้นในสถานการณ์บางครั้งผู้เล่นฝ่ายรับน้อยกว่า และลูกบอลได้ถูกถล่มเข้าไปในแดนของฝ่ายรับ ฝ่ายรับจะต้องพยายามป้องกันและสร้างความสมดุลขึ้นมาช่วยในการป้องกัน และ สร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นในขณะเดียวกันต้องกลับเข้ามาอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมเป็นระบบแบบแผนของการป้องกันอีกด้วย ซึ่งตามหลักการป้องกันที่ดีนั้นต้องมีผู้เล่นฝ่ายรับมากกว่าผู้เล่นฝ่ายรุก

2.3 มีความมั่นใจ มีสมาธิ (Concentrate)

เมื่อการรุกของคุณต่อสู้รุกเข้ามาถึงบริเวณครึ่งสนาม นั้นหมายถึงอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้น ฝ่ายป้องกันจะต้องพยายามผลักดันไม่ให้การรุกคืบหน้าเข้ามาในพื้นที่อันตรายหน้าประตูได้และพยายามที่จะหาโอกาสแย่งบอลกลับมาครอบครอง ในขั้นตอนนี้สมาธิเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

2.4 การควบคุม (Control)

จากหลักสำคัญที่ 3 เมื่อบอลผ่านเข้ามาในเขตอันตราย (บริเวณหน้าประตู) การป้องกันขั้นต่อมา คือ การควบคุม (Man – Marking) หรือการประกบตัวจะต้องถูกนำมาใช้ เพราะเป็นบริเวณพื้นที่อันตรายที่ฝ่ายรุกสามารถยิงประตูหรือส่งบอลให้ฝ่ายเดียวกันยิงประตู ฉะนั้น การป้องกันที่ดีจะไม่ปล่อยให้โอกาสยิงประตูหรือส่งบอลผ่านให้เพื่อนร่วมทีมได้ การป้องกันนี้จะต้องใช้เทคนิคทั้งการสกัดกั้นฝ่ายรุก เพื่อแย่งบอลมาครอบครองการไล่ติดตามการประกบตัว (Man –

Marking) ดังนั้นผู้เล่นฝ่ายรับจะต้องมีความสามารถในการใช้เทคนิคและกลยุทธ์ได้อย่างครบถ้วน มีการประสานงานที่ดีและจะต้องไม่ลืมการควบคุมพื้นที่ (Space – Marking) ด้วย

วิธีการฝึกสอน

วิธีการฝึกสอน นักกีฬาฟุตบอล

สถาบันพัฒนาบุคลากร(2551)วิธีการฝึกสอนขึ้นอยู่กับพื้นฐานของหลักการเรียน ขบวนการของผู้เข้ารับการฝึกทั้งในด้านหลักการเนื้อหาของวิชาและขบวนการเรียนรู้

1. การฝึกเทคนิค (Technique Practice)

- ฝึกแบบง่ายๆและฝึกแบบไม่ต้องมีคู่ต่อสู้

- มุ่งฝึกไปที่กลไกของการปฏิบัติให้ถูกต้อง

หัวข้อ : การส่ง(passing)

พื้นที่ฝึก : 10 x 10 เมตร

นักกีฬา : นักกีฬา 3 คน

วิธีเล่น (Activity)

-นักกีฬา 3 คนต่อลูกบอล 1 ลูก

-นักกีฬาส่งลูกไป มาให้แกกันและกัน

-นักกีฬาเคลื่อนที่ไปมาและเตรียมตัวที่จะช่วยเหลือผู้เล่นฝ่ายเดียวกัน

จุดสำคัญของการฝึก (Key Coaching Points)

ใช้ส่วนต่างๆ ของเท้าในการเตะลูกบอลเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอก

หลังเท้า(instep) เป็นต้น

ง้างเท้าไปด้านหลังเพื่อจะเตะ เตะที่กลางลูกฟุตบอล การพอลโลทอร์

ข้อเท้าเกร็งไม่เคลื่อนไหวไป-มา

2. การฝึกทักษะ (Skill Practice)

- การประยุกต์ใช้เทคนิคที่ถูกต้องภายใต้ภาวะความกดดัน

- ฝึกการตัดสินใจถ้ามีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์อย่างกะทันหันในระหว่าง

การฝึกซ้อม

หัวข้อ : การส่ง (passing)

พื้นที่ฝึก : 15 x 10 เมตร

นักกีฬา : ผู้เล่น 3 คน กับผู้เล่นเป็นฝ่ายรุกฝ่ายรับ 1 คน

วิธีเล่น (Activity)

ผู้เล่นส่งลูกบอลให้กันและกันในขณะที่ครอบครองบอลโดยเคลื่อนที่ไป-มาในกรอบสี่เหลี่ยม

ผู้เล่นฝ่ายรับพยายามเข้ามาแย่งลูกบอลหรือพยายามเข้ามาสกัดกั้นให้ได้
หมุนเวียนตำแหน่งผู้เล่นที่เล่นเป็นฝ่ายรับ

จุดสำคัญของการฝึก (Key Coaching Points)

- พยายามเล่นเป็นทีม หาพื้นที่ว่าง และระมัดระวังผู้เล่นฝ่ายรับให้มากที่สุด
- ผู้เล่นที่ไม่ได้ครองลูกบอลต้องวิ่งหาพื้นที่ว่าง เพื่อเพื่อนร่วมทีมจะได้ส่งลูกให้ได้
- คนที่จะส่งลูกให้ (ส่งลูกให้ใคร)
- ชนิดของการส่ง (เท้าด้านใน เท้าด้านนอก หลังเท้า และส่งลูกข้ามหัว (chip))

เป็นต้น

- คุณภาพของการส่ง (ความแม่นยำ ความเร็วมุมที่ส่ง จังหวะในการส่ง)

3. การฝึกเกมเล็กๆ (Small Sided Game)

- การประยุกต์ใช้เทคนิค/ทักษะที่ถูกต้อง และเทคนิคส่วนบุคคล/กลุ่ม เมื่อเล่นในพื้นที่ที่เล็กลงและจำนวนผู้เล่นที่น้อยลง

- การตัดสินใจถ้าสถานการณ์ในการเล่นเปลี่ยนแปลงในระหว่างการฝึกซ้อมให้

คำนึงถึงหลักการของการเล่น

- หัวข้อ : ทักษะอะไรก็ได้หรือหัวข้อที่เกี่ยวกับการฝึกเทคนิค
- พื้นที่ฝึก : 60 x 40 เมตร
- นักกีฬา : ผู้เล่นฝ่ายละ 5 คน กับผู้รักษาประตูฝ่ายละ 1 คน
- อุปกรณ์ : เครื่องหมายบอกตำแหน่ง ลูกบอล เสื่อกลาง ประตู

วิธีเล่น (Activity)

แบ่งผู้เล่นเป็น 2 ฝ่ายๆ 5 คน เล่นเหมือนการเล่นฟุตบอลแบบปกติ เพียงแต่จำนวนผู้เล่นน้อยลง และสนามฝึกเล็กลง ฝ่ายหนึ่งลำเลียงลูกขึ้นมาเพื่อยิงประตู อีกฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายป้องกัน

- จุดสำคัญของการฝึก(Key Coaching Points)

-เน้นในแต่ละหัวข้อ เช่น การป้องกันแดนกลาง (midfield defending) ตำแหน่ง (marking) การเล่นเป็นทีม(combination play) การส่ง การเลี้ยงลูก เป็นต้น

4. เกมที่มีการกำหนดเงื่อนไข(Conditioned Game)

แนะนำกฎระเบียบ มีการดัดแปลงให้เหมาะสม กระบวนการฝึกการเป็นผู้ฝึกสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ เช่นการสัมผัสลูกบอลครั้งเดียว สองครั้ง –ฟรีสไตล์ การตั้งโซน

ฝึกภาคปฏิบัติบทที่ 1

วัตถุประสงค์ - การรุกอย่างรวดเร็ว

ข้อกำหนด - ให้ลูกบอลได้เพียงครั้งเดียวเมื่ออยู่ในบริเวณครั้งที่
เป็นฝ่ายตั้งรับและลูกบอลได้สองครั้งเมื่ออยู่ใน
บริเวณที่เป็นฝ่ายรุกฝึกภาคปฏิบัติบทที่ 2

วัตถุประสงค์ - เพื่อพัฒนาความอดทน

ข้อกำหนด - ให้ลูกบอลได้แค่ 2 ครั้ง และผู้เล่นทุกคนจะต้อง
อยู่ในบริเวณครั้งที่ เป็นฝ่ายรุก จึงจะนับลูกที่ยิงเข้าประตู
เป็นลูกที่นับแต้มได้

5. การฝึกแบบเต็มรูปแบบ (Squad Practice)

- เกี่ยวข้องกับการฝึกสองแบบ โดยมีนักกีฬา 12 ถึง 18 คนในกลุ่มของผู้ฝึกสอน
หรือกลุ่มที่ฝึกแทคติก (Tactic)

- เชื่อมโยงจากกลุ่มย่อยไปถึงครบทีม (11 คน กับ 11 คน)

หัวข้อ	ป้องกันในพื้นที่บริเวณครึ่งของตนเอง
นักกีฬา	ตั้งรับ 2 แถวๆ ละ 4 คน กับผู้รักษาประตูผู้กับกองหน้า 2 คน กับกองกลาง 3 คนผู้เล่นสนับสนุนอีก 2 คน อยู่ข้างหลังเส้น

วิธีเล่น (Activity)

ทีมสีน้ำเงินให้พยายามป้องกันประตูในขณะเดียวกันเพื่อจะชนะต้องลำเลียงลูกบอลขึ้นไปให้ฝ่ายเส้นโดยส่งลูกบอลได้เพียง 4 ครั้งเท่านั้น

6. การฝึกแบบหน้าที่เฉพาะตำแหน่ง(Functional Practice)

- ผู้ฝึกสอนแบบเฉพาะตำแหน่ง (เช่น กองหลัง (sweeper) ปีก กองหลังซ้าย (Left fullback) เป็นต้น

- ใช้การตั้งโซนพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งนั้นๆ
- เหมาะสมกับเกมนั้นๆ

หัวข้อ	ฝึกคนที่เป็น Sweeper
--------	----------------------

พื้นที่ฝึก	ครึ่งสนาม
นักกีฬา	sweeper 1 คน กัปกองหลัง 2 คน กัปกองกลาง 2 คน กองหน้า 2 คน กัปกองกลาง 2 คน คนเสิร์ฟ 1 คน อยู่ข้างหลังเส้น (Server)

วิธีเล่น (Activity)

ทีมสีน้ำเงินต้องพยายามป้องกันประตู และในขณะที่เดียวกันต้องพยายามลำเลียงลูกบอลไปให้คนเสิร์ฟ (server) โดยสามารถส่งลูกได้แค่ 3 ครั้งเท่านั้น

จุดสำคัญของการฝึก (Key Coaching Points)

- ตำแหน่งเริ่มเล่นของ Sweeper
- กำหนดระยะทาง มุม (Provided cover-distance, angle)
- ระบบของการตั้งรับ
- ความคิดริเริ่มที่จะรุก
- การส่งลูก การวิ่งลำเลียงลูกบอล

7. การเล่นเป็นช่วงชั้น (Phase of Play)

- เพื่อฝึกเป็นช่วงชั้นแบบเฉพาะของเกมกับผู้เล่นคนสำคัญและบริเวณตั้งรับ
- เพื่อพัฒนากลุ่มที่ฝึกหรือเทคนิคการเล่นเลียนแบบเส้นระหว่างการฝึกการเล่นเป็น

ช่วงชั้น

หัวข้อ	: เริ่มเล่นจากเส้นหลัง
พื้นที่ฝึก	: $\frac{3}{4}$ ของสนาม
นักกีฬา	: กองหลัง 4 คน + กองกลาง 2 คน กองหน้า 2 คน + กองกลาง 2 คน

วิธีเล่น (Activity)

ทีมหนึ่งเริ่มบุกหลังจากผู้รักษาประตูส่งลูกขึ้นมา การนับลูกที่เข้าประตูให้นับเมื่อลูกผ่านเส้นหลังสุดไปแล้ว

จุดสำคัญของการฝึก (Key Coaching Points)

- กระจายออกไปและหาตำแหน่งที่จะคอยช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีม
- รับและรอส่งลูก
- การเคลื่อนที่ไปมาและความแม่นยำในการส่งลูก การรับลูกการลำเลียงลูก การวิ่งลำเลียงลูก

8. การฝึกแบบเต็มรูปแบบ(11 คนต่อ 11 คน)(Pull Squad Practice)

-การฝึกแบบเต็มรูปแบบโดยใช้นักกีฬา 22คน

- เน้นการฝึกแทคติกแก่ผู้เล่นในทีมทุกคนให้เข้าใจ (ทั้งรับและรุก)
- บทบาท ความรับผิดชอบของทีมที่ฝึกและนำไปสู่เกมการเล่นจริงๆ หัวข้ออภิปราย
- ทบทวนความหลากหลายของวิธีการฝึกอภิปรายกันว่าเมื่อจริงจะใช้วิธีฝึกแบบไหน
- วิธีฝึกแบบไหนจึงจะเหมาะสมที่จะนำไปฝึกกับเด็ก เพราะอะไร

6. สังคมวิทยาการกีฬากับกีฬาฟุตบอล

แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) (อ้างใน ประโยค สุทธิสง่า, 2541) นักสังคมวิทยาชาวเยอรมัน ได้ให้คำนิยามสังคมวิทยาไว้ว่า เป็นวิทยาศาสตร์ที่มุ่งจะศึกษาพฤติกรรมทางสังคมเพื่อที่จะสามารถอธิบายเหตุและผลของพฤติกรรมนั้น พฤติกรรมทางสังคม หมายถึง บรรดากระบวนการประพฤติปฏิบัติต่อบุคคลอื่นๆ นั่นคือการมีปฏิริยาทางสังคมนั่นเอง ความสัมพันธ์ของมนุษย์อย่างเป็นทางการที่เรียกว่าระบบสังคมดังกล่าวแล้ว ย่อมประกอบด้วยพฤติกรรมหรือการกระทำหรือปฏิริยาทางสังคมต่างๆ ของมนุษย์ที่อยู่ในระดับสังคมเดียวกัน รวมถึงพฤติกรรมข้ามและระหว่างระบบสังคม การประพฤติปฏิบัติดังกล่าวมาแล้วนี้จะมีแบบฉบับหรือกระบวนการของพฤติกรรมด้วย เป็นรูปแบบที่ชัดเจนแตกต่างกันไป ตัวอย่างเช่นการที่นักกีฬาวิ่งออกมาเข้าแถวเคารพคนดูก่อนการแข่งขัน นักสังคมวิทยาไม่ได้สนใจว่าการวิ่งออกมาเข้าแถวเคารพคนดูจะใช้กำลังไปที่แคลอรี แต่จะสนใจว่าความสัมพันธ์ระหว่างนักกีฬากับคนดูนั้นเป็นอย่างไร ทำไมจึงต้องแสดงความเคารพ นอกจากนี้ทำไมนักกีฬาไทยนิยมทำแบบนี้ ในขณะที่นักกีฬาในหลายๆ ประเทศอาจจะไม่นิยมทำกัน เป็นต้น

การรวมกันระหว่างสังคมวิทยากับกีฬาฟุตบอล

หรือที่เราเรียกว่า สังคมวิทยาการกีฬานั้นก็คือการประยุกต์แนวคิดหรือหลักวิทยาศาสตร์สังคมมาใช้อธิบายปรากฏการณ์ทางการกีฬาของสังคมนั้นเองเพราะกีฬานั้นสามารถศึกษาได้จากวิธีการมองที่แตกต่างกันสังคมวิทยาการกีฬาดำเนินกับสาขาวิชาอื่นๆ ของวิทยาศาสตร์การกีฬา เช่น สรีรวิทยาการออกกำลังกาย เวชศาสตร์การกีฬาหรือจิตวิทยาการกีฬาที่พยายามนำเอาความรู้และหลักของวิทยาศาสตร์แต่ละสาขาเช่นสรีรวิทยาหรือจิตวิทยามาอธิบายเรื่องราวต่างๆ ทางการกีฬาในมุมมองของตนซึ่งแต่ละสาขาต่างก็มีจุดเด่นของตนเองสังคมวิทยาการกีฬาก็เช่นเดียวกัน

จุดเด่นของสังคมวิทยาการกีฬาอยู่ที่เรื่องของการศึกษาชีวิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาหรืออาจกล่าวอีกทางหนึ่งได้ว่ามีจุดเด่นที่มุ่งศึกษาพฤติกรรมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อที่จะสามารถอธิบายเหตุและผลของพฤติกรรมนั้นๆ ได้อันจะนำมาซึ่งความกระจ่างและสามารถใช้เป็นแนวทางดำเนินการตลอดจนใช้เป็นแนวทางป้องกันปัญหาต่างๆ ในสังคมได้

กีฬากับวัฒนธรรม คิวเบอร์ (Cuber, 1967 อ้างใน ประโยค สุทธิสง่า, 2541) กล่าวว่าถึงวัฒนธรรมว่าเป็นแบบแผนพฤติกรรมและผลผลิตของพฤติกรรมที่ได้รับการถ่ายทอดมาซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ รวมถึงทัศนคติค่านิยมและวัตถุต่างๆ ที่สมาชิกในสังคมมีส่วนร่วมกันและถ่ายทอดให้กันและกันวัฒนธรรมอาจจะแบ่งออกได้เป็น

1. วัฒนธรรมวัตถุได้แก่สิ่งของที่จับต้องได้ เช่นสนามแข่งขันกีฬาสระว่ายน้ำลูกบาสเกตบอล ไม้ตีเทนนิส ตาข่าย ไม้ฮอกกี้ เครื่องแต่งกายถุงมือ แวนดำน้ำสกรับอร์ดและอื่นๆ
2. วัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุหรือวัฒนธรรมทางความคิดจะประกอบด้วยสิ่งที่จับต้องไม่ได้ เช่น ค่านิยม ทัศนคติ บรรทัดฐานและความเชื่อ เป็นต้น

หัวข้อนี้จะทำการวิเคราะห์และอภิปรายเรื่องต่างๆ ดังกล่าวมาข้างต้น และจะทำการศึกษาเรื่องของการกีฬาในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมประเภทหนึ่งในขณะเดียวกันก็จะศึกษาวัฒนธรรมของสังคมทั้งวัฒนธรรมใหญ่และวัฒนธรรมย่อย ว่ากีฬาสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลอย่างไรต่อวัฒนธรรมนั้นๆ ในสภาพสังคมต่างๆ เป็นต้น

ตอนที่ 2 วิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพ

ความหมายของวิชาชีพ (Professional)

วิชาชีพมีที่มาจากคำว่า “วิชา” กับ “อาชีพ” เป็นวิชาชีพ “วิชาชีพ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Profession” หมายถึง งานที่ปฏิบัติงานว่าจะอุทิศตัวในงานนั้นๆ โดยได้รับการอบรมสั่งสอนเป็นระยะเวลานานอย่างมีระบบระเบียบและมีจรรยาบรรณของวิชาชีพ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2544) ให้ความหมายของ “Profession” ในคำศัพท์กีฬากอล์ฟว่า หมายถึง การเล่นกอล์ฟหรือการปฏิบัติตนเป็นมืออาชีพโดยใช้ความชำนาญหรือเล็งหารายได้รับจ้างเกี่ยวกับกีฬากอล์ฟ เป็นต้น

ธีรศักดิ์ อัครบวร (2542) กล่าวว่า วิชาชีพเป็นอาชีพที่ผู้ประกอบกรต้องมีความรู้ความชำนาญที่ฝึกฝนมาโดยเฉพาะ ซึ่งมีข้อกำหนดคุณลักษณะบางประการที่ทำให้วิชาชีพต่างจากอาชีพทั่วไป

คลังปัญญาไทย (อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย , 2554)ให้ความหมาย “วิชาชีพ” หรือ Profession หมายถึง งานที่ตนได้ปฏิญาณว่าจะอุทิศตัวทำไปตลอดชีวิต เป็นงานที่ต้องได้รับการยอมรับและสรรเสริญมาเนิ่นนาน เป็นงานที่มีขนบธรรมเนียมและจรรยาของหมู่คณะโดยเฉพาะได้รับค่าตอบแทนหรือค่าบริการ (Free) หรือค่ายกครู มิใช่ค่าจ้าง (Wage) และกล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเป็นวิชาชีพ ได้แก่

1. มีองค์ความรู้เฉพาะของตน ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องเข้ารับการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในศาสตร์เฉพาะของวิชาชีพนั้น ๆ
2. มีความเป็นอิสระในการประกอบวิชาชีพ เป็นการประกอบวิชาชีพที่มีมาตรฐานการปฏิบัติการเฉพาะสำหรับวิชาชีพนั้น ๆ โดยมีองค์ความรู้เป็นพื้นฐาน บุคคลอื่นไม่สามารถจะมาสั่งสอนให้ปฏิบัติอย่างนั้นอย่างนี้ได้ นอกจากนี้การปกครองตนเองภายในวิชาชีพเดียวกันยังเป็นอิสระจากการควบคุมของคนนอกวิชาชีพ เช่น ถ้าสมาชิกคนใดกระทำความผิด การพิจารณาจะเริ่มจากคณะกรรมการขององค์กรวิชาชีพก่อน
3. มีกฎหมายรองรับการประกอบวิชาชีพ หมายถึง จะต้องมีภาระขึ้นทะเบียนเพื่อขออนุญาตประกอบวิชาชีพได้แก่ใบประกอบวิชาชีพ
4. มีจรรยาบรรณ ตระหนักเพื่อผู้ประกอบวิชาชีพดำรงตนหรือประพฤติตนอยู่ในความถูกต้องดีงามต่อผู้รับบริการ ต่อเพื่อนผู้ร่วมวิชาชีพ ต่อตนเอง และต่อสังคม
5. มีสำนึกที่จะให้บริการ เมื่อถูกเรียกร้องการบริการจะต้องเต็มใจที่จะให้บริการแก่ผู้มารับบริการได้เสมอ บางครั้งอาจจะต้องสละความสุขส่วนตัว มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพของตน และอ้างถึง ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ ปรมาจารย์ด้านกฎหมายท่านหนึ่งในสังคมไทย ได้ให้อธิบายไว้ว่า การเป็นวิชาชีพนั้นต้องประกอบด้วยลักษณะอย่างน้อย 3 ลักษณะด้วยกัน ได้แก่

1. เป็นอาชีพที่เป็นการทำงานที่อุทิศตนทำไปตลอดชีวิต
2. การงานที่ทำนั้นต้องได้รับการสรรเสริญยอมรับเป็นวิชาชีพชั้นสูงในลักษณะยอมรับกันหลายปี
3. ผู้ทำงานประเภทนั้นจะต้องมีชุมชนหรือหมู่คณะที่มีขนบธรรมเนียมประเพณีสำนึกในจรรยาบรรณ เกียรติยศ และศักดิ์ศรี ตลอดจนมีองค์กรและกระบวนการเพื่อสอดส่องพิทักษ์รักษาขนบธรรมเนียมศักดิ์ศรีนั้นด้วย

ลักษณะของงานอาชีพ

ลักษณะของงานอาชีพคือลักษณะที่เป็นรูปแบบเฉพาะในการปฏิบัติงาน ปัจจุบันจะเห็นได้ว่า บริษัทที่ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวได้ประกาศรับสมัครผู้ที่มาทำหน้าที่นั้นนันทนาการให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยว แสดงว่าบัณฑิตหรือมหาบัณฑิตในสาขาวิชาพลศึกษา และ /หรือนันทนาการได้เข้ามาประกอบอาชีพผู้นำนันทนาการกันมากขึ้น เมื่อมีกลุ่มผู้มีอาชีพเดียวกันมากขึ้น ความเป็นวิชาชีพก็ตามมา ไวลินสกี (Wilensky, 1964 อ้างใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554) ได้กล่าวว่า ลักษณะของงานอาชีพนั้นจะประกอบไปด้วย

1. การปฏิบัติงานต้องใช้เทคนิคเฉพาะ มีความรู้ทางวิชาการรองรับ เช่น คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี สรีรวิทยา และจิตวิทยาสังคม มีระบบการฝึกฝนการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาระดับความสามารถของบุคคล
2. การปฏิบัติงานครอบคลุมไปถึงการถ่ายทอดความรู้ทางด้านทักษะด้วย
3. การปฏิบัติงานดำเนินไปด้วยกลุ่มสมาชิกซึ่งมีระบบอาวุโส การมีอำนาจเปลี่ยนแปลงไปตามลำดับขั้นของอาวุโส มีการรับรองสถานภาพในงาน ค่าตอบแทนการทำงาน และอื่น ๆ
4. วัตถุประสงค์ กฎ ระเบียบ และมาตรฐาน อยู่ภายใต้บัญญัติจรรยาแห่งวิชาชีพ มีสมาคมเป็นผู้รับผิดชอบสมาชิกทั้งหมดทั้งในด้านกฎหมายคุ้มครองสมาชิก ค่าตอบแทนการทำงาน และอื่น ๆ

จากนิยามความหมายของวิชาชีพ พอสรุปได้ว่า วิชาชีพ หมายถึง ลักษณะของงานหรืออาชีพที่ผู้ประกอบอาชีพต้องมีความรู้ความสามารถที่ฝึกฝนมาโดยเฉพาะ จึงจะทำให้เกิดความชำนาญในวิชาชีพ

ลักษณะของความเป็นวิชาชีพ (characteristics of a profession)

โคลบ์ รูบิน และแมคอินทรี (Kolb, Rubin and McIntry, 1979) ได้รวบรวมลักษณะของความเป็นวิชาชีพไว้ดังนี้

1. การตัดสินใจในทางวิชาชีพมีพื้นฐานอยู่บนหลักการ ทฤษฎี และข้อตกลงร่วมกันในวิชาชีพ
2. ใช้ความรู้เฉพาะสาขา มิใช่ความรู้ทั่ว ๆ ไป
3. มีความสัมพันธ์กับผู้รับบริการ โดยมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน
4. สมาชิกภาพได้มาด้วยความสามารถเชิงสมรรถนะ มิใช่ด้วยอำนาจหรือการแข่งขัน
5. การตัดสินใจทางวิชาชีพส่วนหนึ่งเป็นของผู้รับบริการ และอีกส่วนหนึ่งเป็นของผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งตัดสินใจได้อย่างอิสระตามหลักวิชาการ

6. ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องยอมรับอำนาจของกลุ่มสมาชิก ในการควบคุมความประพฤติของตน

7. ต้องมีจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อปกป้องผู้รับบริการประกอบวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องทำงานอย่างมีสำนึกในความรับผิดชอบ ยอมรับบรรทัดฐานและมาตรฐานของอาชีพนั้น มีความเป็นสมาชิกภาพ และได้รับการรับรองจากกลุ่ม

ในด้านการศึกษาเพื่อความเป็นวิชาชีพ มีพื้นฐานจากความสนใจที่แตกต่างกันของสมาชิกในสมาคมวิชาชีพ จึงมีการศึกษาแตกต่างกันไปตามสาขาย่อย ๆ และตามความเฉพาะของปัญหาที่เกิดขึ้น และเพื่อคุณภาพของการบริการจึงเกิดการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของผู้ประกอบวิชาชีพว่า ควรได้รับการศึกษาในระดับสูงอย่างน้อยจะต้องศึกษาในระดับอุดมศึกษา (Moore, 1970 อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554)

สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งในความเป็นวิชาชีพก็คือ การมีวินัยของสมาชิกในสมาคมวิชาชีพ ซึ่งพนัสหันทนาคิน(2526)ได้กล่าวว่า วินัยช่วยเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติตามเกิดความรู้สึกสำนึกและความเคยชินที่ประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ดีงามเป็นมาตรฐานระหว่างความประพฤติของกลุ่มบุคคล ผู้ปฏิบัติงานในองค์การ ช่วยเตรียมตัวบุคลากร สำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคตจะได้ใช้สิทธิ เสรีภาพ และความรับผิดชอบอย่างถูกต้องช่วยสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าขององค์การ หากขาดระเบียบวินัยการดำเนินงานขององค์การ จะเต็มไปด้วยอุปสรรค

คุณลักษณะของวิชาชีพในระบบเศรษฐกิจ

คุณลักษณะของวิชาชีพในระบบเศรษฐกิจในปัจจุบัน ได้แบ่งอาชีพออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ (1)ระดับแรงงานหรือกรรมกร (Labor)(2)ระดับแรงงานกึ่งฝีมือ (Semi labor)(3)ระดับช่างฝีมือ (Technician)และ(4)ระดับวิชาชีพหรือวิชาชีพชั้นสูง(Profession)

ระดับอาชีพทั้ง 4 ระดับนั้นอาจจำแนกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มที่ 1 เป็นระดับการประกอบกิจการที่ประกอบด้วยระดับ 1-3 จัดเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยกำลังกายหรือแรงงานเป็นสำคัญ และกลุ่มที่ 2 เป็นระดับที่ 4 เป็นระดับอาชีพที่ใช้กำลังความคิดกำลังสมองเป็นสำคัญ และเป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องจากสังคมว่าเป็นวิชาชีพที่ทำให้ผู้ประกอบอาชีพอยู่ในฐานะที่ได้รับเกียรติเป็นพิเศษในสังคม (วิจิตร ศรีสอาน, 2535 อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554)

นอกจากนี้ ธีรศักดิ์ อัครบวร (2542) ได้อธิบายลักษณะวิชาชีพชั้นสูงไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. วิชาชีพชั้นสูงจะต้องบริการให้แก่สังคมที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงและจำเป็น (Social

service) แต่ละวิชาชีพต่างก็มีบริการให้แก่สังคมเป็นการเฉพาะ บริการวิชาชีพนั้นอาจจะมี ความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เช่น บริการของแพทย์กับพยาบาล หรือวิศวกรกับสถาปนิก แต่ทุก ฝ่ายก็มีขอบเขตบริการของตนเองที่ชัดเจนแยกออกจากกันได้ วิชาชีพชั้นสูงเน้นการบริการต่อ สังคมมากกว่าการหาประโยชน์จากผู้รับบริการ

2. สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงจะต้องใช้วิธีการแห่งปัญญาในการให้บริการ (Intellectual method) การวินิจฉัยตัดสินใจในการปฏิบัติต่อผู้รับบริการของวิชาชีพนั้น จะต้องอาศัยความรู้ ความคิด และสติปัญญาเป็นพื้นฐานสำคัญ มากกว่าการใช้ทักษะและความชำนาญการแต่เพียง ด้านเดียว จึงเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความรู้ ความคิด หลักการและทฤษฎีมาประกอบกัน วิธีการ อย่างนี้เรียกว่า วิธีการแห่งปัญญา

3. สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงจะต้องได้รับการศึกษาอบรมให้มีความรู้กว้างขวางลึกซึ้งโดย ใช้ระยะเวลายาวนานพอสมควร (Long period of training) การที่จะต้องใช้วิธีการแห่งปัญญาใน การให้บริการ ผู้ให้บริการต้องได้รับการศึกษาในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และมักใช้เวลาศึกษามากกว่า 4 ปี หลังจากมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้เพื่อให้หลักประกันแก่ ผู้รับบริการว่า ผู้ให้บริการสามารถให้บริการที่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพได้ เพราะมี การศึกษาอบรมมามากพอ

4. สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงจะต้องมีเสรีภาพในการใช้วิชาชีพนั้น ๆ ตามมาตรฐานของ วิชาชีพ (Professional autonomy) การวินิจฉัยในการให้บริการของวิชาชีพแต่ละวิชาชีพนั้น สมาชิกของวิชาชีพนั้น ๆ ควรจะมีเสรีภาพในการให้บริการโดยปราศจากการแทรกแซงจาก บุคคลภายนอก การใช้เสรีภาพทางวิชาชีพเป็นความรับผิดชอบสำคัญเมื่อผู้ที่เป็นสมาชิกของ วิชาชีพได้รับการศึกษาอบรมมาดีแล้ว ก็เป็นธรรมดาที่จะสามารถวินิจฉัยเพื่อให้บริการได้ถูกต้อง ตามลัทธิ ความ เป็นอิสระในการให้บริการเป็นลักษณะที่จำเป็นที่ทุกวิชาต้องมี แต่จะมีมาน้อย เพียงใดขึ้นอยู่กับการยอมรับของสังคมและผู้รับบริการเป็นสำคัญ

5. วิชาชีพชั้นสูงจะต้องมีจรรยาบรรณ (Professional ethics) จรรยาบรรณ การศึกษา และเป็นแนวทางของการปฏิบัติวิชาชีพ ผู้ที่ละเมิดจรรยาบรรณจะต้องได้รับการลงโทษ ในกรณี ร้ายแรงอาจถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพได้ ในทุกสังคมจะมีกฎหมายควบคุมการ ประกอบวิชาชีพ ประเทศไทยก็มีกฎหมายคุ้มครองการประกอบวิชาชีพอยู่หลายวิชาชีพ โดยเฉพาะ วิชาชีพหลัก ๆ ซึ่งให้บริการอันอาจจะมีผลกระทบต่อสวัสดิการ สวัสดิภาพ และความมั่นคง ปลอดภัยของสังคม ผู้ที่ปฏิบัติวิชาชีพจะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพจึงจะกระทำได้ เช่น วิชาชีพเวชกรรม การแพทย์ วิศวกรรม หรือสถาปัตยกรรม เป็นต้น

6. วิชาชีพชั้นสูงจะต้องมีสถาบันวิชาชีพเป็นแหล่งกลางในการสร้างสรรค้จรรโลงมาตรฐานของวิชาชีพ (Professional institution) สถาบันหรือองค์กรวิชาชีพเป็นแหล่งกลางในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของวิชาชีพ สถาบันวิชาชีพมี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันควบคุมและพัฒนามาตรฐานและการปฏิบัติวิชาชีพ เช่น แพทยสภา หรือเนติบัณฑิตยสภา ลักษณะที่ 2 เป็นสมาคมวิชาชีพ เพื่อเป็นแหล่งส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก และเสริมสร้างความแข็งแกร่งและความก้าวหน้าของวิชาชีพ เช่น แพทยสมาคม หรือสมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย เป็นต้น

อุทัย ธรรมเตโช (2531 อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554) ได้กล่าวถึงลักษณะของวิชาชีพไว้ดังนี้

1. ให้บริการสังคมไม่ซ้ำซ้อนกับการบริการวิชาชีพอื่น เช่น ผลิตแพทย์ไปเป็นแพทย์ และผลิตครูออกไปสอนคน เป็นต้น
2. มีระยะเวลาในการศึกษาแก่สมาชิกเป็นระบบเวลาพอสมควร อย่างน้อยปริญญาตรี
3. มีเสรีภาพในการใช้วิชาชีพ (Professional autonomy) เช่น แพทย์มีเสรีภาพเต็มที่ในการวินิจฉัยโรค ไม่มีใครก้าวก่ายได้ แม้แต่แพทย์ด้วยกันเอง ครูก็มีเสรีภาพในการสอน ในการที่จะถ่ายทอดความรู้ตามลักษณะวิชาชีพครูที่ได้เรียนมา
4. มีจรรยาบรรณวิชาชีพ (Professional ethics) สำหรับยึดเหนี่ยวจิตใจให้คนในอาชีพปฏิบัติได้เหมาะสม เช่น ระเบียบประเพณีว่าด้วยจรรยาบรรณมารยาทและวินัยของครู เป็นต้น
5. มีสมาคมวิชาชีพ (Professional association) สำหรับเป็นศูนย์กลางเผยแพร่วิชาการของวิชาชีพ เป็นศูนย์สัมพันธ์สำหรับคนในอาชีพเดียวกัน และเป็นศูนย์สำหรับยกมาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น เช่น ครูสภา และแพทยสภา เป็นต้น

มาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานวิชาชีพ หมายถึง หลักเกณฑ์ ข้อกำหนดที่ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในวิชาชีพนั้น เช่น มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษากำหนดไว้ 3 ด้าน คือ

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบมาตรฐาน 3 ส่วน ได้แก่ มาตรฐานความรู้ หมายถึง ข้อกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู มีคุณวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือเทียบเท่า หรือคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยต้องมีความรู้และสมรรถนะมาตรฐานในเรื่องต่อไปนี้
 - ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู
 - การพัฒนาหลักสูตร

- การจัดการความรู้
- จิตวิทยาสำหรับครู
- การวัดและประเมินผลทางการศึกษา
- การบริหารจัดการในห้องเรียน
- การวิจัยทางการศึกษา
- นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษา
- ความเป็นครู

มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องผ่านการฝึกทักษะและสมรรถนะของวิชาชีพครูในด้านการปฏิบัติการสอน รวมทั้งทักษะและสมรรถนะด้านการสอนสาขาวิชาเฉพาะในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาดำเนินการไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภา กำหนดดังนี้

- การฝึกปฏิบัติการวิชาชีพระหว่างเรียน
- การฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน มีความหมายครอบคลุมมาตรฐานย่อย ๆ ของการปฏิบัติงาน 12 ประการด้วยกัน คือ

- ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ
- ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน
- มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ
- พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง
- พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
- จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน
- รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ
- ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้เรียน
- ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์
- ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์
- แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา
- สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับความประพฤติของผู้ปฏิบัติวิชาชีพ จะต้องประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณของมาตรฐานวิชาชีพครู 5 ประการดังต่อไปนี้

- จรรยาบรรณต่อตนเอง
- จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ
- จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
- จรรยาบรรณต่อสังคม

“มาตรฐานวิชาชีพ” หมายถึง จุดมุ่งหมายหลักที่จะสร้างแนวทางปฏิบัติ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในวิชาชีพของผู้ปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิบัติงานอาชีพมีคุณภาพสูงสุด โดยความหมายดังกล่าว วิชาชีพใด ๆ ย่อมให้บริการแก่สาธารณชน หรือองค์กรต่าง ๆ โดยต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญเฉพาะ โดยมีมาตรฐานในการประกอบอาชีพที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องได้รับการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเพียงพอก่อนที่จะประกอบอาชีพเมธี ปิรันธนานนท์ (เมธี ปิรันธนานนท์ , 2551 อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554)

ตอนที่ 3 เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย

ความเป็นมาและความหมายของเทคนิคเดลฟาย

เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi technique) ถูกพัฒนาขึ้นในช่วงทศวรรษ 1950 โดยนอร์แมน ดาลกีและโอลาฟ เฮลเมอร์ (Dalkey and Helmer, 1963) ซึ่งเป็นนักวิจัยของบริษัท แรนด์ (RAND Corporation) ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อใช้ในการพยากรณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต่อมาเจมส์ กอร์ดอนและโอลาฟ เฮลเมอร์ (Gordon and Helmer, 1964) ได้นำเสนอเอกสารทางวิชาการที่ชื่อว่า “Report on a Long Range Forecasting Study” ซึ่งเอกสารดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เทคนิคเดลฟายสามารถนำมาใช้ศึกษาวิจัยอนาคตกาลในด้านอื่น ๆ ได้ นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเทคนิคเดลฟายก็ได้มีการนำมาประยุกต์ใช้แทบทุกสาขาวิชา โดยโอลาฟ เฮลเมอร์ และนิโคลัส เรสเชอร์ (Olaf Helmer and Nicholas Rescher, n.d. อ้างถึงใน ประยูร ศรีประสาธน์, 2523) ได้นิยามเทคนิคเดลฟายว่า เป็นโครงการที่จัดทำอย่างละเอียดรอบคอบในการที่จะสอบถามบุคคลโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลและความคิดเห็นกลับมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นการรวบรวมการพิจารณาการตัดสินใจและสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคต ในส่วนที่เกี่ยวกับเวลา ปริมาณ หรือสภาพการณ์ที่

ต้องการจะให้ เป็น ซึ่งดิลก บุญเรืองรอด (2530) ก็ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายไว้ว่า เป็นวิธีการนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ประโยชน์อย่างมีระบบแบบแผน หรือเป็นการขัดเกลาการตัดสินใจของกลุ่ม เป็นเทคนิคของการรวบรวมข้อมูลที่เอาชนะจุดอ่อนของการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญคนใดคนหนึ่ง หรือความคิดเห็นของกลุ่มที่มาประชุมกัน อีกทั้งธีรภูมิ เอกะกุล (2549) กล่าวว่า เทคนิคเดลฟายเป็นการกระบวนการหนึ่งของการเก็บข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่กระจัดกระจายกัน ให้สอดคล้องกันอย่างมีระบบ ซึ่งจะนำไปตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และชนิตา รัชทรัพย์เมือง (2551) ได้กล่าวไว้ว่า การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายเป็นเทคนิคการทำนายเหตุการณ์ หรือความเป็นไปได้ในอนาคตโดยอาศัยฉันทามติหรือ Consensus ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปอันน่าเชื่อถือในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ว่าจะเป็นข้อสรุปที่เป็นแนวคิดหรือเป็นการทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นหรือความเป็นไปได้ในอนาคต ข้อสรุปจากฉันทามติของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้จะสามารถนำมาประกอบในการตัดสินใจด้านต่าง ๆ ได้ ทั้งในเชิงวิชาการและบริหาร

กระบวนการของเทคนิคเดลฟาย

ลินสโตน และ ทูรอฟ (Linstone and Turoff, 1975) ได้สรุปกระบวนการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดคำถาม เป็นการกำหนดว่าผู้วิจัยต้องการคำตอบอะไรจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งคำตอบของคำถามนี้จะช่วยให้สามารถคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญได้เหมาะสม เมื่อได้คำถามแล้ว ผู้วิจัยควรพิจารณาว่าคำถามที่นั้นเหมาะที่จะนำเทคนิคเดลฟายมาใช้ในการศึกษาหรือไม่ โดยสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม (2547) ได้ให้ข้อพิจารณาดังต่อไปนี้

1.1 เมื่อข้อมูลในอดีตและปัจจุบันไม่แม่นยำพอหรือไม่มีให้ใช้ศึกษา

1.2 ปัญหาที่ไม่สามารถวิเคราะห์เชิงปริมาณได้อย่างแม่นยำและต้องใช้ประโยชน์

จากการตัดสินใจเชิงจิตวิสัย (Subjective judgments) เป็นหลัก

1.3 บุคคลที่เข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญศึกษาปัญหาที่กว้างและซับซ้อน มี

ประสบการณ์

หรือความชำนาญที่หลากหลายและต้องไม่สื่อสารกัน

1.4 ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแบบ

เผชิญหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการประชุมผู้เชี่ยวชาญมาก จนไม่

สามารถทำได้หากไม่ใช้เทคนิคเดลฟาย

1.6 ประสิทธิภาพของการประชุมจะเพิ่มขึ้น หากใช้กระบวนการสื่อสารกลุ่มที่ไม่มี การพบปะกันมาเสริม

1.7 ปัญหาความขัดแย้งระหว่างปัจเจกบุคคลมีมากหรือไม่สามารถดำเนินการได้ ต้องใช้กระบวนการสื่อสารกลุ่มโดยไม่เห็นหน้าเห็นตากัน

1.8 จะต้องอาศัยความหลากหลายของผู้เชี่ยวชาญมาเข้าร่วมเพื่อให้เกิดความ มั่นใจในความถูกต้องของผลลัพธ์ กล่าวคือ เพื่อหลีกเลี่ยงการผูกขาดด้วยเหตุผลทางด้านจำนวน หรือความแข็งแกร่งทางด้านบุคลิกภาพ

1.9 เมื่อต้องการศึกษาความสำคัญของเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่ต้องอาศัย ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหลายคน

1.10 เมื่อต้องการประเมินผลการจัดสรรงบประมาณในลักษณะต่างๆ โดยที่ยังไม่ มีการจัดสรรไว้ล่วงหน้า

1.11 เพื่อศึกษาสำรวจทางเลือกในการวางผังเมืองและผังภูมิภาค ก่อนลงมือ วางผังเมือง

1.12 เพื่อใช้ในการวางแผนนิเวศวิทยาเขตมหาวิทยาลัยหรือหลักสูตรก่อนดำเนินการ

1.13 เพื่อศึกษาทางเลือกที่เป็นไปได้ด้านนโยบายก่อนประกาศนโยบาย

1.14 ปัญหาการพัฒนาความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนของปรากฏการณ์ทางสังคม หรือเศรษฐกิจ

2. การคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก เพราะความถูกต้องของ ผลการวิจัยขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยคัดเลือกมา ซึ่งฉัตรสุมน พฤตมิถุน (2553) ได้ให้ความหมายของผู้เชี่ยวชาญไว้ว่า เป็นผู้ที่มีทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ ได้รับการฝึกฝนใน เรื่องนั้นๆ เป็นอย่างดี

ในด้านจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยนั้น มิได้มีการกำหนดที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับ คุณลักษณะของกลุ่มเป็นสำคัญ ถ้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเหมือนกันจำนวนผู้เชี่ยวชาญอาจเป็น 10-15 คนก็เป็นการเพียงพอ แต่ถ้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันมาก ก็ต้องใช้ ผู้เชี่ยวชาญในจำนวนมากขึ้น จากการศึกษาวิจัยของโทมัส ที แมคมิลแลน (Macmillan, 1971) พบว่าหากจำนวนผู้เชี่ยวชาญมีตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป ความคลาดเคลื่อนจะมีอัตราลดลงและจะเริ่ม คงที่คือ 0.02 ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 1 การลดลงของความคลาดเคลื่อนและจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (panel size)	การลดลงของความคลาดเคลื่อน (error reduction)	ความคลาดเคลื่อนลดลง (net change)
1-5	1.20-0.70	0.50
5-9	0.70-0.58	0.12
9-13	0.58-0.54	0.04
13-17	0.54-0.50	0.04
17-21	0.50-0.48	0.02
21-25	0.48-0.46	0.02
25-29	0.46-0.44	0.02

ที่มา: (Macmillan, 1971 อ้างถึงใน เกษม บุญอ่อน, 2522)

การคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยยุทธ ไทยวรรณ และ กุสุมา ผลาพรหม (2553) กล่าวว่า การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นการศึกษาที่ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ จากหน่วยตัวอย่างที่ผู้วิจัยเลือกได้ หรือที่เรียกว่า ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างแบบนี้จึงมีชื่ออีกอย่างหนึ่งเรียกว่า “Expert Choice Sampling” แต่ปัญหาของการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงนี้ ขึ้นอยู่กับการเลือกผู้เชี่ยวชาญว่า ทำอย่างไรจึงจะได้ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นจริงๆ ผู้วิจัยคัดเลือกเองอาจจะได้ผู้เชี่ยวชาญที่ไม่เชี่ยวชาญอย่างแท้จริงก็ได้ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถ หรือประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดได้ วิธีการแก้ปัญหาในส่วนนี้ได้ก็คือ การเลือกใช้วิธีการที่เรียกว่า “Snow ball Techniques” โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้เสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญในลักษณะเครือข่าย (Net Work) เช่น ผู้วิจัยอาจจะกำหนดผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยทราบคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญจะกี่คนก็ได้ จากนั้นผู้วิจัยก็ขอร้องให้ผู้เชี่ยวชาญเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญต่อไปอีก 2-3 คน การเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญโดยผู้เชี่ยวชาญ จะเสนอชื่อซ้ำกัน 2 ครั้ง 3 ครั้ง หรือมากกว่าก็ได้แล้วแต่ผู้วิจัยก็เลือกเอาผู้เชี่ยวชาญที่ถูกเสนอชื่อซ้ำกันเป็นผู้เชี่ยวชาญในงานวิจัยต่อไป

3. แบบสอบถามของการวิจัย ถือเป็นหัวใจสำคัญของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายอีกประการหนึ่ง ซึ่งชนิตา รัชพลเมือง (2551) กล่าวว่า แบบสอบถามที่จะใช้ในการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายมีจำนวน 4 รอบดังนี้

3.1 แบบสอบถามรอบที่หนึ่ง โดยผู้วิจัยจะต้องกำหนดกรอบ (frame) ของการวิจัยเนื่องจากประเด็นปัญหาที่ศึกษาเป็นประเด็นเชิงคุณลักษณะซึ่งมีขอบข่ายกว้างขวาง การกำหนดกรอบของการวิจัยจะทำให้เห็นภาพของการวิจัยได้ชัดเจนขึ้น กรอบของการวิจัยอาจได้มาจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องหรือจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่าน เมื่อได้กรอบของการวิจัยแล้วจึงนำมาสร้างแบบสอบถาม ซึ่งจะเป็นคำถามกว้างๆ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาของการวิจัย คำถามในรอบแรกนี้มักจะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางภายในกรอบที่กำหนด ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามในรอบแรกนี้ จะถูกนำมารวบรวมเป็นข้อกระทงในแบบสอบถามรอบที่สอง

3.2 แบบสอบถามรอบที่สอง เป็นขั้นตอนสำคัญและยากมากที่สุดของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ผู้วิจัยจะต้องนำข้อมูลที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญทุกคนในแบบสอบถามปลายเปิดรอบแรกเข้าด้วยกัน ตัดทอนข้อความที่ซ้ำกัน หรือตัดส่วนที่เกินไปจากกรอบของการวิจัยที่กำหนดไว้ออกไป ในการรวมข้อความเข้าด้วยกันนี้ผู้วิจัยอาจหาถ้อยคำที่ครอบคลุมข้อความทั้งหมดได้ แต่ทั้งนี้จะต้องคงความหมายเดิมของผู้เชี่ยวชาญไว้ด้วย ข้อความที่รวบรวมมานี้จะถูกนำมาเป็นข้อกระทงในลักษณะมาตราประเมินค่า ซึ่งอาจเป็นสเกลตั้งแต่ 1-5 หรือ 1-6 หรือ 1-7 แล้วแต่ความเหมาะสม การประเมินค่าในแบบสอบถามรอบนี้จะเน้นการจัดลำดับความสำคัญหรือความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ หรือข้อความที่กำหนดขึ้นเป็นข้อกระทง และในบางครั้งอาจให้กำหนดเวลาที่เหตุการณ์นั้นๆ จะเกิดขึ้นในอนาคตอีกด้วย ข้อความในแบบสอบถามนี้จะต้องชัดเจนและผู้ตอบแต่ละคนจะต้องเข้าใจตรงกันในคำถามหรือข้อความเดียวกัน

3.3 แบบสอบถามรอบที่สาม โดยปกติจะประกอบไปด้วยประโยคหรือข้อความเหมือนๆ กับแบบสอบถามรอบที่สอง แต่มีการเพิ่มการรายงานให้ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยได้ทราบความคิดเห็นของกลุ่มโดยแสดงตำแหน่งของฐานนิยม (Mode) หรือ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของแต่ละข้อความ รวมทั้งตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญคนนั้นๆ ตอบในแบบสอบถามรอบที่สอง ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทราบความเหมือนหรือความแตกต่างของคำตอบของตนเมื่อเทียบกับคำตอบของกลุ่มจะได้ทบทวนคำตอบของตนในรอบที่สามนี้ โดยอาจเปลี่ยนแปลงคำตอบของตนให้เข้ามาอยู่ในพิสัยระหว่างควอไทล์ หรือยืนยันคำตอบเดิมของตน แต่หากคำตอบเดิมอยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำตอบจะต้องแสดงเหตุผลประกอบด้วย

3.4 แบบสอบถามรอบที่สี่ มีลักษณะเช่นเดียวกับแบบสอบถามรอบที่สาม ซึ่งโดยปกติแล้วนิยมใช้แบบสอบถามเพียง 2-3 รอบ และในบางกรณีผู้วิจัยอาจไปเริ่มทำการวิจัยจากแบบสอบถามปลายเปิด แต่จะเริ่มด้วยการให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้ค่ากับความสำคัญของข้อกระทง ความมาตราประเมินค่าสำหรับการจะกำหนดว่าควรมีแบบสอบถามรอบที่สามหรือสี่หรือไม่นั้น ควรพิจารณาพิสัยระหว่างควอไทล์ประกอบด้วย หากพบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก กล่าวคือพิสัยระหว่างควอไทล์แคบมาก อาจยุติกระบวนการวิจัยลงได้

4. การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล การรวบรวมข้อมูลเริ่มตั้งแต่การติดต่อขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญให้เข้าร่วมการวิจัยโดยต้องขอความร่วมมือให้ตอบแบบสอบถามกันทุกรอบ เนื่องจากการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ต้องอาศัยการตอบแบบสอบถามซ้ำหลายหลายจึงมักเกิดปัญหาในการรวบรวมข้อมูลในขั้นแบบสอบถามรอบที่สอง และรอบต่อไปหลังจากนั้น จากการสังเกตผลการวิจัยที่ผ่านมาจะพบว่า ในบางกรณีที่จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละรอบมีจำนวนลดลงตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีข้อพึงระวังอีกประการหนึ่งสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล กล่าวคือ การเว้นช่วงระยะเวลาการตอบแบบสอบถามแต่ละรอบก็มีความสำคัญเช่นกัน หากเว้นระยะนานเกินไปอาจทำให้ขาดความต่อเนื่องในความคิด ผู้ตอบอาจลืมเหตุผลในการตอบแบบสอบถามรอบก่อนหน้านั้น หรืออาจเกิดเหตุการณ์บางอย่างที่ทำให้เกิดความไม่แน่ใจในคำตอบ หรือแม้แต่อาจทำให้ขาดความสนใจในการตอบแบบสอบถาม ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องพยายามหาวิธีการที่จะได้รับความร่วมมือและความสนใจที่จะตอบแบบสอบถามให้ครบทุกรอบการที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีจำนวนลดลงในการตอบแบบสอบถามแต่ละรอบ และการเว้นระยะการตอบนานเกินไป จนเกิดความไม่แน่นอนในคำตอบแต่ละครั้ง อาจส่งผลกระทบต่อวิเคราะห์ข้อมูลได้ ทั้งนี้เนื่องจากสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบรอบที่สองและสาม คือสถิติเกี่ยวกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (Central Tendency) อันได้แก่ ฐานนิยม (Mode) มัชยฐาน (Median) หรือค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อแสดงตำแหน่งของความคิดเห็น หากจำนวนผู้ตอบในแต่ละรอบลดลงเป็นจำนวนมาก อาจทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนไปได้

อนึ่ง มีข้อสังเกตสำหรับการกำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล กล่าวคือผู้วิจัยจะต้องเลือกให้เหมาะสม หากเป็นกรณีที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องเวลา ปริมาณ ควรใช้ค่ามัชยฐาน สำหรับกรณีที่จะทำนายเวลา ปริมาณ หรือสถานการณ์ในอนาคตมักใช้ฐานนิยม ส่วนค่าเฉลี่ยอาจไม่เหมาะสม เนื่องจากมาตราที่ใช้กับคำถามมีเพียงเล็กน้อย

นอกจากสถิติเกี่ยวกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางดังกล่าวข้างต้นแล้ว การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ยังใช้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อ

พิจารณาความกระจายของความคิดเห็น หากข้อความใดมีพิสัยกว้างแสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก ข้อความใดที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แคบ แสดงถึงความสอดคล้องต้องกันของความคิดเห็น ซึ่งอาจนำข้อความนั้นมาเป็นข้อสรุปของการวิจัยได้ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยไม่ควรละเลยข้อความที่มีพิสัยกว้าง บางกรณีอาจเป็นข้อความที่มีประโยชน์ ทั้งนี้การวิเคราะห์จะต้องพิจารณาถึงเหตุผลของคำตอบ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ระบุไว้ประกอบกันด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลจึงควรแยกการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นฉันทามติหรือข้อคิดเห็นร่วมกันของผู้เชี่ยวชาญ และข้อมูลที่ไม่เป็นฉันทามติ

ศักดิ์ชัย บาลศิริ (2543) ได้สรุปเกี่ยวกับการพิจารณาตรวจสอบการได้รับฉันทามติของข้อความไว้ว่า งานวิจัยที่เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามแบบลิเคอร์ทสเกล (Likert's scales) 5 ระดับ ที่กำหนดระดับความคิดเห็นตั้งแต่ 1-5 จะมีเกณฑ์สำหรับตรวจสอบการได้รับฉันทามติแตกต่างกัน 4 ลักษณะคือ

1. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

2. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

3. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

4. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 4.50 ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

ข้อดีของเทคนิคเดลฟาย

1. เป็นเทคนิคที่สามารถรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวนมาก โดยไม่ต้องมีการพบปะหรือประชุมกัน ซึ่งเป็นการทุ่นเวลาและค่าใช้จ่าย

2. ข้อมูลที่ได้จะเป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือ เพราะ เป็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ อย่างแท้จริงและคำตอบได้มาจากการย้ำถามหลายรอบ

3. เป็นเทคนิคที่มีขั้นตอนการดำเนินงานไม่ยากนัก ได้ผลรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

4. ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยมีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ มีโอกาสได้รับทราบผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละรอบและปรับเปลี่ยนหรือยืนยันความคิดเห็นของตนเอง

ข้อจำกัดของเทคนิคเดลฟาย

1. ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการคัดเลือก มิใช่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในสาขานั้น
2. ผู้เชี่ยวชาญไม่ให้ความร่วมมือในการวิจัย
3. นักวิจัยขาดความรอบคอบหรือมีความลำเอียงในการพิจารณาคำตอบ
4. แบบสอบถามที่ส่งไปสูญหายหรือไม่ได้รับคำตอบกลับคืนมา

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

สุวิมล ทรัพย์วโรบลและคณะ (2554) ได้ศึกษาสารอาหารกับการเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขัน พบว่า สารอาหาร คือสารเคมีที่มีอยู่ในอาหารให้ประโยชน์แตกต่างกันตามชนิดของสารอาหารนั้น สารอาหารที่ให้พลังงานแก่ร่างกายในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาประกอบด้วย คาร์โบไฮเดรต โปรตีนและไขมัน ส่วนวิตามินและเกลือแร่ถึงแม้ไม่ให้พลังงานกับร่างกายแต่จำเป็นต่อกระบวนการสร้างพลังงาน อาหารและโภชนาการที่เหมาะสมต่อการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา คือ อาหารที่ประกอบด้วยสารอาหารทุกชนิดในปริมาณที่เหมาะสมกับการออกกำลังกายหรือกีฬานั้นๆ สารอาหารที่ให้พลังงานเหมาะสมกับนักกีฬา คือ คาร์โบไฮเดรต 55-60: โปรตีน 10-15: ไขมัน 20-25: ของพลังงานที่ร่างกายต้องการต่อวัน อย่างไรก็ตามในระหว่างออกกำลังกายร่างกายจะใช้สารอาหารชนิดใดเป็นแหล่งพลังงานขึ้นกับระยะเวลา (Duration) และความหนักหรือความแรง (Intensity) ของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา นอกจากนั้นผู้ออกกำลังกายหรือนักกีฬาคควรดื่มน้ำอย่างเพียงพอ ทั้งก่อนและหลังการเล่นกีฬา เพื่อทดแทนการสูญเสียเหงื่อเพื่อรักษาสมรรถนะของการออกกำลังกาย เพิ่มความทนทานและลดความอ่อนล้าจากการออกกำลังกาย

ไพโรจน์ พัฒรปาน (2550) ได้ทำการศึกษา คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนฟุตบอลตามทัศนคติของนักฟุตบอล ผู้จัดการทีม ผู้สื่อข่าวกีฬาและผู้ชม ในการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ พรีเมียร์ลีก 2006 การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาคุณลักษณะทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณสมบัติ ด้านความรู้ความสามารถการฝึกซ้อม ด้านความรู้ความสามารถการควบคุมทีมในการแข่งขันและด้านมนุษยสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่าง เป็น นักฟุตบอล ผู้จัดการทีม ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม จำนวน 334 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .82 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ฝึกสอนฟุตบอล ตามทัศนะของนักฟุตบอล ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณสมบัติ ด้านความรู้ความสามารถการฝึกซ้อม ด้านความรู้ความสามารถการควบคุมทีมในการแข่งขัน และด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 56.9 , 50.7 , 41.3 , 37.8 , และ 40.6 ตามลำดับ ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณสมบัติ ด้านความรู้ความสามารถการฝึกซ้อม ด้านความรู้ความสามารถการควบคุมทีมในการแข่งขัน และด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.4 , 49.7 , 47.6 , 45.3 , และ 39.8 ตามลำดับ

2. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ฝึกสอนฟุตบอลตามทัศนะของผู้จัดการทีม ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณสมบัติ ด้านความรู้ความสามารถการฝึกซ้อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.0 , 32.3 , และ 33.3 ตามลำดับ และด้านความรู้ความสามารถการควบคุมทีมในการแข่งขัน ด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 41.3 และ 42.1 ตามลำดับ ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณสมบัติ ด้านความรู้ความสามารถการฝึกซ้อม ด้านความรู้ความสามารถการควบคุมทีมในการแข่งขัน และด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.4 , 68.8 , 43.3 , 60.8 และ 68.5 ตามลำดับ

3. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ฝึกสอนฟุตบอลตามทัศนะของผู้สื่อข่าวกีฬา ด้านบุคลิกภาพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 44.2 ด้านคุณสมบัติ โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 39.7 ด้านความรู้ความสามารถการฝึกซ้อม และด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับน้อยคิด เป็นร้อยละ 54.3 และ 36.4 ตามลำดับ และด้านความรู้ความสามารถการควบคุมทีมในการแข่งขันอยู่ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.5 ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณสมบัติ ด้านความรู้ความสามารถการฝึกซ้อม ด้านความรู้ความสามารถ การควบคุมทีมในการแข่งขัน และด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 52.2 , 54.1 , 54.5 , 42.8 และ 43.3 ตามลำดับ

4. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ฝึกสอนฟุตบอลตามทัศนะของผู้ชม ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณสมบัติ ด้านความรู้ความสามารถการฝึกซ้อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็น ร้อยละ 53.2 , 53.5 และ 38.4 ตามลำดับ ด้านความรู้ความสามารถการควบคุมทีมในการแข่งขันและด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.9 และ 43.0 ตามลำดับ ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ความสามารถการฝึกซ้อม ด้านความรู้ความสามารถการควบคุมทีมในการแข่งขัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.7 , 36.2

และ 36.9 ตามลำดับ ด้านคุณสมบัติ และ ด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.0 และ 27.9 ตามลำดับ

สมคิด ยอดระบำ (2544) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลไทยแลนด์ยูนิเวอร์ซิตีดีลีกตามการรับรู้ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอล การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลไทยแลนด์ยูนิเวอร์ซิตีดีลีก ตามการรับรู้ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา จากแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 264 ฉบับ แบ่งเป็นผู้จัดการทีม 18 ฉบับ ผู้ฝึกสอน 36 ฉบับ และนักกีฬา 210 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 233 ฉบับ แบ่งเป็นผู้จัดการทีม 16 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.89 ผู้ฝึกสอน 30 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.33 และนักกีฬา 177 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.28 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ SPSS/PC (Statistical Package For The Sciences/Personal Computer plus)

ผลการศึกษาพบว่า

1.ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลไทยแลนด์ยูนิเวอร์ซิตีดีลีก อยู่ในระดับมาก

2.ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลไทยแลนด์ยูนิเวอร์ซิตีดีลีก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมบัติ สว่างโลก (2550) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาตามทัศนะของผู้บริหารและครู ในเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น ปี พ.ศ. 2550 การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา และเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬา ตามทัศนะของผู้บริหาร และครู ในเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น ปี พ.ศ. 2550 จำนวน 655 คน ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .89 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที(t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1.คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ฝึกสอนกีฬาตามทัศนะของผู้บริหารและครูในเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น ปี พ.ศ. 2550 โดยรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านความรู้ภาคทฤษฎีของการฝึกสอนกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด

2.คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู ในเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น ปี พ.ศ. 2550 โดยรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ฝึกสอนกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด

3.การเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู ในเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น ปี พ.ศ. 2550

3.1 ผู้บริหาร และครู มีทัศนะต่อคุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ฝึกสอนกีฬา โดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬา ด้านบุคลิกของผู้ฝึกสอนกีฬา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เพศชาย และหญิง มีทัศนะต่อคุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ฝึกสอนกีฬา โดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬา ด้านความรู้ภาคทฤษฎีของการฝึกสอนกีฬา และด้านบุคลิกของผู้ฝึกสอนกีฬา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มนัสภูมิ ศาสนศาสตร์. (2550). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ตัดสิน ผู้ชมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ตัดสิน ผู้ชม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จำแนกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ความสามารถ และด้านคุณสมบัติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักกีฬารักบี้ฟุตบอล ผู้ตัดสินและผู้ชมการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จำนวน 341 คน โดยได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ตัดสิน ผู้ชม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านบุคลิกภาพ คุณลักษณะที่เป็นจริงโดยรวมอยู่ในระดับ หนานกลาง ยกเว้นนักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ด้านความรู้ความสามารถ คุณลักษณะที่เป็นจริงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักกีฬารักบี้ฟุตบอลแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คุณลักษณะพึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ด้านคุณสมบัติ คุณลักษณะที่เป็นจริงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักกีฬารักบี้ฟุตบอลแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คุณลักษณะพึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

วิลเลียมส์ (Williams, 2003) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Recreation educators' and practitioners' opinions regarding program accreditation and certification เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักนันทนาการการศึกษาที่มีต่อการรับรองหลักสูตรการศึกษาด้านนันทนาการและได้รายงานมาว่า มาตรฐานวิชาชีพ เป็นเครื่องบ่งบอกถึงควมมีคุณภาพ และควมมีประสิทธิภพในการบริหารจัดการ และการให้คำแนะนำตามคุณภาพแห่งวิชาชีพนั้น ๆ การรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ ก็เพื่อให้เกิดคุณภาพตามหลักการ ซึ่งพบว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 มาตรฐาน ได้แก่มาตรฐานด้านปฏิบัติการ และมาตรฐานด้านการเข้าสู่วิชาชีพ ซึ่งมาตรฐานด้านปฏิบัติการนั้น มีข้อพิจารณาในองค์ประกอบด้านประสบการณ์ ด้านความเชี่ยวชาญ และด้านกระบวนการในการทำหน้าทีอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ส่วนมาตรฐานด้านการเข้าสู่วิชาชีพ ก็มีข้อพิจารณาในด้านการได้รับการศึกษาในระดับปริญญาเป็นหลัก ซึ่งทั้งสองมาตรฐานที่จะได้รับการรับรองนั้น ได้กำหนดระดับความสามารถออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. ระดับการมีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชา
2. ระดับการมีความเข้าใจในหลักการ
3. ระดับการมีความสามารถในการนำไปปฏิบัติ

กระแสแห่งความต้องการในคุณภาพและมาตรฐานของวิชาชีพนันทนาการที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น ผลักดันให้มีการพิจารณาและทบทวนเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ ด้วยการสร้างแรงผลักดันให้เกิดการรับรองโดยองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแล ว่าผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพนั้น มีคุณสมบัติ ความรู้ และโดยเฉพาะในด้านของความสามารถในการบริหารจัดการในวิชาชีพนันทนาการได้ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งวิชาชีพนันทนาการเป็นสาขาวิชาชีพที่มีรูปแบบการรับรองความสามารถที่แตกต่างจากวิชาชีพอื่น ๆ การรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน อันได้แก่

1. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ

2. มาตรฐานด้านการศึกษา

นอกจากนี้ วิลเลียมส์ ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การมีวิชาชีพ คือการมีใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพในสาขาวิชาชีพนั้น ซึ่งการรับรองและออกใบอนุญาตเพื่อนำไปใช้ให้เกิดการยอมรับนั้น ใบอนุญาตนั้นต้องได้รับการรับรองโดยเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการที่มีอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานหลัก อันได้แก่ องค์กรภาครัฐ สมาชิวิชาชีพ และสถาบันการศึกษา และในบางกรณีที่ต้องการให้ใบอนุญาตนั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการเข้ารับการอบรมเพิ่มเติม (Williams, 2003)

เชลดอน (Sheldon, 1989) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Professionalism in tourism and hospitality เพื่อศึกษาการพัฒนาวิชาชีพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกับการพัฒนาบุคลากร เพื่อรองรับความต้องการของผู้มาใช้บริการในหมู่เกาะฮาวาย หรือนักท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในหมู่เกาะฮาวายนั้น ธุรกิจเกี่ยวกับที่พักและอาหาร มีความเป็นมืออาชีพและมีมาตรฐานมากที่สุด ส่วนธุรกิจด้านอาหารและบริการมีความเป็นมืออาชีพละมาตรฐานน้อยที่สุด โดยเฉพาะในด้านการศึกษา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า อยากให้มีหลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานของวิชาชีพเพื่อให้บุคลากรในอุตสาหกรรมมีองค์ความรู้และนำมาใช้งาน ส่วนเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมเป็นเรื่องรอง ที่จะตามมาเองเมื่อบุคลากรมีการศึกษาและเป็นมืออาชีพแล้ว นอกจากนี้ เชลดอนได้อธิบายว่า อุตสาหกรรมบริการจะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องใช้บุคลากรที่เป็นมืออาชีพ และได้ศึกษาองค์ประกอบของวิชาชีพการบริการว่าจะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาและอบรมที่เพียงพอ
2. จรรยาบรรณ
3. องค์กรควบคุมดูแล
4. ความหลากหลายในความรู้ ความสามารถ
5. ใจรักบริการ
6. องค์ความรู้อย่างเป็นระบบ
7. ผู้คอยให้คำแนะนำ
8. ใบอนุญาต
9. ศักดิ์ศรี

10. การทดสอบความสามารถ

11. เป็นนายตัวเอง

12. รายได้สูง

บาร์ทเลตและ แม็คคินนี่ (Bartlett and McKinney, 2004) ทำการศึกษาเรื่อง A Study of role of professional development, job attitudes, and turnover among public park and recreation employees. เพื่อศึกษาการพัฒนาบทบาทของนักวิชาชีพเกี่ยวกับทัศนคติในงานและผลการทำงานของผู้ที่อยู่ในสาขาอาชีพนันทนาการ โดยงานวิจัยชิ้นนี้มีกรอบแนวคิดในการศึกษาที่มาจากทฤษฎีของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และโอกาสในความก้าวหน้าทางอาชีพ ทำการศึกษาด้วยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบอาชีพด้านนันทนาการ จำนวน 458 คน จากบริษัทตัวแทนนันทนาการ จำนวน 229 แห่งทั่วเมืองอิลลินอยส์ ผลการศึกษาร้อยละ 35 ของกลุ่มตัวอย่าง ที่ประกอบอาชีพด้านนันทนาการนั้น มีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบที่หลากหลายภายใต้การควบคุมของหัวหน้างาน และร้อยละ 65 ตอบว่าในการทำงานกับนายจ้างที่เป็นบริษัทตัวแทนนันทนาการนั้น มีอายุการทำงานโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 5 ปี เป็นเพศหญิงร้อยละ 57 โดยร้อยละ 65 มีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 85 ได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพจากหัวหน้างาน โดยการสนับสนุนให้เข้าอบรมเพิ่มเติมเพื่อความก้าวหน้าทางอาชีพ ซึ่งร้อยละ 75 มีความพอใจในการได้รับการพัฒนาตามความคาดหวัง และอีกร้อยละ 15 ยอมรับที่จะต้องออกจากงาน แม้ว่าจะไม่มีงานรองรับก็ตามซึ่งผลสรุปของรายงานการวิจัยเรื่องนี้ได้อธิบายว่าคนส่วนใหญ่จะรู้สึกพอใจที่มีโอกาสได้รับการพัฒนาด้วยการอบรมเพิ่มเติม แต่ในขณะเดียวกันก็พบว่าบางส่วนก็เกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจต่อข้อบังคับต่าง ๆ ที่อาจเป็นช่องโหว่ของความก้าวหน้าทางอาชีพ

แอนเดอร์สัน และ สโตน (Anderson and Stone, 2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Cultural competencies of park and recreation professionals: a case study of North Carolina. เพื่อศึกษาความสามารถทางวัฒนธรรมของนักนันทนาการวิชาชีพในรัฐนอร์ทแคโรไลนา อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของสังคมที่มีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะจำนวนผู้สูงอายุ และนอกจากนี้จำนวนของผู้ไร้ความสามารถยังเพิ่มขึ้นสูงอยู่ในระดับ 1 ต่อ 5 ซึ่งผลจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ นักนันทนาการวิชาชีพจึงมีความสำคัญและจำเป็น ที่จะต้องเร่งการพัฒนาความรู้ และความสามารถ เพื่อรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ ซึ่งนอกจากความรู้และความสามารถแล้ว ความเข้าใจในวัฒนธรรมยังเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่ต้อง

ได้รับการพัฒนา เพราะในประเทศสหรัฐนั้นประกอบด้วยคนหลากหลายเชื้อชาติ และเผ่าพันธุ์ และที่สำคัญตั้งอยู่บนสิทธิแห่งความเท่าเทียมกัน แต่การศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางวัฒนธรรมนั้นยังไม่เคยมีการศึกษามาก่อน โดยเฉพาะในรัฐนอร์ทแคโรไลนา ที่มีประชากรที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมอยู่มากที่สุด ผลจากการศึกษาพบว่าองค์ประกอบของความสามารถทางวัฒนธรรมของนักนันทนาการวิชาชีพนั้นควรประกอบด้วย

1. การรู้จักคุณค่าทางวัฒนธรรม
2. การมีทักษะทางวัฒนธรรม
3. การยอมรับในวัฒนธรรมที่แตกต่าง
4. ความต้องการใฝ่รู้
5. การได้รับการอบรมทางวัฒนธรรม
6. การบริการ

และนอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าเพศชายและเพศหญิงต่างมีระดับความสามารถที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

เฮิร์ด(Hurd,2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Competency development for entry level public parks and recreation professionals. เพื่อศึกษา การพัฒนาความสามารถสำหรับนักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ โดยการใช้เทคนิคเดลฟาย 3 รอบ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คนซึ่งโดยทั่วไปตามหลักการวิจัยแล้วอาจดูน้อยไป แต่สำหรับเทคนิคเดลฟายนั้นสามารถยอมรับได้ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป โดยเริ่มรอบแรกด้วยแบบสอบถามด้วยข้อความปลายเปิด โดยการให้กลุ่มตัวอย่างเขียนรายการความสามารถที่ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้น รู้สึกว่ามีความสำคัญต่อการเป็นนักนันทนาการ และจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จ และในรอบถัดไปนำรายการคำตอบที่ได้จากรอบแรกมาพัฒนาเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 5 ระดับ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเฉพาะเจาะจงด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วม แสดงความคิดเห็นดังนี้คือ

- มีอายุงานไม่เกิน 5 ปี
- ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
- เริ่มงานครั้งแรกด้วยตำแหน่งเจ้าหน้าที่ประสานงาน หรือ หัวหน้างาน

ซึ่งการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้น ได้รับความร่วมมือจากองค์กรนันทนาการระหว่างรัฐในการส่งรายชื่อผู้ที่มีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดมาให้จำนวน 50 คน แล้วผู้วิจัยทำการส่งหนังสือ

เชิญ ได้รับการตอบรับกลับมา 16 คน ซึ่งยอมรับได้ รอบแรก ผู้วิจัยได้ทำรายการความสามารถของ
 นักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ ที่จะช่วยส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน โดย
 เรียงลำดับความสำคัญตามกรอบแนวคิด แล้วทำการส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น พบว่า
 ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 16 ท่าน ได้ระบุรายการความสามารถรวม 181 รายการ ผู้วิจัยทำการตัดคำซ้ำออก
 เหลือเพียง 81 รายการ แล้วทำการพัฒนาแบบสอบถามในรอบที่สอง ส่งกลับไปให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
 กลุ่มเดิมแสดงความคิดเห็น ผลการศึกษาอธิบายว่า นักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ต้องมี
 ความสามารถตามกรอบแนวคิด Entry Level Competency Framework: ELCF ซึ่งประกอบไป
 ด้วย ความเชี่ยวชาญ 3 ระดับ ด้วยความสามารถพื้นฐาน 15 ข้อ และความสามารถพิเศษอีก 53
 ข้อ ซึ่งตัวอย่างความสามารถที่เป็นความสำคัญพื้นฐานของนักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ควร
 ต้องมีประกอบด้วย

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการรับฟัง
3. ความสามารถในการประสานงาน
4. ความสามารถในการจัดการที่หลากหลาย
5. การวางตัวแบบมืออาชีพ

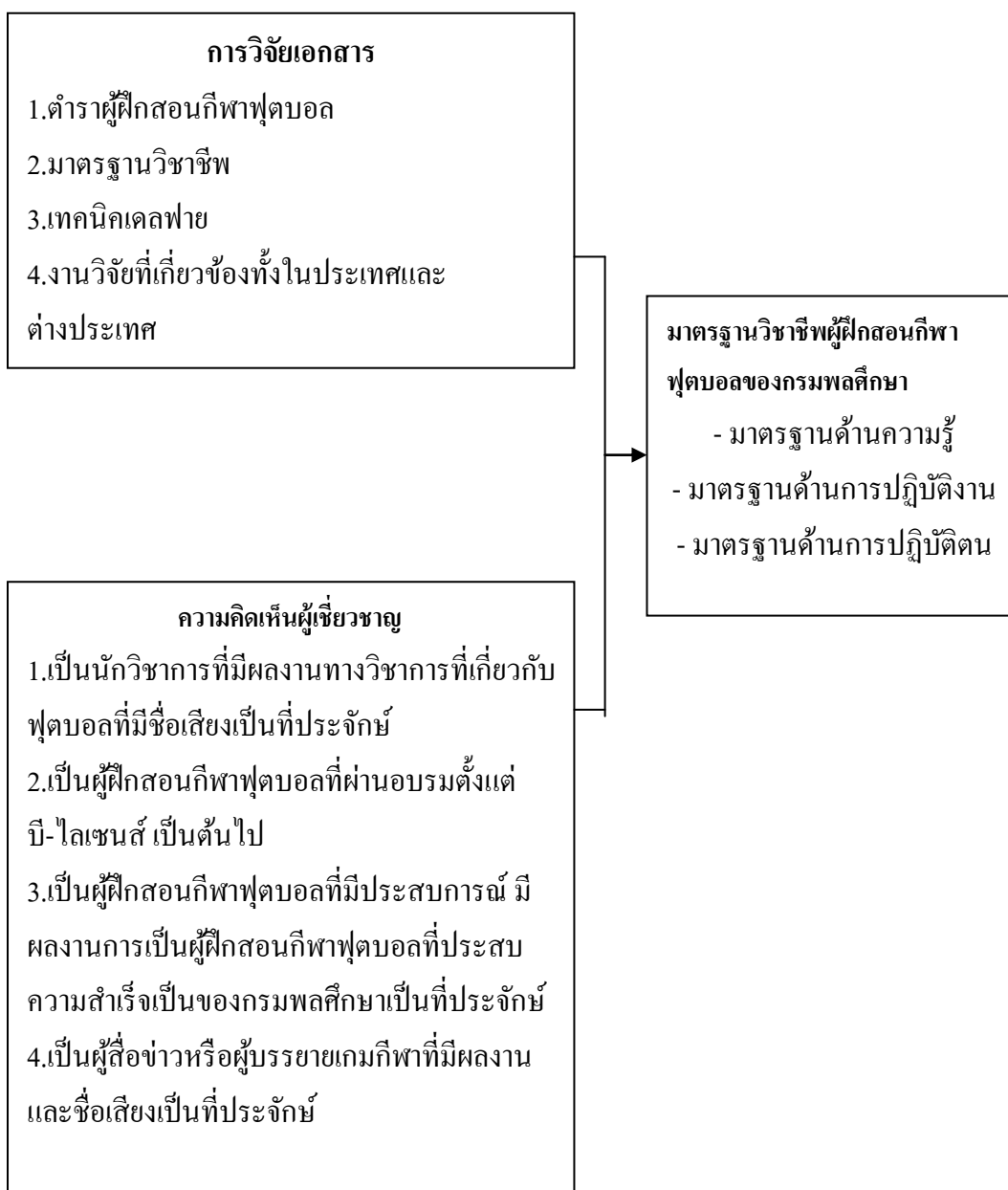
ซึ่งนอกจากความสามารถที่สำคัญข้างต้นนั้น นักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ ในปัจจุบัน
 จำเป็นต้องมีความสามารถ ที่มาจากการมีองค์ความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญ ประกอบกับการ
 มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ เป็นปัจจัยพื้นฐานในการประกอบวิชาชีพให้ประสบความสำเร็จ โดย
 องค์ประกอบเหล่านี้มาจากการฝึกอบรมตามเกณฑ์มาตรฐานฐานของวิชาชีพ

ฟาง (Fang, 2004) ได้ทำการศึกษาเรื่อง The preparation of New Mexico recreation
 professionals for 21st century. เพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุดในการพัฒนานักนันทนาการวิชาชีพใน
 รัฐนิวเม็กซิโก ให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของสมาคมนันทนาการและสวนแห่งชาติ ด้วยวิธีการ
 ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ที่ประกอบวิชาชีพนันทนาการในรัฐนิวเม็กซิโก เพื่อสำรวจสภาพทั่วไป
 ในการประกอบวิชาชีพนันทนาการในปัจจุบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 74 ทำงานในวิชาชีพ
 นันทนาการแบบเต็มเวลา มีอายุการทำงานมากกว่า 9 ปี และมีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญา
 ตริเป็นอย่างน้อย นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่ประกอบวิชาชีพนันทนาการแบบมีใบอนุญาต
 ประกอบวิชาชีพนั้น มีเพียง ร้อยละ 38 ซึ่งเป็นเพศชายร้อยละ 58 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 42 และ
 จากข้อสรุปของผลการวิจัยในครั้งนี้ก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า ต้องการให้ผู้ประกอบ
 วิชาชีพนันทนาการในรัฐนิวเม็กซิโกนั้น มีคุณวุฒิการศึกษาด้านนันทนาการที่ตรงตามสาขาอันเป็น

องค์ความรู้พื้นฐานจำเป็นในการประกอบวิชาชีพ และต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อเป็นการแสดงมาตรฐานความเป็นมืออาชีพให้เกิดการยอมรับจากผู้มารับบริการและสังคมวงกว้าง นอกจากนี้ยังพบว่าในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการนั้น มีหน่วยงานและนักวิชาการด้านนันทนาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการกำหนดมาตรฐานและคุณสมบัติด้านต่าง ๆ ของนักนันทนาการวิชาชีพไว้ตรงกันกับข้อกำหนดที่องค์การนันทนาการและสวนแห่งชาติ ของประเทศสหรัฐอเมริกา(National Recreation and Park Association-NRPA) ได้กำหนดมาตรฐานการเข้าสู่วิชาชีพนักนันทนาการไว้ดังนี้

1. มีวุฒิมัธยมศึกษาปริญญาตรีในสาขานันทนาการที่ได้รับการรับรองหลักสูตรจาก NRPA หรือหากมีวุฒิมัธยมศึกษาปริญญาตรี หรือสูงกว่า ในสาขานันทนาการ ที่ไม่ได้รับการรับรองหลักสูตรจาก NRPA ต้องมีประสบการณ์ทำงานเต็มเวลาในสาขานันทนาการตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปหรือถ้ามีวุฒิมัธยมศึกษาในระดับมัธยมปลาย ต้องมีประสบการณ์การทำงานด้านนันทนาการแบบเต็มเวลาตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
2. สอบผ่านการทดสอบการรับรองวิชาชีพตามที่องค์การกำหนด เพื่อได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนักนันทนาการ
3. เป็นสมาชิกของ NRPA (Fang, 2004)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล
ของกรมพลศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังภาพประกอบที่

↓	ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	↓
↓	วิเคราะห์ข้อมูล	↓
↓	สร้างตารางดัชนีคำสำคัญ	↓
↓	สร้างเครื่องมือ(แบบสัมภาษณ์) และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	↓
↓	คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ	↓
↓	ทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ	↓
↓	สร้างเครื่องมือ (แบบสอบถาม รอบที่ 1) และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	↓
↓	สอบถามผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1	↓
↓	วิเคราะห์ผลด้วยสถิติเชิงบรรยาย	↓
↓	พัฒนาเครื่องมือ (แบบสอบถาม รอบที่ 2) และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	↓
↓	สอบถามผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2	↓
↓	วิเคราะห์ผลด้วยสถิติเชิงบรรยาย	↓
↓	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	↓
มาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา		

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรของการศึกษาเรื่อง “การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา” ได้แก่ผู้ที่อยู่ในสาขาอาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาที่ฟุตบอล จำนวน 20 คน กลุ่มตัวอย่างตามการศึกษาของโทมัส ที แมคมิลแลน (Thomas T. Macmillan อ้างใน เกษม บุญอ่อน , 2522) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 17 ท่านขึ้นไป ระดับความคลาดเคลื่อนจะลดลงอย่างคงที่ และมีความคลาดเคลื่อนน้อยมาก เท่ากับ 0.02 เริ่มที่จำนวนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 17-21 คนขึ้นไป การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญเป็นการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์และขั้นตอนในการคัดเลือกให้ผู้เชี่ยวชาญมีคุณสมบัติอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งภายใต้เกณฑ์คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยกำหนด ซึ่งประกอบด้วย

1. เป็นนักวิชาการที่มีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับฟุตบอลที่มีชื่อเสียงเป็นที่ประจักษ์
2. เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ผ่านอบรมตั้งแต่ บี-ไลเซนส์ เป็นต้นไปของสหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (AFC) Asian Football Confederation
3. เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ มีผลงานการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จเป็นของกรมพลศึกษาเป็นที่ประจักษ์

4. เป็นผู้สื่อข่าวหรือผู้บรรยายเกมกีฬาที่มีผลงานและชื่อเสียงเป็นที่ประจักษ์

เมื่อได้รายชื่อผู้เชี่ยวชาญมาครบตามจำนวนแล้ว ผู้วิจัยนำมาทำการแจกแจงความถี่หา รายชื่อผู้เชี่ยวชาญให้ได้ครบตามจำนวนที่กำหนด แล้วทำการส่งหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นต่อการวิจัยครั้งนี้ ด้วยหนังสือนำและกรอบแนวคิดของการศึกษาเรื่องการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) จึงมีการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรวมจำนวน 3 รอบ ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่พัฒนามาจากกรอบทฤษฎีที่อ้างถึงในบทที่ 2 และข้อแก้ไขจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 5 ท่าน (ดูรายชื่อจากภาคผนวก ก)

2. แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิด ในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยข้อคำถามทั้งหมดพัฒนาขึ้นจาก คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากการทำแบบสอบถามรอบที่ 1

3. แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดใน ลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งคล้ายกับแบบสอบถามในรอบที่ 2 แตกต่างกันในข้อคำถามแต่ละข้อจะมีการระบุค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ผ่านมา เพื่อส่งกลับไปยังผู้เชี่ยวชาญ ทบทวนคำตอบของตนเองว่าต้องการยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล และเนื้อหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากบทความ วารสาร ตำรา อินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำมา สร้างเป็นเครื่องมือวิจัย

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสร้างแบบสอบถาม ปลายเปิด ซึ่งเป็นแบบสอบถามรอบที่ 1 ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงใหม่

3. นำแบบสอบถามรอบที่ 1 ที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม จากนั้นผู้วิจัยจะรวบรวมความคิดเห็นที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน นำมาปรับปรุงพัฒนาเป็น แบบสอบถามรอบที่ 2

4. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยการนำ ประเด็นต่าง ๆ ที่ได้จากแบบสอบถามรอบที่ 1 มาทำเป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยแต่ละระดับ คะแนนมีความหมายดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมมาก
คะแนน	3	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมน้อย
คะแนน	1	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามรอบที่ 2 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ จากนั้นผู้วิจัยจะนำคำตอบที่ได้แต่ละข้อมาหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3

6. นำแบบสอบถามรอบที่ 3 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ โดยใช้ข้อคำถามเหมือนแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่มีการแสดงค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ที่คำนวณได้และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นๆ ในรอบที่แล้ว เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคำตอบของตนเองอีกครั้งว่า จะยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างด้วยข้อคำถามปลายเปิด หาคุณภาพของเครื่องมือด้วยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับเนื้อหาหรือตัวแปรที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยการนำข้อคำถามที่สร้างขึ้นพร้อมทั้งเนื้อหาและนิยามความหมายของค่าของตัวแปรที่ต้องการวัด ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบ (สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2538 อ้างถึงใน วรวิณี แกมเกตุ, 2551)

โดยใช้ระดับค่าคะแนนในการพิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง มั่นใจว่าข้อคำถามสามารถวัดได้สอดคล้องตามเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่มั่นใจว่าข้อคำถามสามารถวัดได้สอดคล้องตามเนื้อหา

-1 หมายถึง มั่นใจว่าข้อคำถามไม่สามารถวัดได้สอดคล้องตามเนื้อหา

แล้วนำผลการตรวจสอบความสอดคล้องจากผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ด้วยสูตรการคำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด}}$$

และมีเกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้อง ดังนี้

ถ้าค่า IOC > 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องตามเนื้อหา

ถ้าค่า IOC < 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องตามเนื้อหา

2. เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 5 ระดับ หาคุณภาพของเครื่องมือด้วยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยการวิเคราะห์ข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับตัวแปรที่ต้องการวัดหรือไม่ ด้วยการนำแบบสอบถามแบบมาตร

ประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 5 ระดับ ทั้งฉบับที่พัฒนาขึ้นมาจากการวิจัยเอกสาร ปรัชญาและขอคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษา หลังจากนั้นจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบและให้คำแนะนำ (สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย , 2538 อ้างถึงใน วรณีแกมเกตุ, 2551) ในการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในทุกข้อคำถามนั้น มีค่าเท่ากับ - 1 ถึง 1.00 หากข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 จะคัดเลือกไว้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 จะพิจารณาปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. นัดหมายผู้เชี่ยวชาญทั้ง 20 ท่าน (ดูรายชื่อจากภาคผนวก ก) เพื่อตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 จากนั้นดำเนินการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งออกโดยคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 1 ให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามด้วยตนเองโดยการสัมภาษณ์จำนวน 20 ท่าน โดยเริ่มการเก็บข้อมูลรอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2555 ถึงวันที่ 18 มีนาคม 2555 ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 20 ชุด รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 19 วัน

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 2 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ท่านด้วยตนเอง โดยเริ่มการเก็บข้อมูลรอบที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 2 เมษายน 2554 ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 20 ชุด รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 11 วัน

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 3 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองจำนวน 18 ท่าน และทางไปรษณีย์ 2 ท่าน โดยเริ่มการเก็บข้อมูลรอบที่ 3 ตั้งแต่วันที่ 8 เมษายน 2555 ถึงวันที่ 20 เมษายน 2555 ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 20 ชุด รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 13 วัน

5. สรุประยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 43 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้คือ

1. รอบที่หนึ่ง เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของคำถามปลายเปิด โดยผู้วิจัยนำมาจัดเป็นข้อย่อยและตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก เพื่อนำไปสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามรอบที่ 2

2. รอบที่สอง เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ซึ่งใช้โปรแกรม Microsoft Excel 2010 ในการคำนวณ โดยกำหนดให้เป็นเกณฑ์ในการสรุปความ

คิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำค่าที่ได้ไปแสดงในแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

3. รอบที่สาม เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยม ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาข้อความที่ได้รับฉันทามติ คือ ต้องมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 (Dalkey and helmer, อ้างถึงใน เทวิล ศรีสองเมือง , 2551) อีกทั้งคำตอบจากรอบนี้ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงคำตอบจากรอบที่แล้วไม่เกินร้อยละ 15 จึงจะถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (Limestone and Turoff, 1975 อ้างถึงใน ศิริพร ลวงะสกล , 2552)แล้วจึงนำผลที่ได้มาสรุปเป็นการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต่อไป

การคำนวณและแปลความหมายของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามรอบที่ 2 รอบที่3 และสถิติที่ใช้ในการรับรองต้นแบบชิ้นงานวิจัยมีดังนี้คือ

1. ค่ามัธยฐาน(Median: Md) มีสูตรการคำนวณคือ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2536)

$$Md = L + \left[\frac{\frac{n}{2} - F}{f} \right] i$$

เมื่อ	Md	คือ มัธยฐาน
	L	คือ ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของช่วงที่มีมัธยฐานตกอยู่
	F	คือ ความถี่สะสมของช่วงคะแนนที่อยู่ใต้ช่วงที่มีมัธยฐานตกอยู่
	f	คือ ความถี่ของช่วงคะแนนที่มีมัธยฐานตกอยู่
	n	คือ จำนวนคนทั้งหมด
	i	คือ ค่าอันตรภาคชั้น

การแปลความหมายของค่ามัธยฐาน (Best, 1970 อ้างถึงใน ศุภกร ประทุมถิ่น, 2551)

4.50 ขึ้นไป	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย
ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

2. ค่าฐานนิยม (Mode: Mo) โดยมีสูตรการคำนวณคือ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2543)

$$Mo = Lo + i \left\{ \frac{DF_1}{DF_1 + DF_2} \right\}$$

เมื่อ	Mo	คือ	ฐานนิยม
	Lo	คือ	ค่าจำกัดล่างของชั้นที่ฐานนิยมตกอยู่
	i	คือ	ค่าอันตรภาคชั้น
	DF1	คือ	ผลต่างความถี่ชั้นที่ฐานนิยมตกอยู่กับชั้นที่ติดกันด้านน้อยกว่า
	DF2	คือ	ผลต่างความถี่ชั้นที่ฐานนิยมตกอยู่กับชั้นที่ติดกันด้านมากกว่า

3. ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม (|Md-Mo|) เป็นค่าที่แสดงความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกำหนดว่าจะต้องมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00 จึงจะถือว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

4. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR) เป็นค่าที่ใช้พิจารณาความกระจายของความคิดเห็น หากข้อความใดมีค่าพิสัยกว้างแสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก และถ้าข้อความใดมีค่าพิสัยแคบจะแสดงถึงความสอดคล้องกันของความคิดเห็น ซึ่งอาจนำข้อความนั้นมาเป็นข้อสรุปของการวิจัยได้ (ศิริพร ลวงะสกล, 2552) โดยมีสูตรการคำนวณคือ

$$IR = Q3 - Q1$$

เมื่อ	IR	คือ	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)
	Q3	คือ	ค่าควอไทล์ที่ 3
	Q1	คือ	ค่าควอไทล์ที่ 1

โดยคำนวณหา Q3 และ Q1 จากสูตร (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2536)

$$X = L + \left[\frac{N \left[\frac{Q}{4} \right] - F}{f} \right] i$$

เมื่อ	X	คือ	คะแนนที่ต้องการหา
	N	คือ	จำนวนข้อมูลทั้งหมด
	L	คือ	ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของชั้นที่คะแนนที่ X อยู่
(ชั้นเดียวกับที่ค่า			$N \left[\frac{Q}{4} \right]$) ตกอยู่
	Q	คือ	ตำแหน่งของควอไทล์ที่กำหนด
	F	คือ	ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุด ถึง L

f คือ ความถี่ของคะแนนในชั้นที่ X อยู่
 i คือ ค่าอันตรภาคชั้น

การแปลความหมายของค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่ามากกว่า 1.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความ
 คิดเห็นต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความ
 คิดเห็นต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวน 20 ท่าน หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์คำนวณผลตามหลักสถิติครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางประกอบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 มาตรฐานดังนี้

1. มาตรฐานด้านความรู้
2. มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน
3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

จากผลการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) โดยแสดงรายละเอียดเป็นรายชื่อ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้านความรู้

ข้อความ	Md	Mo	Md-Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1.1.มีความรู้เรื่องกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.2.มีความรู้เรื่องกติกากีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.3.เรื่องสรีรทางร่างกายกลไกการทำงานของร่างกายในกีฬาฟุตบอล	4.73	5	0.27	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.4.มีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาเบื้องต้น	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.5.มีความรู้เรื่องโภชนาการการกีฬา	4.66	5	0.34	0.96	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.6.มีความรู้เรื่องจิตวิทยาการกีฬา	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.7.มีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	4.50	5	0.50	1.13	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.8.มีความรู้เรื่องหลักการฝึกกีฬาหลักการสอนกีฬา	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.9.มีความรู้เรื่องการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย	4.50	5	0.50	1.06	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.10.มีความรู้เรื่องหลักการบริหารจัดการการกีฬา	4.50	4	0.16	1.17	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.11.มีความรู้เรื่องหลักการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย ภายภาพบำบัดเบื้องต้น	4.50	5	0.50	1.13	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.12.มีความรู้เรื่องการวางแผน การเขียนแผนการฝึกซ้อมเป็น	4.59	5	0.41	1.04	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้านความรู้ (ต่อ)

ข้อความ	Md	Mo	Md-Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1.13.ควรมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมทางการกีฬาของฟุตบอล	4.37	5	0.63	1.19	มากที่สุด	สอดคล้อง
ผลรวมด้านความรู้	4.68	5	0.32	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในด้านความรู้ จำนวนของผู้เข้าร่วมอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีกี่คนจึงจะเหมาะสม (ต่อ)

ข้อความ	Md	Mo	Md-Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
2.1. ไม่เกิน 20 คน	4.62	5	0.38	1.09	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.2. จำนวน 21- 30 คน	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.3. จำนวน 31- 40 คน	3.37	3	0.37	1.09	มาก	สอดคล้อง
ผลรวมจำนวนของผู้เข้าร่วมอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีกี่คนจึงจะเหมาะสม	4.46	5	0.54	1.47	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้านความรู้ (ต่อ)

ข้อความ	Md	Mo	Md-Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
3.1. จำนวน 3 วัน	3.50	3	0.50	1.21	มาก	สอดคล้อง
3.2. จำนวน 4 วัน	3.64	3	0.64	1.30	มาก	สอดคล้อง
3.3. จำนวน 5 วัน	3.83	4	0.17	1.17	มาก	สอดคล้อง
3.4. จำนวน 7 วัน	4.83	5	0.66	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.5. จำนวน 14 วัน	4.50	5	0.50	1.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.6. จำนวน 21 วัน	4.10	4	0.10	1.06	มาก	สอดคล้อง
ผลรวมระยะเวลาเท่าใดจึงจะเหมาะสมในการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา	4.08	4	0.08	1.42	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 3 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้านการปฏิบัติงาน

ข้อความ	Md	Mo	Md-Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1.1.สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานกีฬาฟุตบอล	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.2.สามารถดำเนินการฝึก เทคนิคและแท็คติกของแต่ละและบุคคลและแต่ละตำแหน่งได้	4.78	5	0.22	0.81	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.3.สามารถดำเนินการฝึกแท็คติกแบบกลุ่มได้	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.4.สามารถดำเนินการสาธิตทักษะที่ถูกต้องในการฝึก	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.5.สามารถทำการฝึก เกมรุก – เกมรับ	4.59	5	0.41	1.04	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.6.สามารถเขียนแผนการฝึก ระยะสั้นและระยะยาว	4.73	5	0.27	0.90	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.7.ควรผ่านการอบรม ที-ไลเซนส์ (T-Licence)	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.8.ควรผ่านการอบรมที่มีเนื้อหาการปฏิบัติการฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-Licence)	4.73	5	0.27	1.11	มากที่สุด	สอดคล้อง
ผลรวมด้านการปฏิบัติงาน	4.81	5	0.19	0.73	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 3 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้านการปฏิบัติงาน (ต่อ)

ข้อความ	Md	Mo	Md-Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
2.1.ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80%						
ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80%	4.50	5	0.50	1.12	มาก	สอดคล้อง
2.2.ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80%						
ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70%	4.73	5	0.27	0.94	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.3.ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70%						
ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%	3.66	3	0.66	1.44	มาก	สอดคล้อง
2.4.ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80%						
ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%	4.12	4	0.12	1.28	มาก	สอดคล้อง
ผลรวมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ควรมีการทดสอบ การประเมินและมีเกณฑ์การผ่านการปฏิบัติ	4.32	5	0.68	1.32	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 4 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้านการปฏิบัติตน

ข้อความ	Md	Mo	Md-Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1.เป็นแบบอย่างที่ดี	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.มีความยุติธรรม	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.มีความเป็นผู้นำ	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.มีวินัย	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
5.มีความรับผิดชอบที่ดี	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
6.มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักกีฬา	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
7.ควรมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
8.เสียสละ ทุ่เม	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
9.ยึดถือจรรยาบรรณครูในการปฏิบัติตน	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
10.มีบุคลิกภาพที่ดี	4.66	5	0.34	0.96	มากที่สุด	สอดคล้อง
11.ซื่อสัตย์	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 4 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้านการปฏิบัติตน (ต่อ)

ข้อความ	Md	Mo	Md-Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
12.ตรงต่อเวลา	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
13. มีการพูดจาที่ดี	4.78	5	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
14. มีความกตัญญูรู้คุณ	4.66	5	0.34	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
15. ควรมีการหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
ผลรวมด้านการปฏิบัติตน	4.89	5	0.11	0.60	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมรายด้าน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับการมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 49 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 มาตรฐาน ดังนี้

1. มาตรฐานด้านความรู้ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.68, |Md-Mo|=0.32, IR=1.01)
2. มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก (Md=4.81, |Md-Mo|=0.19, IR=0.73) และ
3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตนผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.89, |Md-Mo|=0.11, IR=0.60)

ในรายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่ **สอดคล้องกัน** จำนวน 49 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุดจำนวน 41 ข้อ ดังนี้

มาตรฐานด้านความรู้

1. ด้านความรู้

ข้อ 1.1 มีความรู้เรื่องกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี

(Md=4.94, |Md-Mo|=0.06, IR=0.56)

ข้อ 1.2 มีความรู้เรื่องกติกากีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี

(Md=4.83, |Md-Mo|=0.17, IR=0.66)

ข้อ 1.3 มีความรู้เรื่องสรีรทางร่างกายของกีฬาฟุตบอลกลไกการทำงานของร่างกายในกีฬาฟุตบอล

(Md=4.73, |Md-Mo|=0.27, IR=0.1.01)

ข้อ 1.4 มีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาเบื้องต้น

(Md=4.83, |Md-Mo|=0.17, IR=0.66)

ข้อ 1.5 มีความรู้เรื่องโภชนาการการกีฬา

(Md=4.66, |Md-Mo|=0.34, IR=0.96)

ข้อ 1.6 มีความรู้เรื่องจิตวิทยาการกีฬา

(Md=4.73, |Md-Mo|=0.27, IR=0.95)

ข้อ 1.7 มีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

(Md=4.50, |Md-Mo|=0.50, IR=1.13)

ข้อ 1.8 มีความรู้เรื่องหลักการฝึกกีฬาหลักการสอนกีฬา

(Md=4.83, |Md-Mo|=0.17, IR=0.66)

ข้อ 1.9 มีความรู้เรื่องการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย

(Md=4.50|Md-Mo|=0.50, IR=01.06)

ข้อ 1.10 มีความรู้เรื่องกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี

(Md=4.50, |Md-Mo|=0.50, IR=1.13)

ข้อ 1.11 มีความรู้เรื่องหลักการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย ภายภายบำบัดเบื้องต้น

(Md=4.50, |Md-Mo|=0.50, IR=1.13)

ข้อ 1.12 มีความรู้เรื่องการวางแผน การเขียนแผนการฝึกซ้อมเป็น

(Md=4.59, |Md-Mo|=0.41, IR=1.04)

ข้อ 1.13 ควรมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมทางการกีฬาของฟุตบอลไทย

(Md=4.37, |Md-Mo|=0.63, IR=1.19)

2.จำนวนของผู้เข้าร่วมอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้ง ควรมีกี่คนจึงจะเหมาะสม

ข้อ 2.1 ไม่เกิน 20 คน

(Md=4.62, |Md-Mo|=0.38, IR=1.09)

ข้อ 2.2 จำนวน 21- 30 คน

(Md=4.87, |Md-Mo|=0.13, IR=0.62)

3.ระยะเวลาเท่าใดจึงจะเหมาะสมในการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรม พลศึกษา

ข้อ 3.4 จำนวน 7 วัน

(Md=4.83, |Md-Mo|=0.66, IR=0.66)

ข้อ 3.5 จำนวน 14 วัน

(Md=4.50, |Md-Mo|=0.50, IR=1.50)

2. มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

1. ด้านการปฏิบัติงาน

ข้อ 2.1 สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานของกีฬาฟุตบอล

(Md=4.94, |Md-Mo|=0.06, IR=0.56)

ข้อ 2.2 สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคและแท็คติกของแต่ละบุคคลและแต่ละตำแหน่งได้

(Md=4.78, |Md-Moj|=0.22, IR=0.81)

ข้อ 2.3 สามารถดำเนินการฝึกแท็คติกแบบกลุ่มได้

(Md=4.83, |Md-Moj|=0.17, IR=0.66)

ข้อ 2.4 สามารถดำเนินการสาธิตทักษะที่ถูกต้องในการฝึกได้

(Md=4.83, |Md-Moj|=0.17, IR=0.66)

ข้อ 2.5 สามารถทำการฝึก เกมรุก – เกมรับ

(Md=4.59, |Md-Moj|=0.41, IR=1.04)

ข้อ 2.6 สามารถเขียนแผนการฝึก ระยะสั้นและระยะยาวได้

(Md=4.73, |Md-Moj|=0.27, IR=0.90)

ข้อ 2.7 ควรผ่านการอบรม ที-ไลเซนส์ (T-Licence)

(Md=4.94, |Md-Moj|=0.06, IR=0.56)

ข้อ 2.8 ควรผ่านการอบรมที่มีเนื้อหาการปฏิบัติการฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-Licence)

(Md=4.73, |Md-Moj|=0.27, IR=1.11)

2. ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีการทดสอบ การประเมินและมีเกณฑ์การผ่านการปฏิบัติอย่างไร

ข้อ 2.2 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80 % ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70 %

(Md=4.73, |Md-Moj|=0.27, IR=0.94)

มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

ด้านการปฏิบัติตน

ข้อ 1. เป็นแบบอย่างที่ดี

(Md=4.97, |Md-Moj|=0.03, IR=0.52)

ข้อ 2. มีความยุติธรรม

(Md=4.97, |Md-Moj|=0.03, IR=0.52)

ข้อ 3. มีความเป็นผู้นำ

(Md=4.91, |Md-Moj|=0.09, IR=0.59)

ข้อ 4. มีวินัย

(Md=4.94, |Md-Moj|=0.06, IR=0.56)

ข้อ 5. มีความรับผิดชอบที่ดี

(Md=4.94, |Md-Mo|=0.06, IR=0.56)

ข้อ 6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา

(Md=4.83, |Md-Mo|=0.17, IR=0.66)

ข้อ 7. ควรมีน้ำใจนักศึกษา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

(Md=4.97, |Md-Mo|=0.03, IR=0.52)

ข้อ 8. เสียสละ ทุ่เม

(Md=4.94, |Md-Mo|=0.06, IR=0.56)

ข้อ 9. ยึดถือจรรยาบรรณครูในการปฏิบัติตน

(Md=4.91, |Md-Mo|=0.09, IR=0.59)

ข้อ 10. มีบุคลิกภาพที่ดี

(Md=4.66, |Md-Mo|=0.34, IR=0.96)

ข้อ 11. ซื่อสัตย์

(Md=4.83, |Md-Mo|=0.17, IR=0.66)

ข้อ 12. ตรงต่อเวลา

(Md=4.94, |Md-Mo|=0.06, IR=0.56)

ข้อ 13. มีการพูดจาที่ดี

(Md=4.78, |Md-Mo|=0.22, IR=0.84)

ข้อ 14. มีความกตัญญูรู้คุณ

(Md=4.66, |Md-Mo|=0.34, IR=1.01)

ข้อ 15. ควรมีการหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ

(Md=4.91, |Md-Mo|=0.09, IR=0.59)

ในรายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่ **สอดคล้องกัน** จำนวน 49 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมาก จำนวน 8 ข้อ ดังนี้

ด้านความรู้

2. จำนวนของผู้เข้าร่วมอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้ง
ควรมีกี่คนจึงจะเหมาะสม

ข้อ 2.3 จำนวน 31- 40 คน

(Md=3.37, |Md-Mo|=0.37, IR=1.09)

3.ระยะเวลาเท่าใดจึงจะเหมาะสมในการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ข้อ 3.1จำนวน 3 วัน

(Md=3.50, |Md-Mo|=0.50, IR=1.21)

ข้อ 3.2จำนวน 4 วัน

(Md=3.64, |Md-Mo|=0.64, IR=1.30)

ข้อ 3.3จำนวน 5 วัน

(Md=3.83, |Md-Mo|=0.17, IR=1.17)

ข้อ 3.6 จำนวน 21 วัน

(Md=4.10, |Md-Mo|=0.10, IR=1.06)

มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

2. ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีการทดสอบ การประเมินและมีเกณฑ์การผ่านการปฏิบัติอย่างไร

ข้อ 2.1 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80 % ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80 %

(Md=4.50, |Md-Mo|=0.50, IR=1.12)

ข้อ 2.3 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70 % ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60 %

(Md=3.66, |Md-Mo|=0.66, IR=1.44)

ข้อ 2.4 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80 % ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60 %

(Md=4.12, |Md-Mo|=0.12, IR=1.28)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้วยเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ท่านที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตาม การศึกษาของโทมัส ที แมคมิลแลน (Thomas T. Macmillan อ้างใน เกษม บุญอ่อน, 2522) ที่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 17 ท่านขึ้นไป ระดับความคลาดเคลื่อนจะลดลงอย่างคงที่และมีความ คลาดเคลื่อนน้อยมาก เท่ากับ 0.02 เริ่มที่จำนวนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 17-21คนขึ้นไป การคัดเลือก ผู้เชี่ยวชาญเป็นการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์และขั้นตอนใน การคัดเลือกให้ผู้เชี่ยวชาญมีคุณสมบัติอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งดังนี้

2.1 เป็นนักวิชาการที่มีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับฟุตบอลที่มีชื่อเสียงเป็นที่ ประจักษ์

2.2 เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ผ่านอบรมตั้งแต่ ปี-ไลเซนส์ เป็นต้นไปของ สหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (AFC) Asian Football Confederation

2.3 เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ มีผลงานการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จเป็นของกรมพลศึกษาเป็นที่ประจักษ์

2.4 เป็นผู้สื่อข่าวหรือผู้บรรยายเกมกีฬาที่มีผลงานและชื่อเสียงเป็นที่ประจักษ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา
2. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคอร์ท สเกล (Likert Scale) โดยพัฒนาขึ้นจากคำตอบของแบบสอบถามรอบที่ 1
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ซึ่งคล้ายกับแบบสอบถามในรอบที่ 2 แตกต่างกันที่มีการระบุค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ผ่านมา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อผู้เชี่ยวชาญทางโทรศัพท์ เพื่อแนะนำตัวและสอบถามความสมัครใจในการตอบแบบสอบถาม จากนั้นดำเนินการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์นำส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 20 ท่าน
2. นำแบบสอบถามรอบที่ 1 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญ รวมใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 19 วัน
3. นำแบบสอบถามรอบที่ 2 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญ รวมใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 11 วัน
4. นำแบบสอบถามรอบที่ 3 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญ รวมใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 13 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามรอบที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของคำถามปลายเปิด โดยผู้วิจัยนำมาจัดเป็นข้อย่อยและตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก เพื่อนำไปสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามรอบที่ 2
2. แบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับกลับคืนมาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยคำนวณหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยกำหนดให้เป็นเกณฑ์ในการสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำค่าที่ได้ไปแสดงในแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง
3. แบบสอบถามรอบที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยม ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา

ข้อความที่ได้รับค้นหามาดี คือ ต้องมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 อีกทั้งคำตอบจากรอบนี้ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงคำตอบจากรอบที่แล้วไม่เกินร้อยละ 15 จึงจะถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แล้วจึงนำผลที่ได้มาสรุปเป็นการพัฒนามาตรฐานวิชาชีวะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

สรุปผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในรอบที่ 3

จากผลการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาการพัฒนามาตรฐานวิชาชีวะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้วยเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ทำให้ได้ข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นสอดคล้องกัน จำนวนทั้งสิ้น 49 ข้อ และเมื่อพิจารณาคำตอบที่สอดคล้องกันในระดับความเหมาะสมมากที่สุด พบว่ามีจำนวน 41 ข้อ ที่สามารถนำไปสู่ข้อสรุปของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีวะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาได้ ดังนี้

ด้านที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

1. มีความรู้เรื่องกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี
2. มีความรู้เรื่องกติกากีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี
3. มีความรู้เรื่องสรีรทางร่างกายของกีฬาฟุตบอล กลไกการทำงานของร่างกายในกีฬาฟุตบอล
4. มีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาเบื้องต้น
5. มีความรู้เรื่องโภชนาการการกีฬา
6. มีความรู้เรื่องจิตวิทยาการกีฬา
7. มีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
8. มีความรู้เรื่องหลักการฝึกกีฬา หลักการสอนกีฬา
9. มีความรู้เรื่องเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย
10. มีความรู้เรื่องหลักการบริหารจัดการการกีฬาเบื้องต้น
11. มีความรู้เรื่องหลักการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย กายภาพบำบัดเบื้องต้น
12. มีความรู้เรื่องการวางแผนการเขียนแผนการฝึกซ้อมเป็น
13. มีความรู้เรื่องวัฒนธรรมทางการกีฬาของฟุตบอลไทย

จำนวนของผู้เข้าร่วมอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีจำนวนคนที่เหมาะสมดังนี้

1. ไม่เกิน 20 คนซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 2. จำนวน 21- 30คนซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 3. จำนวน 31 – 40คนซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมาก
- ระยะเวลาเท่าที่เหมาะสมในการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษามีดังนี้
- 3.1 จำนวน 3 วันซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมาก
 - 3.2 จำนวน 4 วันซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมาก
 - 3.3 จำนวน 5วันซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมาก
 - 3.4 จำนวน 7วันซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 - 3.5 จำนวน 14 วันซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 - 3.6 จำนวน 21 วันซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมาก

ด้านที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ต้องทำหน้าที่และต้องสามารถปฏิบัติทำการฝึกนักกีฬาฟุตบอลได้ดังนี้

1. สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานของกีฬาฟุตบอลได้
2. สามารถดำเนินการฝึก เทคนิคและแท็คติกของแต่ละบุคคลและแต่ละตำแหน่งได้
3. สามารถดำเนินการฝึกแท็คติกแบบกลุ่มได้
4. สามารถดำเนินการสาธิตทักษะที่ถูกต้องในการฝึกได้
5. สามารถทำการฝึก เกมรุก – เกมรับ
6. สามารถเขียนแผนการฝึก ระยะสั้นและระยะยาวได้
7. ควรผ่านการอบรม ที-ไลเซนส์ (T-Licence)
8. ควรผ่านการอบรมที่มีเนื้อหาการปฏิบัติการฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-Licence)

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีการทดสอบ การประเมินและมีเกณฑ์การผ่านการปฏิบัติและต้องผ่านเกณฑ์ภาคทฤษฎีดังต่อไปนี้

- 1.ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80%
- 2.ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70%
- 3.ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%
- 4.ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%

3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีมาตรฐานการปฏิบัติตนคุณลักษณะ และ จริยธรรมในเรื่อง

1. เป็นแบบอย่างที่ดี
2. มีความยุติธรรม
3. ความเป็นผู้นำ
4. มีวินัย
5. มีความรับผิดชอบที่ดี
6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักกีฬา
7. ควรมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย
8. เสียสละ ทุมเท
9. ยึดถือจรรยาบรรณครูในการปฏิบัติตน
10. มีบุคลิกภาพที่ดี
11. ซื่อสัตย์
12. ตรงต่อเวลา
13. มีการพูดจาที่ดี
14. มีความกตัญญูรู้คุณ
15. ควรมีการหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นในการอภิปรายผลออกเป็น 3 มาตรฐาน ตาม การศึกษาเพื่อการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ดังนี้

ด้านที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีความรู้เรื่องดังต่อไปนี้

1. มีความรู้เรื่องกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องมีความรู้เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล ทั้งทางทักษะ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอล ซึ่งสอดคล้องกับ อนันต์ อัดชู (2538) ได้กล่าวถึงทักษะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรมีความรู้และทักษะเฉพาะกีฬา (Technical skills) มีความสนใจ ความชอบในกีฬานั้นๆ มีประสบการณ์ในเกมนั้นๆ บ้างพอควร มีทักษะส่วนบุคคลในการนั้นๆ พอสมควร และสามารถแสดงหรือทำตัวอย่างให้ดูได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ประโยค สุทธิ

สง่า (2541) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลว่าควรเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องของกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี เป็นผู้ที่มีความชำนาญในกีฬาฟุตบอล เคยเล่นฟุตบอล รู้จักกฎกติกาการแข่งขัน รอบรู้ในทางเนื้อหาทฤษฎีการเล่นและยุทธวิธีต่างๆ รู้จักเคล็ดลับการฝึก คลุกคลีในวงการฟุตบอลมานานและรู้จักหนทางที่จะนำทีมสู่ความสำเร็จ ซึ่ง การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีความรู้เกี่ยวกับฟุตบอลเป็นอย่างดีเพื่อการถ่ายทอดความรู้จะมีประโยชน์สูงสุดนอกจากนี้ แลงกิน (Rankin, 1993) ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรความรู้เกี่ยวกับกีฬาที่ตัวเองฝึกสอนกีฬาโดยเฉพาะ มีความสนใจ ความชอบในกีฬานั้นๆ มีประสบการณ์ในเกมนั้นๆ บ้างพอควร มีทักษะส่วนบุคคลในการนั้นๆ พอสมควร และสามารถแสดงหรือทำตัวอย่างให้ดูได้เป็นอย่างดี

2.มีความรู้เรื่องกติกากีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี ต้องมีความรู้เกี่ยวกับกฎกติกาของกีฬาฟุตบอลเพื่อถ่ายทอดให้กับนักกีฬา เพื่อให้ นักกีฬาปฏิบัติตามกติกาอย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับประโยค สุทธิสง่า (2541) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ที่ดีของผู้ฝึกสอน กีฬาฟุตบอล ควรเป็นผู้ที่มีความชำนาญในกีฬาฟุตบอล เคยเล่นฟุตบอล รู้จักกฎกติกาการแข่งขัน รอบรู้ในทางเนื้อหาทฤษฎีการเล่นและยุทธวิธีต่างๆ รู้จักเคล็ดลับการฝึก คลุกคลีในวงการฟุตบอลมานานและรู้จักหนทางที่จะนำทีมสู่ความสำเร็จ และกล่าวถึงจรรยาบรรณผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรอยู่ในกฎกติกาเสมอและยอมรับในการตัดสินของผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสิน นอกจากนี้ เรเน่ มาร์เท่น (Martens, 2004) ได้กล่าวว่า กฎระเบียบข้อบังคับ (Rules) กติกา นักกีฬาส่วนมากจะเรียนรู้กฎกติกาด้วยการดูเกมการเล่นในกีฬา ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ดีมากสำหรับเป็นแนวทางให้นักกีฬาได้เรียนรู้ ผู้ฝึกสอนควรจะต้องคาดหวังในตัวนักกีฬาในการเรียนรู้กฎต่างๆ และผู้ฝึกสอนจำเป็นที่จะแสดงความคิดเห็นกับพวกเขาเมื่อพวกเขาฝ่าฝืนกฎ

3.มีความรู้เรื่องสรีรทางร่างกายของกีฬาฟุตบอล กลไกการทำงานของร่างกายในกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกกีฬาฟุตบอลต้องเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเคลื่อนไหวของการเล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้สามารถพัฒนาอย่างถูกต้องตามจุดประสงค์ซึ่งสอดคล้องกับ เลอฮุนและเนชั่น (LeUnes and Nation, 2002) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ที่สำคัญของผู้ฝึกสอนกีฬา คือ เป็นนักสรีรวิทยาที่รอบรู้ ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นผู้ที่กำหนดแผนการฝึกซ้อมให้แก่ นักกีฬา การฝึกซ้อมที่หนักและต่อเนื่องเป็นระบบเท่านั้น คือ หนทางที่จะนำนักกีฬาไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านของเทคนิค ทักษะหรือความแข็งแรง ความเร็ว ความอดทน การประสานงานของระบบประสาท กล้ามเนื้อและความอ่อนตัว อันเป็นองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายที่สำคัญของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคนจะต้องเข้าใจหลักทฤษฎีการฝึก และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแก่ร่างกายอันเป็นผลมาจากการ

ฝึกและจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักวิธีการฝึกซ้อมที่ทันสมัยด้วย นอกจากนี้โปรแกรม และแผนการฝึกซ้อมทุกขั้นตอน ควรอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างใกล้ชิด เพื่อติดตามประเมินผลและพัฒนาความก้าวหน้าได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ประโยค สุทธิสง่า (2541) ได้กล่าวถึง บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดี ควรมีความรู้เกี่ยวกับสรีรวิทยาและกายวิภาค สรีรวิทยาเกี่ยวกับการออกกำลังกาย วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวของมนุษย์ และรู้จักหลักการปฐมพยาบาลที่ถูกต้อง ผู้ฝึกสอนต้องคิดและเฝ้าหาความรู้ใหม่ๆ ตลอดเวลาเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายและสมอง โดยจะต้องรู้และเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับท่า ฝึกและทฤษฎีการสร้างกำลัง และรู้จักการป้องกันอุบัติเหตุ ตลอดจนการบาดเจ็บของนักฟุตบอล ในขณะที่ฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องเข้าใจหลักการ ระบบการทำงานของกล้ามเนื้อเนื้อที่ดีเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพได้อย่างสูงสุด สอดคล้อง กับ เจษฎา เจียรนัย (2530) มีความเข้าใจและรู้ซึ่งเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์ การศึกษาเรื่องราวรายละเอียดที่เกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์นั้นได้ ปัจจุบันเรารู้ซึ่งเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์มากกว่าแต่ก่อน เพราะโลกได้ พัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ การวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของมนุษย์สามารถกระทำได้รวดเร็ว ละเอียดละออ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจะต้องรอบรู้และงานวิจัยเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์ด้วย ต้องติดตามข่าวคราวความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อชี้แจงให้นักกีฬาทราบได้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬามีเหตุผลอย่างไรต่อการฝึกนักกีฬา โดยใช้กิจกรรม นั้นๆ อาจจะมองดูแล้วขัดต่อสายตาผู้อื่น อีกทั้งมีความสามารถในการวิเคราะห์ท่าทางและลักษณะการเล่นของผู้เล่น ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีควรรู้จักใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์เข้าร่วมในการ วิเคราะห์วิจัยว่า นักกีฬาของตนมีลักษณะท่าทางตลอดจนสไตล์การเคลื่อนไหวขณะประกอบ ทักษะในการแข่งขันอย่างไรบ้าง ซึ่งจะทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬามีข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข เมื่อพิจารณา จากการวิเคราะห์วิจัยที่ผู้ฝึกสอนกีฬาได้ทำขึ้น ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องชี้แนะเพื่อให้นักกีฬาของตน ปรับปรุงข้อบกพร่องเพื่อเสริมสร้างให้พัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด

4. มีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาเบื้องต้น ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องมีความรู้เกี่ยวกับ วิทยาศาสตร์การกีฬาซึ่งเป็นศาสตร์ที่ช่วยพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้ดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541) ได้กล่าว ว่า มีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา สรีรวิทยาการออกกำลังกาย รู้หลักการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และจิตวิทยาการกีฬา วิชาความรู้ ต่างๆ เหล่านี้ ทำให้เป็นผู้ฝึกสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะจะช่วยในหลักการฝึก วิธีการเคลื่อนไหวที่ถูกต้อง การใช้แรง ความปลอดภัยในการเล่น และจิตวิทยาของการกีฬาที่ผู้ ฝึกสอนจะนำมาประยุกต์เข้ากับการฝึกและการแข่งขันเพื่อความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพสูงสุด

5. มีความรู้เรื่องโภชนาการการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องรู้จักการแนะนำอาหารหรือจัดอาหารที่เหมาะสมกับนักกีฬาเพื่อให้อาหารสามารถไปช่วยซ่อมแซมและเสริมสร้างสมรรถภาพให้กับนักกีฬาซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ทรัพย์วโรบลและคณะ (2554) ได้กล่าวถึง สารอาหารที่จำเป็นต่อนักกีฬาฟุตบอล ดังนี้ สารอาหารกับการเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขัน พบว่า สารอาหาร คือสารเคมีที่มีอยู่ในอาหารให้ประโยชน์แตกต่างกันตามชนิดของสารอาหารนั้น สารอาหารที่ให้พลังงานแก่ร่างกายในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาประกอบด้วยคาร์โบไฮเดรต โปรตีนและไขมัน ส่วนวิตามินและเกลือแร่ถึงแม้ไม่ให้พลังงานกับร่างกายแต่จำเป็นต่อกระบวนการสร้างพลังงาน อาหารและโภชนาการที่เหมาะสมต่อการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา คือ อาหารที่ประกอบด้วยสารอาหารทุกชนิดในปริมาณที่เหมาะสมกับการออกกำลังกายหรือนักกีฬานั้นๆ สารอาหารที่ให้พลังงานเหมาะสมกับนักกีฬา คือ คาร์โบไฮเดรต 55-60โปรตีน 10-15ไขมัน 20-25ของพลังงานที่ร่างกายต้องการต่อวัน อย่างไรก็ตามในระหว่างออกกำลังกายร่างกายจะใช้สารอาหารชนิดใดเป็นแหล่งพลังงานขึ้นกับระยะเวลา (Duration) และความหนักหรือความแรง (Intensity) ของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา นอกจากนี้ผู้ออกกำลังกายหรือนักกีฬาก็ควรดื่มน้ำอย่างเพียงพอ ทั้งก่อนและหลังการเล่นกีฬา เพื่อทดแทนการสูญเสียเหงื่อเพื่อรักษาสมรรถนะของการออกกำลังกาย เพิ่มความทนทานและลดความอ่อนล้าจากการออกกำลังกาย

6.มีความรู้เรื่องจิตวิทยาการกีฬา ซึ่งในบางสถานการณ์นักกีฬาขาดความเชื่อมั่น ขาดกำลังใจ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรให้คำแนะนำและชี้แนะกับนักกีฬา อีกทั้งต้องเข้าใจสภาพจิตใจของนักกีฬาในขณะนั้นซึ่งสอดคล้องกับ เลอฮุนและเนชั่น (LeUnes and Nation, 2002) กล่าวว่า เป็นนักจิตวิทยาที่เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคนควรทำตัวเป็นนักจิตวิทยาที่ดี เพราะการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นการทำงานที่ต้องสร้างความสัมพันธ์กับคน ผู้ฝึกสอนกีฬาควรเป็นผู้ที่สร้างความสนิทสนมเป็นกันเองกับนักกีฬาของตนและผู้ร่วมงาน ตลอดจนสร้างความมีชีวิตชีวาและความรู้สึกที่ดีให้เกิดขึ้นภายในทีม ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพจะมีความเข้าใจในนิสัยใจคอของนักกีฬาทุกคนเป็นการส่วนตัว ขณะเดียวกันสามารถปรับวิธีการสอนให้เข้ากับบุคลิกของตนเองนอกจากนี้ประโยค สุทธิสง่า (2541) ได้กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดีควร มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา ผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักนิสัยใจคอของนักกีฬา รู้จักความสามารถในการเรียนรู้ นักกีฬาบางคนฝึกง่าย บางคนฝึกยาก ดังนั้นการฝึกและการสอนต้องเป็นที่เข้าใจของนักกีฬา เมื่อนักกีฬาพยายามทำแล้วต้องหาทางให้นักกีฬาเกิดความสำเร็จ ช่วยแก้ไขปัญหา ให้คำปรึกษากับนักกีฬาได้ดี มีวิธีการกำจัดความตื่นเต้นที่มากเกินไปให้ลดลงได้ ความตื่นเต้นที่พอดีมีประโยชน์ในการแข่งขันด้วย เพราะทำให้ความสามารถ

ดีขึ้น แต่ถ้านักกีฬาเกิดความตื่นเต้นมากความสามารถจะลดลง ในขณะที่แข่งขันไม่ควรสอนมาก ควรสอนเฉพาะประเด็นที่สำคัญ ผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นผู้สร้างขวัญและกำลังใจให้กับทีมเสมอ ทำให้นักกีฬาเกิดความเชื่อมั่น

7. มีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เมื่อนักกีฬาบาดเจ็บจากฝึกซ้อมหรือแข่งขันผู้ฝึกสอนต้องสามารถปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับนักกีฬาได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวว่าควรมีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา สรีรวิทยาการออกกำลังกาย รู้หลักการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และจิตวิทยาการกีฬา วิชาความรู้ต่างๆ เหล่านี้ ทำให้เป็นผู้ฝึกสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะจะช่วยในหลักการฝึกวิธีการเคลื่อนไหวที่ถูกต้อง การใช้แรง ความปลอดภัยในการเล่น และจิตวิทยาของการกีฬาที่ผู้ฝึกสอนจะนำมาประยุกต์เข้ากับการฝึกและการแข่งขันเพื่อความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพสูงสุด

8. มีความรู้เรื่องหลักการฝึกกีฬา หลักการสอนกีฬา ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องรู้หลักการฝึกให้นักกีฬาเพื่อให้ให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาศักยภาพอย่างสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ แลงกิน (Rankin, 1993) มีวิธีการสอนที่ถูกต้อง และที่ตีมิโซผู้ที่ทำหน้าที่วางแผนการเล่นแต่เพียงอย่างเดียว ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องถ่ายทอดความรู้ทั้งหมด ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องสอนในสิ่งที่ผู้ฝึกสอนกีฬาทำเท่านั้น สิ่งใดที่ยังไม่รู้ผู้ฝึกสอนกีฬาก็ต้องไปศึกษามาเพื่อถ่ายทอดให้ผู้เล่นต่อไป นอกจากนี้ เลอฮุนและเนชั่น (LeUnes and Nation, 2002) กล่าวว่า เป็นครู ให้ความรู้ สอนเทคนิคทักษะกีฬาและแนวคิดใหม่ๆ ที่เหมาะสมแก่นักกีฬา การที่จะเป็นครูสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพจะต้องทำหน้าที่เป็นครูสอนกีฬาที่ดีในทุกๆ ความหมายของคำว่า “ครูที่ดี” ซึ่งหมายถึง ควรเป็นผู้ที่มีความพร้อมในด้านความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิค ทักษะ ในแต่ละขั้นตอนของการฝึกกีฬาประเภทนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องชัดเจน เข้าใจง่ายสามารถประยุกต์ใช้วิธีการฝึกได้ในทุกสถานการณ์ที่จะเอื้อให้เกิดประโยชน์และเป็นผลดีแก่นักกีฬา อีกทั้ง เจษฎา เจียรณัย (2530) มีความรู้ที่ทันสมัยเกี่ยวกับหลักวิธีการฝึก และการเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ทางด้านผลของการออกกำลังกายที่มีต่อสรีรวิทยาของมนุษย์ จะสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้กับนักกีฬาของตนได้อย่างแน่นอน และมีความเชื่อมั่น

9. มีความรู้เรื่องการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย มีความรู้การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้กับนักกีฬาฟุตบอลเพื่อให้การแสดงศักยภาพของทักษะและเกิดความเชื่อมั่นในตัวเองของนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ เจษฎา เจียรณัย (2530) มีความรู้ที่ทันสมัยเกี่ยวกับหลักวิธีการฝึก และการเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ทางด้านผลของการ

ออกกำลังกายที่มีต่อสรีรวิทยาของมนุษย์ จะสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้กับนักกีฬาของตนได้อย่างแน่นอน และมีความเชื่อมั่น

10. มีความรู้เรื่องหลักการบริหารจัดการการกีฬาเบื้องต้น นอกจากการฝึกซ้อมแล้วผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลยังต้องรู้หลักการจัดการและบริหารทีมเพื่อให้ทีมไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ อนันต์ อัดชู (2538) กล่าวว่า ทักษะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรมี ทักษะในเชิงบริหาร (Administrative or management skills) ผู้ฝึก จะต้องเป็นครูที่ดีด้วย เป็นนักจัดการที่ดีเกี่ยวกับตารางการฝึกหัด วิธีฝึกหัด จัดกลุ่มในการฝึกหัดให้นักกีฬาและผู้ร่วมงานมีความสุขที่ได้ฝึกหัด เต็มใจ และมีการรวมกันเป็นหนึ่งเดียว คือ ทำอะไรที่ทำพร้อมเพรียงกัน มีจิตใจมุ่งมั่นที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะร่วมกัน มีระบบติดตามและประเมินผลที่ดี นอกจากนี้ แลงกิน (Rankin, 1993) กล่าวว่า มีทักษะทางอาชีพและการจัดการผู้ฝึก ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องเป็นครูที่ดีเป็นนักจัดการ ตารางการฝึกหัด วิธีฝึกหัด จัดกลุ่มในการฝึกหัดให้นักกีฬา และผู้ร่วมงานมีความสุขที่ฝึกหัดเต็มใจ และมีการรวมกันเป็นหนึ่งเดียว คือ ทำอะไรที่ทำพร้อมเพรียงกัน มีจิตใจมุ่งมั่นที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะร่วมกัน มีระบบติดตามและประเมินผลที่ดี

11. มีความรู้เรื่องหลักการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายภาพบำบัดเบื้องต้นผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีความรู้เรื่องหลักการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายหรือเรื่องของเวชศาสตร์การกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับนักกีฬาเพื่อเป็นการรักษาอย่างถูกวิธีเพื่อให้สามารถกลับมาเล่นได้ดีเหมือนเดิม สอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวใน เทคนิคการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรมีความรู้เรื่องเวชศาสตร์การกีฬาและมีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา สรีรวิทยาการออกกำลังกาย รู้หลักการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และจิตวิทยาการกีฬา วิชาความรู้ต่างๆ เหล่านี้ ทำให้เป็นผู้ฝึกสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

12. มีความรู้เรื่องการวางแผน การเขียนแผนการฝึกซ้อมเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องรู้จักการวางแผนในการซ้อมของทีมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ เรเน่ มาร์เท่น (Martens, 2004) กล่าวถึง กลยุทธ์และการวางแผนเกมการเล่นว่าการวางแผนเกมการเล่นสร้างขึ้นโดยวิเคราะห์จากจุดแข็งและจุดอ่อนของทีมและของคู่ต่อสู้ซึ่งจะต้องนำมาใช้ประโยชน์ได้ นำปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อโจมตีที่จุดอ่อนของทีมคู่แข่ง

13. มีความรู้เรื่องวัฒนธรรมทางการกีฬาของฟุตบอลไทย มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการกีฬาฟุตบอลซึ่งวัฒนธรรมกีฬาฟุตบอล เป็นสิ่งปฏิบัติที่ดั้งเดิม ที่ถ่ายทอดกันมาที่นักกีฬา ไคเวอร์ปฏิบัติซึ่งจะได้รับการถ่ายทอดจากผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ซึ่งสอดคล้องกับ คิวเบอร์ (Cuber, 1967) กล่าวถึงวัฒนธรรมว่าเป็นแบบแผนพฤติกรรมและผลผลิตของพฤติกรรมที่ได้รับการ

ถ่ายทอดมาซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ รวมถึงทัศนคติ ค่านิยม และวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่สมาชิกในสังคมมีส่วนร่วมกัน และถ่ายทอดให้กันและกัน

จำนวนของผู้เข้าร่วมอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ในแต่ละครั้งควรมีจำนวนคนที่เหมาะสมดังนี้ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมากที่สุดว่า จำนวนผู้เข้าร่วมอบรมเพื่อเป็นผู้ ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีประมาณ 21 – 30 คน และมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุดว่า ควรมีผู้เข้าร่วมอบรมไม่เกิน 20 คน เข้าร่วมอบรมจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนของบุคลากรงบประมาณ ขนาดของสถานที่อบรม จำนวนของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ใช้ในการอบรม โดยจำนวนผู้เข้าร่วมอบรมเพื่อเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความเหตุผลประกอบว่าถ้าผู้เข้าอบรมยังมีจำนวนมากก็จะส่งผลให้มีประสิทธิภาพการบรรลุวัตถุประสงค์ต่ำ แต่ถ้ามีผู้เข้าอบรมจำนวนน้อย โอกาสในการบรรลุวัตถุประสงค์ก็จะมีมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ คลังปัญญาไทย (อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554)กล่าวถึง มีองค์ความรู้เฉพาะของตน ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องเข้ารับการศึกษา ฝึกอบรมให้มีความรู้ในศาสตร์เฉพาะของวิชาชีพนั้น ๆ

ระยะเวลาเท่าที่เหมาะสมในการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมากที่สุดว่า ระยะเวลา ที่เหมาะสมในการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมี จำนวน 7 วัน และมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุดว่า ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมี จำนวน 14 วันจำนวนวันจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่ใช้ในการอบรมซึ่งสอดคล้องกับ คลังปัญญาไทย (อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554)กล่าวถึง มีองค์ความรู้เฉพาะของตน ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องเข้ารับการศึกษา ฝึกอบรมให้มีความรู้ในศาสตร์เฉพาะของวิชาชีพนั้น ๆ

ด้านที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ต้องทำหน้าที่และต้องสามารถปฏิบัติทำการฝึกนักกีฬาฟุตบอลได้ดังนี้

- 1.สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานของกีฬาฟุตบอลได้ การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องสามารถปฏิบัติการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวกับฟุตบอลได้ ซึ่งจะทำให้ให้นักกีฬาที่ฝึกเล่นเริ่มต้นมีเทคนิคที่ตีตัวไปตลอด ซึ่งประกอบไปด้วย การฝึกเฉพาะตำแหน่ง การฝึกรวมเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) กล่าวถึง วิธีการฝึกสอนขึ้นอยู่กับพื้นฐานของ

หลักการเรียนขบวนการของผู้เข้ารับการศึกษาทั้งในด้านหลักการ เนื้อหาของวิชา และขบวนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วย การฝึกเทคนิค การฝึกทักษะ การฝึกเกมเล็กๆ การฝึกเกมที่มีการกำหนดเงื่อนไข การฝึกการฝึกแบบเต็มรูปแบบ การฝึกแบบหน้าที่เฉพาะตำแหน่ง การเล่นเป็นช่วงสั้น และการฝึกแบบเต็มรูปแบบ

2. สามารถดำเนินการฝึก เทคนิคและแท็คติกของแต่ละบุคคลและแต่ละตำแหน่งได้ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ต้องสามารถดำเนินการฝึกนักกีฬาและปรับปรุงเทคนิคและแท็คติกของนักกีฬาได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวถึง เทคนิคการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกสอนจะต้องแสดงให้เห็นว่า เขาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการสอน และสามารถทำให้นักฟุตบอลเข้าใจได้อย่างดี และทำการฝึกให้นักฟุตบอลได้พัฒนาทั้งรายบุคคล หรือการฝึกเฉพาะตำแหน่งเป็นกลุ่ม และการฝึกเป็นทีม ซึ่งผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้และทักษะต่างๆ

3. สามารถดำเนินการฝึกแท็คติกแบบกลุ่มได้ การแข่งขันฟุตบอลต้องลงแข่งร่วมกับเพื่อนร่วมทีมเป็นจำนวนมาก ก่อนการเล่นก็ต้องมีการฝึกซ้อมแท็คติกเพื่อเป็นกลยุทธ์ที่ได้เปรียบเอาชนะคู่แข่ง ดังนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจึงจำเป็นต้องสามารถฝึกแท็คติกแบบกลุ่มได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวถึง เทคนิคการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลผู้ฝึกสอนจะต้องแสดงให้เห็นว่า เขาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการสอนและสามารถทำให้นักฟุตบอลเข้าใจได้อย่างดี และทำการฝึกให้นักฟุตบอลได้พัฒนาทั้งรายบุคคลหรือการฝึกเฉพาะตำแหน่งเป็นกลุ่ม และการฝึกเป็นทีม ซึ่งผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้และทักษะต่างๆ

4. สามารถดำเนินการสาธิตทักษะที่ถูกต้องในการฝึกได้ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลนอกจากมีความรู้เรื่องกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดีแล้ว ยังต้องสามารถฝึกทักษะได้อย่างถูกต้องและดีได้ด้วย สอดคล้องกับเลอฮุนและเนชั่น (LeUnes and Nation, 2002) บทบาทหน้าที่ที่สำคัญของผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นครู ให้ความรู้ สอนเทคนิคทักษะกีฬาและแนวคิดใหม่ๆ ที่เหมาะสมแก่นักกีฬา การที่จะเป็นครูสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพจะต้องทำหน้าที่เป็นครูสอนกีฬาที่ดีในทุกๆ ความหมายของคำว่า “ครูที่ดี” ซึ่งหมายถึง ควรเป็นผู้ที่มีความพร้อมในด้านความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิคทักษะ ในแต่ละขั้นตอนของการฝึกกีฬาประเภทนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องชัดเจน เข้าใจง่ายสามารถประยุกต์ใช้วิธีการฝึกได้ในทุกสถานการณ์ที่จะเอื้อให้เกิดประโยชน์และเป็นผลดีแก่นักกีฬา

5. สามารถทำการฝึก เกมรุก – เกมรับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรสามารถทำการฝึกเกมรุกได้เพื่อให้ทีมได้ประจักษ์จากการแข่งเพื่อให้ทีมชนะ และนอกจากเกมรุกหากขาดการป้องกันทีมก็แพ้ได้ ดังนั้นผู้ฝึกสอนควรสามารถทำการฝึกเกมรับได้ สอดคล้องกับ ชาญวิทย์ ผลชีวิน (2534) กล่าวว่า การเรียนรู้ถึงหลักการรุกและหลักการป้องกันนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลสามารถที่จะแยก

ออกเป็นขั้นตอนต่างๆ ได้อย่างดีในการฝึกโดยอาศัยการฝึกซ้อมที่มีหลักการรุกและหลักการป้องกัน เป็นพื้นฐานทางกลยุทธ์ที่ต้องสร้างขึ้นด้วยความระมัดระวัง แต่สิ่งสำคัญในการฝึกนี้จะได้ผลและประสบความสำเร็จ ต้องเน้นเรื่องของการทำประตูเป็นหลักใหญ่

เพื่อให้การฝึกบรรลุเป้าหมาย ผู้ฝึกสอนจะต้องกำหนดจำนวนคนในการฝึกโดยเริ่มจาก แนวฝ่ายรุกมากกว่าฝ่ายป้องกัน เช่น 5:3, 6:4 หรือ 7:5 หลังจากนั้นให้เพิ่มจำนวนฝ่ายป้องกันให้ใกล้เคียงกัน เท่ากันและมากกว่า โดยที่ผู้ฝึกสอนจะต้องคอยให้คำแนะนำที่ละขั้นตอนทั้งฝ่ายรุก และฝ่ายป้องกัน เพื่อพัฒนารูปแบบการเล่นให้เข้ากับหลักการที่มีอยู่

6.สามารถเขียนแผนการฝึก ระยะสั้นและระยะยาวได้ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ต้องสามารถเขียนแผนการฝึก ระยะสั้นและระยะยาวได้ เพื่อให้การฝึกซ้อมได้ประโยชน์สูงสุดซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวถึง หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกสอนต้องวางแผนการฝึกซ้อมและทำตารางในการฝึกจนถึงสิ้นสุดการแข่งขัน กำหนดเนื้อหาการฝึก และใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเสริมในการฝึก

7.ควรผ่านการอบรม ที-ไลเซนส์ (T-Licence) ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ควรมีเนื้อหาในการอบรมภาคปฏิบัติเนื้อหาเดียวกับ ควรผ่านการอบรม ที-ไลเซนส์ (T-Licence) ของกรมพลซึ่งถือว่าเป็นการอบรมการฝึกขั้นเริ่มต้นของผู้ที่จะเริ่มเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลก่อนเลื่อนไปอบรมขั้นที่สูงขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับ คลังปัญญาไทย (อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย , 2554) กล่าวถึง มีองค์ความรู้เฉพาะของตน ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องเข้ารับการศึกษา ฝึกอบรมให้มีความรู้ในศาสตร์เฉพาะของวิชาชีพนั้น ๆ

8 ควรผ่านการอบรมที่มีเนื้อหาการปฏิบัติการฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-Licence) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมากที่สุดผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพล ศึกษาควรมีเนื้อหาในการอบรมภาคปฏิบัติเนื้อหาเดียวกับ การปฏิบัติการฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-Licence) ซึ่งในประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จอย่างมากในกีฬาฟุตบอลในระดับเอเชีย ซึ่งประเทศญี่ปุ่นมีผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ผ่านการอบรม การปฏิบัติการฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-Licence) ประมาณสองพันคนซึ่งเปรียบเทียบกับประเทศไทยยังถือว่าน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ คลังปัญญาไทย (อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย , 2554) กล่าวถึง มีองค์ความรู้เฉพาะของตน ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องเข้ารับการศึกษา ฝึกอบรมให้มีความรู้ในศาสตร์เฉพาะของวิชาชีพนั้น ๆ

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีการทดสอบ การประเมินและมีเกณฑ์การผ่านการปฏิบัติและต้องผ่านเกณฑ์ภาคทฤษฎี

ดังนี้ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมากที่สุดผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีการทดสอบ การประเมิน ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80%และภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70%และควรมีการประเมินที่จริงจังไม่ผ่านก็คือไม่ผ่านสามารถกลับมาทำการทดสอบอีกครั้งได้ในการอบรมครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ คลังปัญญาไทย (อ้างถึงในเทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554)กล่าวถึง เมืองค์ความรู้เฉพาะของตน ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องเข้ารับการศึกษา ฝึกอบรมให้มีความรู้ในศาสตร์เฉพาะของวิชาชีพนั้น ๆ

มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีมาตรฐานการปฏิบัติตนคุณลักษณะและจริยธรรมในเรื่อง

1.เป็นแบบอย่างที่ดีความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่แสดงความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต และการปฏิบัติตนเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดีธรรมะประจำใจของครูพลศึกษาซึ่งถือเป็นบุคลากรทางการกีฬา เช่นเดียวกับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรปฏิบัติตนตามหลักพรหมวิหารสี่ อิทธิบาทสี่ สังคหวัตถุสี่ ขันติและโสรัจจะธรรมะในการวางตนเป็นกลางภาวะและสัปปริสธรรม ซึ่งถือเป็นหลักธรรมที่ผู้ฝึกสอนควรปฏิบัติตามและสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักกีฬา

2.มีความยุติธรรมการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ต้องดูแลนักกีฬาเป็นจำนวนมากซึ่งการปกครองนักกีฬาที่อยู่ในการดูแลต้องมีความยุติธรรม สอดคล้องกับ วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) กล่าวถึง อุเบกขาครูพลศึกษาที่ดีควรจะเป็นผู้ที่วางใจเป็นกลาง วางเฉย ไม่ลำเอียง ไม่รักหรือมีอคติต่อนักเรียนคนใดคนหนึ่ง มีความปรารถนาดีต่อศิษย์ทุกคนโดยเสมอภาค ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง นอกจากนี้ ประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวถึง บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดีควรให้ความสำคัญและความยุติธรรมกับทุกคนในทีมเท่ากัน

3.มีความเป็นผู้นำการเป็นผู้ฝึกกีฬาฟุตบอลที่จะนำนักกีฬาทำการฝึกซ้อมร่วมถึงการแข่งขัน ซึ่งผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเป็นผู้นำทางกำหนดแนวทางของทีมเพื่อให้ทีมประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ เจษฎา เจียรนะชัย (2530) คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ควรมีความเป็นผู้นำ สำหรับทีมกีฬาแล้ว อาจกล่าวได้ว่า “ผู้ฝึกสอนกีฬา คือ ผู้กำหนดแนวทางในอนาคตให้แก่ทีม”

การที่จะทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนที่ดีได้นั้น นอกจากผู้ฝึกสอนจะมีความสามารถด้านต่างๆ แล้ว ผู้ฝึกสอนยังจะต้องมีคุณภาพทางด้านการเป็นผู้นำที่ดีอีกด้วย ผู้ฝึกสอนบางคนอาจถูกเลือกขึ้นมาโดยพิจารณาจากระดับความสามารถ ระดับฝีมือ หรือพิจารณาภูมิหลังว่าเคยเป็นนักกีฬาในระดับชาติในกีฬาประเภทนั้นๆ มาก่อน แต่คุณสมบัติดังกล่าวก็ยังไม่เพียงพอที่เขาผู้นั้นจะกลายมาเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีได้ ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติเป็นผู้นำทางด้านการชี้แนะ การบริหารทีม มีความจริงใจ ถือความสัตย์ นอกจากนี้ ประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวถึง คุณสมบัติของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล มีลักษณะดังนี้ ฉลาด ไหวพริบดี และเชื่อมั่นตนเองเป็นนักสู้และเสียสละมีจิตวิทยาดีเข้าใจจิตวิทยาวัยรุ่นและความแตกต่างระหว่างบุคคลขยันหมั่นเพียรกล้าตัดสินใจในการสั่งการมีมนุษยสัมพันธ์มีน้ำใจนักกีฬาตัดสินใจดี มีความยุติธรรม และมีเหตุผลที่ดีมีระเบียบและวินัยดี (อย่างน้อย 80%)

4. มีวินัยการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจำเป็นต้องมีระเบียบ ในการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักกีฬา ซึ่งสอดคล้อง กับ เจษฎา เจียรนัย (2530) กล่าวในคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาดังนี้ ต้องสร้างวินัยในทีม สิ่งสำคัญประการหนึ่งซึ่งหากทีมกีฬาใดไม่มีแล้วเปรียบเสมือนขาดเข็มกำลังสำคัญที่จะสนับสนุนการเล่นเป็นทีม สิ่งนั้นก็คือ “วินัย” ผู้เล่นทุกคนควรมีวินัย มีระเบียบ รับผิดชอบทั้งตัวเอง และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เรื่องของวินัยเป็นเรื่องยากในการที่จะสร้าง เพราะผู้เล่นแต่ละคนต่างจิตต่างใจกัน และพื้นฐานด้านความรับผิดชอบก็แตกต่างกันอย่างมากด้วย การจะมองว่าทีมใดเป็นทีมที่มีระเบียบวินัยมากน้อยเพียงใด สังเกตได้ง่ายขณะที่ทีมทำการอบอุ่นร่างกาย หากผู้เล่นทุกคนบริหารการหรือซ้อมทักษะต่างๆ โดยพร้อมเพรียงกันแล้ว ซึ่งวินัย แบ่งออกได้ 2 อย่าง คือ 1. วินัยในตนเอง คือ กระบวนการหรือวิธีการที่ผู้เล่นควบคุมพฤติกรรมตนเองโดยตนเป็นผู้แนะนำตนเองให้ประพฤติไปตามแนวทางที่เลือกกว่าดี เช่น ตรงเวลาฝึกซ้อม เชื่อฟังคำสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา 2. วินัยในทีม คือ การที่ผู้ฝึกสอนกีฬาใช้กฎระเบียบหรือข้อบังคับ เป็นเครื่องมือรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยมุ่งผลสำเร็จอันดีในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันร่วมกันเช่น กำหนดข้อบังคับให้ผู้เล่นทุกคนอ่านที่ป้ายประกาศทุกครั้งก่อนลงมือฝึกซ้อม ผู้เล่นทุกคนต้องเข้าแถวให้เรียบร้อยฟังคำอธิบายของผู้ฝึกสอนกีฬา ก่อนลงสนาม

5. มีความรับผิดชอบต่อที่ดีการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามีหน้าที่และความรับผิดชอบหลายด้านทั้งต่อนักกีฬา และทีม ซึ่งเป็นความรับผิดชอบต่อทีมเพื่อให้ทีมประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ เจษฎา เจียรนัย (2530) กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลมีความรับผิดชอบต่อผู้เล่น ชุมชน สังคม และต้นสังกัด ผู้ฝึกสอนทั่วไปจะต้องมีความรับผิดชอบต่อหลัก 3 ประการ คือ พัฒนาศักยภาพของผู้เล่นอย่างเต็มที่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องพัฒนาสุขภาพของผู้เล่นด้วย สร้าง

ภาพพจน์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับทีมของตนเป็นตัวอย่งที่ดีทางการเป็นผู้มีคุณธรรมน้ำใจนักกีฬา สุขนิสัย บุคลิกภาพ ทางด้านความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอนที่มีต่อตัวผู้เล่นหรือลูกทีม นั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องสามารถปรับตัวเข้ากับผู้เล่นได้ ต้องมีจินตนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ มีความเป็นผู้นำ และในทำนองเดียวกันผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีก็ต้องสามารถเป็นทั้งเพื่อน และหาสผู้ซื่อสัตย์ของลูกทีมได้ ทางด้านความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และต้นสังกัดนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องทำตัวเปรียบเสมือนพระ ผู้จาริกแสวงบุญเพื่อเผยแพร่ศาสนา แต่ศาสนาของผู้ฝึกสอนกีฬา คือ เรื่องของกีฬาและผู้เล่นกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องสร้างมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ในชุมชน ทั้งนี้ เพื่อสร้างค่านิยมในทีมของตนผู้ฝึกสอนกีฬาต้องติดต่อกัลชิดกับผู้ปกครองของลูกทีม ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร หรือผู้บังคับบัญชางานผู้ฝึกสอนกีฬาส่วนหนึ่งคือ ให้ความช่วยเหลือพัฒนาชุมชนที่ตนและทีมของตนเองใช้ชีวิตร่วมอยู่ภายในสังคมเดียวกัน

6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักกีฬาผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเป็นบุคคลที่ต้องมีการติดต่อ และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหลายคน ผู้ฝึกสอนจึงต้องมีทักษะในด้านนี้ ซึ่งสอดคล้องกับ อนันต์ อัครฐ (2538) กล่าวถึงทักษะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ทักษะในเชิงมนุษยสัมพันธ์ (interpersonal of human skills) มีความเป็นผู้นำ ยอมรับและฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น เข้าใจคนอื่น มีการให้กำลังใจ ทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ ได้ดี นอกจากนี้ เจษฎา เจียรนัย (2530) กล่าวว่า มีมนุษยสัมพันธ์ งานในหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาจำต้องติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลมากมายหลายตาที่ เกี่ยวข้องในวงการ ทำอย่างไรผู้ฝึกสอนกีฬาจึงจะติดต่อกับบุคคลเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในฐานะพุทธศาสนิกชน เราสามารถนำหลักทางพุทธศาสนาสนเรื่องของพรหมวิหารสี่ คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา มาประยุกต์ใช้กับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ในด้านการสร้างมนุษยสัมพันธ์ นอกจากนี้จะนำเอาหลักการสร้างมนุษยสัมพันธ์ของแอนดรู คาร์เนกี (Andrew Carnegie) ซึ่งได้รับการรับรองและยกย่องทั่วไปว่าเป็นหลักการที่เหมาะสมเป็นอย่างยิ่งในการสร้างมนุษยสัมพันธ์

7. ควรมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง ควรเป็นบุคคลที่มีน้ำใจ เมื่อแข่งขัน และผลการแข่งขันออกมา ควรเป็นบุคคลที่รู้แพ้ ก็คือแพ้ รู้ชนะก็ไม่เยอะเยื่อคู่ต่อสู้ หลังการแข่งขัน ก็ควรมีการให้อภัยกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวถึงจรรยาบรรณของผู้ ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย และรู้สามัคคี ปฏิบัติอยู่ในกฎ กติกาเสมอ

8. เสียสละ ทุ่มเทผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาซึ่งส่วนมากจะดูแลนักกีฬาที่อยู่ในโรงเรียนเป็นส่วนมาก ค่าตอบแทนยังน้อยผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจึงจำเป็นต้องมีความเสียสละทุ่มเท ทั้งแรงกายแรงใจเป็นอย่างมากเพื่อจะให้ทีมประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวถึง คุณสมบัติของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดี มีลักษณะเป็นผู้นำ คือ เป็นนักสู้และเสียสละ

9. ยึดถือจรรยาบรรณครูในการปฏิบัติตนผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมากที่สุดผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควร ยึดถือจรรยาบรรณครูในการปฏิบัติตนผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลนักกีฬาส่วนมากจะเป็นนักกีฬาที่มาจากโรงเรียนเป็นส่วนมากผู้ฝึกสอนก็เปรียบเหมือน ครู คนหนึ่งในโรงเรียนการปฏิบัติตนก็ให้เหมือนกับการปฏิบัติตนที่ยึดถือจรรยาบรรณครู ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องมีจรรยาบรรณ

10. มีบุคลิกภาพที่ดีผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรมีบุคลิกภาพที่สง่างาม กระฉับกระเฉง มีความสุขภาพ ทั้งในและนอกสนามซึ่งจะเป็นอย่างที่ดีกับนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวถึง บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดี การมีบุคลิกภาพ ท่าทางการวางตัวของผู้ฝึกสอนเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ฝึกสอนจะต้องทำให้นักกีฬาเชื่อถือและศรัทธาต่อผู้ฝึกสอน เคารพ เชื่อฟัง คำสั่ง เป็นที่พึ่งและให้คำปรึกษากับนักกีฬาได้ ทำให้นักกีฬารู้สึกเป็นเหมือน พ่อ พี่และผู้ร่วมงาน นอกจากนั้น ผู้ฝึกสอนจะต้องแต่งกายสุขภาพ เรียบร้อย รู้จักกาลเทศะ มีร่างกายแข็งแรง กระฉับกระเฉง มีอารมณ์มั่นคง สุขุม รอบคอบ นอกจากนี้ เจษฎา เจียรนะย (2530) กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ต้องรู้จักพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง การมีทีมกีฬาที่ดีได้นั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีนักกีฬาที่พร้อมไปด้วยสภาพร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องรู้ว่ นักกีฬาของตนนั้นมีความต้องการอะไร และมีความศรัทธาเชื่อถือในสิ่งใดบ้าง บุคลิกภาพของผู้ฝึกสอนเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักกีฬาได้ประการหนึ่ง การที่ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีบุคลิกภาพเป็นที่น่าเชื่อถือศรัทธาของผู้เล่น การดำเนินการต่างๆ ของผู้ฝึกสอนกีฬาย่อมเป็นไปโดยราบรื่น การสร้างสมรรถภาพทางกาย จิตใจ และทางอารมณ์ให้แก่นักกีฬาย่อมมีประสิทธิภาพมากขึ้น จะต้องเตือนตัวเองเสมอว่าบุคลิกภาพของเราตอนนี้คืออะไร คือ ผู้ที่มีอำนาจเหนือนักกีฬาทุกคน และเมื่อใดที่บุคลิกภาพดังกล่าวถูกกลืนหายไปไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด นั้นย่อมเป็นเครื่องชี้ว่า ความศรัทธาในตัวผู้ฝึกสอนกีฬาที่เกิดจากนักกีฬากำลังเสื่อมลงไปทุกขณะ และเมื่อเป็นดังนี้ผู้ฝึกสอนก็ควรพัฒนาบุคลิกภาพของตนขึ้นอีก หากยังรักที่จะทำงานนี้ต่อไป

11. ชื่อสัตย์ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมากที่สุดผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีความซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและนักกีฬา โดยไม่เล่นโกงคู่แข่ง ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวถึง บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดี ผู้ฝึกสอนจะต้องจริงจังกับงาน มีความจริงใจและซื่อสัตย์กับลูกทีมและตนเอง

12. ตรงต่อเวลา การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องมีฝึกซ้อม และในทีมต้องมีระเบียบวินัย ซึ่งวินัยที่สำคัญที่สุดคือวินัยต่อการตรงต่อเวลา ซึ่งผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวถึง หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกสอนต้องเป็นผู้ตรงต่อเวลา เป็นที่นับถือแก่นักกีฬา

13. มีการพูดจาที่ดีผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรเป็นบุคคลที่มีพูดจา ที่สุภาพและดีกับนักกีฬา พูดในสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์กับนักกีฬามากที่สุด สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวถึง ธรรมชาติประจำใจของครูพลศึกษาซึ่งถือเป็นบุคลากรทางการกีฬาเช่นเดียวกับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ในเรื่อง สังคหวัตถุสี่ คือธรรมชาติอันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจผู้อื่น เกี่ยวกับ ปิยวาจา ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่เจรจาด้วยถ้อยคำที่ไพเราะ ไม่ดุดัน แม้ในขณะที่โกรธหรือไม่พอใจก็ควรจะใช้ความอดทน ประหยัดถ้อยคำและพูดจาให้เหมาะสม การให้ความช่วยเหลือหรือคำปรึกษาต่าง ๆ ก็ควรจะใช้คำพูดที่ดีและเหมาะสม นอกจากนี้ ปึง ระโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวถึงบทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดีใช้คำพูดที่สุภาพ ไม่ควรใช้วาจาที่ไม่สุภาพแก่ลูกทีมและเพื่อนร่วมทีม ไม่ดูถูกคู่ต่อสู้ ให้กำลังใจลูกทีมเมื่อแสดงความสามารถสูงสุดแล้ว

14. มีความกตัญญูรู้คุณผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมากที่สุดผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษามีความกตัญญูรู้คุณผู้ที่พระคุณ ครู อาจารย์ ที่เคยสอนมา ควรให้รู้จักตอบแทนบุญคุณ และเคารพนับถือตามแบบประเพณีของไทย ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวถึง ธรรมชาติประจำใจของครูพลศึกษาซึ่งถือเป็นบุคลากรทางการกีฬา เช่นเดียวกับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

15. ควรมีการหาความรู้ใหม่อยู่เสมอกีฬาฟุตบอลมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลาทั้งทางด้านแทคติค กฎ กติกาตลอดจนถึงแวดล้อมทางสังคมภายนอกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรหาความรู้ใหม่ๆ ตลอดเวลา สอดคล้องกับประโยค สุทธิสง่า (2541) กล่าวถึง คุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ต้องศึกษาหาความรู้และพัฒนาตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอหมั่นหาความรู้เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนามาตรฐานในด้านกีฬากับชนิดกีฬาหลายๆชนิด
2. ในการศึกษาวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย ควรทำความเข้าใจกับกระบวนการที่จะใช้ในการวิจัยให้ถูกต้องชัดเจนก่อนทำวิจัยเนื่องจากปัจจุบันเทคนิคเดลฟายมีการปรับปรุงและนำไปประยุกต์ใช้ในหลายรูปแบบ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กีฬาแห่งประเทศไทย, การ. นियามคำศัพท์กีฬา / การกีฬาแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2544.

เกษม บุญอ่อน. เดลฟาย: เทคนิคในการวิจัย. คูปริทัศน์10 (ธันวาคม 2522) : 26 – 28.

เจษฎา เจียรน้อย. โค้ช. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2530.

ฉัตรสุมน พดุมิภิญโญ. หลักการวิจัยทางสังคม. กรุงเทพมหานคร : เจริญดีมั่นคงการพิมพ์, 2553.

ชนิตา รักษ์พลเมือง. การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย. ใน ทศพร ศิริสัมพันธ์ (บรรณาธิการ), เทคนิควิธีการวิเคราะห์นโยบาย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

ชาญวิทย์ ผลชีวิน. ฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร : สยามสปอร์ตปริ้นติ้ง, 2534.

ดาวรุ่งชะระอ่ำ. การพัฒนารูปแบบการผลิตครูวิชาชีพของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาอุดมศึกษาคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

ดิลก บุญเรืองรอด. การวิจัยอนาคตทางการศึกษา. วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนา 3(ธันวาคม 2530) : 19 – 25.

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. การันนันทนาการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2554.

เทวิล ศรีสองเมือง. การพัฒนารูปแบบเครือข่ายการจัดการเรียนการสอนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

ธีระวุฒิ เอกะกุล. ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4.

อุบลราชธานี : วิทยาออฟเซตการพิมพ์, 2549.

ธีรศักดิ์ อัครบวร. ความเป็นครู. กรุงเทพมหานคร : พลพิมพ์, 2542.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์, 2543.

บุญเรียง ขจรศิลป์. สถิติวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: พิชาภู เพรส, 2536.

ประยูร ศรีประสาธน์. เทคนิคการวิจัยเดลฟาย. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 4(2523): 49-60.

ประโยค สุทธิสง่า. การบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของโค้ชฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2541.

พัฒนาบุคลากร, สถาบัน. คู่มือผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล T-Licence. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.

ไพโรจน์ พัชรปาน. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนฟุตบอลตามทัศนะของ
นักฟุตบอล ผู้จัดการทีม ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชมในการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ พรีเมียร์ลีก
ลีก 2006. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาพลศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.

มนัสภูมิ ศาสนศาสตร์. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลตาม
ทัศนะของนักกีฬา ผู้ตัดสิน ผู้ชมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ, 2550.

ยุทธ ไถยวรรณ และกุสุมา ผลาพรหม. พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ,
2553.

วรรณภา คนกล้า. ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของ
ข้าราชการครูสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาการวิจัย
และสถิติทางการศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.

วรรณิ์ เกมเกตุ. วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

วิจิตรา ปัญญาชัย. การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาอาชีพ สำหรับอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล สังกัด
กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาบริหารการศึกษาศาสตร์
ครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

วิชณีย์เชาวน์ดำรงค์. รูปแบบการพัฒนาทักษะความเป็นครูวิชาชีพของนิสิตนักศึกษาครุศาสตร์
ศึกษาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาอุดมศึกษาศาสตร์ครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

ศิริพร ลวงะสกล. บทบาทที่คาดหวังของพยาบาลเวชปฏิบัติทางตาโรงพยาบาลรัฐ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.

ศักดิ์ชัย บาลศิริ. การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลกลับคืนในเทคนิคเดลฟายระหว่างการให้
ข้อมูลกลับคืนด้วยค่าสถิติที่แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาการวิจัย

- การศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ศุภกร ประทุมถิ่น. การศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบ
ยั่งยืนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต,
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2551.
- สมคิด ยอดระบำ. คุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลไทยแลนด์ยูนิเวอร์ซิตีลีกตามการรับรู้
ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชา
พลศึกษาบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2544.
- สมบัติ สร้างโลก. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาตามทัศนะของผู้บริหาร
และครู ในเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น ปี พ.ศ. 2550. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต,
สาขาวิชาพลศึกษาบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ กวรรณิการ์ สุขเกษม. วิธีวิทยาการวิจัยคุณภาพ: การวิจัยปัญหา
ปัจจุบันและการวิจัยอนาคตกาล. กรุงเทพมหานคร : เพื่อองฟ้า พรินต์ติ้ง, 2547.
- สุวิมล ทรัพย์วโรบลและคณะ. สารอาหารกับการเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขัน. วารสารวิทยาศาสตร์
การกีฬาและสุขภาพ. 12 (2554) : 7-14.
- เสนอ ไชยยงค์. ประวัติและการฝึกฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คุรุสภา, 2538.
- อนันต์ อัดชู. หลักการฝึกกีฬา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2538.

ภาษาอังกฤษ

- Anderson, D. M., and Stone, C. F. Cultural competencies of park and recreation professionals: A case study of North Carolina. Journal of Park and Recreation Administration 23(2005): 53-74.
- Bartlett, K. R., and McKinney, W. R. A. Study of the role of professional development, job attitudes, and turnover among public park and recreation employees. Journal of Park and Recreation Administration 24(2004): 63-81.
- Cuber, B. J. Sociology. New York: Appleton-Century, 1986.
- Dalkey, N., and Helmer, O. An experimental application of the Delphi method to the use of experts. Management Science 9(1963) : 458-467.

- Fang, Y.-P. P. The preparation of New Mexico recreation professionals for 21st century. Doctoral's Thesis, Department of Health, Physical Education & Recreation, The university of New Mexico, 2004.
- Gordon, T.J., and Helmer, O. Report on a Long Range Forecasting Study. Santa Monica, CA : RAND Corporation, 1964.
- Hayslip, J. B., and VanZandt, Z. Using national standards and models of excellence as frameworks for accountability. Journal of Career Development 27(2000): 81-87.
- Hurd, A. R. Competency development for entry level public park and recreation professionals. Journal of Park and Recreation Administration 23 (2005): 45-62.
- Kolb, D.A., Rubin, I.M. and McIntyre, J.M. Organisational psychology: An experiential approach. London: Prentice-Hall, 1979.
- Kraus, R. G. Recreation and leisure in modern society. Glenview, Illinois: Scott Foresman and Company, 1984.
- LeUnes, A., Nation, J. R. Sport psychology: An introduction. Wadsworth : Pacific Grove, Ca. 2002.
- Linstone, H.A., and Turoff, M. The Delphi Method Techniques and Application. United States : Addison-Wesley Publishing Company, 1975.
- Loyka, J. J. A model of factors that influence global product standardization. Journal of Leadership and Organization Studies 10 (2003): 64-72.
- Macmillan, T.T. The Delphi Technique Paper presented at the Annual Meeting of the California Junior Colleges Association Commission on Research and Development. Monterey : California Junior Colleges Association Commission, 3-5 May 1971.
- Rainer Martens. Successful Coaching. 3rd edition, Champaign: Human Kinetics, 2004.
- Rankin, C. Sport and leisure. London: Bowker Saur, 1993.
- Sheldon, P. J. Professionalism in Tourism and Hospitality. Annals of Tourism Research 16 (1989) : 492-503.

Williams, T. L. Recreation educators' and practitioners' opinions regarding program accreditation and certification. Doctoral dissertation, University of Arkansas, 2003.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ดร. วิจิต หนึ่งสุขเกษม คณบดี
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง อาจารย์ประจำ
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิพนธ์ กิติกุล
ผู้ทรงคุณวุฒิ
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์นพดล จิระบุญดิลก
คณบดี
คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา
5. อาจารย์สุพนธ์ มณีธีรกุล
หัวหน้ากลุ่มกีฬามวลชน
สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย

นักวิชาการ

1.คุณทองสุข สัมปหังสิต	อาจารย์ประจำคณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
และ	หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลบางกอก เอฟซี
2.คุณวิทยา เลหากุล	หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลชลบุรี เอฟซี
อดีตผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย
และ	ผ่านอบรมเอ-ไลเซนส์

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ผ่านอบรมตั้งแต่ บี-ไลเซนส์ เป็นต้นไป ของสหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชียหรือสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

1.คุณชัชชัย พหลแพทย์	อดีตผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย
ผ่านอบรมเอ-ไลเซนส์
และ	
2.คุณจตุพงษ์ ทองสุข	อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ฝ่ายประถม และผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3.คุณไพโรจน์ บวรวัฒนดิลก	ผ่านอบรมเอ-ไลเซนส์และ
หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมโอสถสภา เอ็ม150 สระบุรี
4.คุณวรวรรณ ชิตะวณิช	ผ่านอบรมเอ-ไลเซนส์และ
หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมสมุทรสงคราม เอฟซี
5.คุณอดุลย์ รุ่งเรือง	ผ่านอบรมเอ-ไลเซนส์และ
หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมอาร์มียูไนเต็ด
6.คุณส์จจา ศิริเขตร์	ผ่านอบรมเอ-ไลเซนส์และ
หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมจามจุรียูไนเต็ด
7.คุณสุรชัย จตุรภัทรพงศ์	ผ่านอบรมเอ-ไลเซนส์และ
หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมบางกอกกล๊าส เอฟซี
8.คุณเกียรติศักดิ์ เสนาเมือง	ผ่านอบรมเอ-ไลเซนส์และ
หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมบีบีซียู เอฟซี

9.คุณประจักษ์ เวียงสงค์ ผ่านอบรมเอ-ไลเซนส์และ
หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมทีโอที เอสซี

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ มีผลงานการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จเป็นของกรมพลศึกษาเป็นที่ประจักษ์

- 1.คุณจักรราช โทนหงษา อดีตหัวหน้าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลนักเรียนชิงแชมป์
แห่งประเทศไทย และหัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลร้อยเอ็ด
ยูไนเต็ด
- 2.คุณนพรัตน์ บัวทิม หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีม โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน
วิทยาลัย
- 3.คุณถาวร สุริยะผล หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมโรงเรียนเทพศิรินทร์
- 4.คุณประนุพงษ์ ปิ่นสุวรรณ หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมโรงเรียนอัสสัมชัญ
5. คุณศักดิ์ สุขสวัสดิ์ หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

ผู้สื่อข่าว/ผู้บรรยายเกมกีฬาฟุตบอล

- 1.คุณสะสม พบประเสริฐ ผู้บรรยายเกมกีฬาฟุตบอล และหัวหน้าผู้ฝึกสอน
ฟุตบอลทีมแบงค็อกยูไนเต็ด
- 2.คุณอดิสรณ์ พึ่งยา ผู้สื่อข่าว และผู้บรรยายเกมกีฬาฟุตบอล
3. คุณคมกฤษ ภาลัย ผู้สื่อข่าวสายฟุตบอลไทย และแฟนพันธุ์แท้ฟุตบอลไท
ย
4. คุณยิ่งรัก รักสุวรรณ ผู้สื่อข่าวสายฟุตบอลไทย

ภาคผนวก ค

จดหมายเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โทร. ๘๑๐๔๐
 ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔(วช)/ว.๐๕๗ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
 ๒. แบบสอบถาม

ด้วย นายภาณุพงษ์ จำปา นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๓ แผนกวิชาการโค้ชกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทிரามรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในกาณ์นี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต คณิงสุขเกษม)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ที่ ศร ๐๕๑๒.๒๔/๐๐๑๕๕

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๒๗ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นายภาณุพงษ์ จำปา นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๓ แขนงวิชาการโค้ชกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในขณะนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต โค้ชขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)
คณบดีหน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย
โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐
โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ที่ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๐๓๕๗

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๕ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นายภาณุพงษ์ จำปา นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๓ แขนงวิชาการโค้ชกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงผ่านไปได้อย่างดี ในการนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ นายภาณุพงษ์ จำปา เข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามแก่ท่านเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยทั้งนี้ผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษาศึกษา งานวิชาการและวิจัย

โทร. ๐-๒๒๑๔-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๔-๑๐๔๐

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (รอบที่ 1)

เรื่อง การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

(A DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL STANDARDS OF
FOOTBALL COACHES FOR DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION)

โดย นายภาณุพงษ์ จำปา แขนงวิชาการโค้ชกีฬา

หลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนินทร์ชัย อินทิวราภรณ์

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นเพื่อมุ่งศึกษามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องมีรายละเอียดในด้านต่างๆ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคเดลฟายในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 3 รอบ

รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

รอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามประเมินค่า 5 ระดับ

รอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามประเมินค่า 5 ระดับ โดยแสดงความคิดเห็นของท่านและของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านยืนยันคำตอบอีกครั้ง

2. แบบสอบถามชุดนี้เป็น **แบบสอบถามรอบที่ 1** จุดมุ่งหมายของแบบสอบถามชุดนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ในรายละเอียดแต่ละด้านแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. มาตรฐานด้านความรู้
2. มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน
3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

3. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

4. ความคิดเห็นของท่านและข้อเท็จจริงที่ได้จากแบบสอบถามครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลของท่านให้เป็นความลับที่สุดและจะใช้ประโยชน์เฉพาะการวิจัยเท่านั้น

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพด้านการฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่กรมพลศึกษาจัดการแข่งขัน

มาตรฐานวิชาชีพของผู้ฝึกสอนฟุตบอล หมายถึง ข้อปฏิบัติสำหรับวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานด้านความรู้ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน อันเป็นโครงสร้างแห่งมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานด้านความรู้ หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณวุฒิและหลักสูตร การฝึกอบรม

มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ถือเป็นข้อปฏิบัติ ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่แห่งมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติ ยึดหลักการแห่งคุณธรรมและจริยธรรม ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของทีมงานโรงเรียนต่างๆ ที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ที่กรมพลศึกษาเป็นผู้จัดการแข่งขันหรืออยู่ในการดูแลของกรมพลศึกษา

ติดต่อผู้วิจัย

นายภาณุพงษ์ จำปา

นิสิตระดับปริญญาโท แขนงวิชาการโค้ชกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนน พระราม 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

เบอร์โทรศัพท์ 0878481577E-mail: PANUPONG999555@HOTMAIL.COM

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ชื่อ

2. อายุ ต่ำกว่า 30 ปี 30-34 ปี 35-39 ปี
 40-44 ปี 45-49 ปี 50-54 ปี
 55-59 ปี 60 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา (สูงสุด)
ปริญญาเอก สาขา
ปริญญาโท สาขา
ปริญญาตรี สาขา
อื่นๆ

4. คุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญ
ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ผ่านอบรมตั้งแต่ ปี-ไลเซนส์ขึ้นไป
นักวิชาการ
ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จของกรมพลศึกษา
ผู้สื่อข่าว/ผู้บรรยายเกมกีฬา

5. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่ง.....

6. ประสบการณ์ในการทำงาน
 5-9 ปี 10-14 ปี 15-19 ปี
 20-24 ปี 25-29 ปี 30 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ด้านที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีความรู้ในเรื่องใดบ้าง

1.1 ท่านคิดว่ามาตรฐานด้านความรู้ของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีความรู้เรื่องใดบ้าง เช่น หลักการฝึกกีฬา, จิตวิทยาการกีฬา, ประกอบไปด้วยหัวข้อใดบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

1.2 ท่านคิดว่าจำนวนของผู้เข้าร่วมอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีกี่คนจึงจะเหมาะสม

.....
.....
.....

1.3 ท่านระยะเวลาเท่าใดจึงจะเหมาะสมในการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

.....
.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....

ด้านที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีรายละเอียดมาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

2.1 ท่านคิดว่ามาตรฐานด้านการปฏิบัติงานของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ต้องทำหน้าที่จะอะไรบ้าง เช่น การวางแผนการฝึก การฝึกเทคนิค การฝึกทักษะการส่งบอล เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีการทดสอบ การประเมินและมีเกณฑ์การผ่านการปฏิบัติอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

ด้านที่ 3 มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรีรายละเอียดในเรื่องดังต่อไปนี้อย่างไร

3.1 ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมี มาตรฐานการปฏิบัติตนหรือคุณลักษณะเรื่องใดบ้าง เช่น มีความยุติธรรมมีความเป็นผู้นำ มีวินัย มีความรับผิดชอบ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (รอบที่ 2)
เรื่อง การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา
(A DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL STANDARDS OF FOOTBALL COACHES FOR
DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION)

โดย นายภาณุพงษ์ จำปา **แขนงวิชาการ** โค้ชกีฬา

หลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชรินทร์ชัย อินทิราภรณ์

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้เป็น **แบบสอบถามรอบที่ 2** จุดมุ่งหมายของแบบสอบถามชุดนี้เพื่อให้ได้มาซึ่ง

ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ในรายละเอียดแต่ละด้าน แบ่งออกเป็นดังนี้

เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. มาตรฐานด้านความรู้
 2. มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน
 3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน
2. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล
 3. ความคิดเห็นของท่านและข้อเท็จจริงที่ได้จากแบบสอบถามครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลที่มี

ประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลของท่านให้เป็นความลับที่สุดและจะใช้ประโยชน์เฉพาะการวิจัยเท่านั้น

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพด้านการฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่กรมพลศึกษาจัดการแข่งขัน

มาตรฐานวิชาชีพของผู้ฝึกสอนฟุตบอล หมายถึง ข้อปฏิบัติสำหรับวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานด้านความรู้ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน อันเป็นโครงสร้างแห่งมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานด้านความรู้ หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวข้องกับคุณวุฒิและหลักสูตร การฝึกอบรม

มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ถือเป็นข้อปฏิบัติ ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่แห่งมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติ ยึดหลักการแห่งคุณธรรมและจริยธรรม ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของทีมนักเรียนต่างๆ ที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ที่กรมพลศึกษาเป็นผู้จัดการแข่งขันหรืออยู่ในการดูแลของกรมพลศึกษา

ติดต่อผู้วิจัย

นายภาณุพงษ์ จำปา

นิติระดับปริญญาโท แขนงวิชาการโค้ชกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนน พระราม 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

เบอร์โทรศัพท์ 0878481577E-mail: PANUPONG999555@HOTMAIL.COM

ด้านที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

1. ท่านคิดว่ามาตรฐานด้านความรู้ของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีความรู้เรื่องใดบ้าง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1.1. ควรมีความรู้เรื่องกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี					
1.2. ควรมีความรู้เรื่องกติกากีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี					
1.3. ควรมีความรู้เรื่องสรีรทางร่างกายของกีฬาฟุตบอล กลไกการทำงานของร่างกายในกีฬาฟุตบอล					
1.4. ควรมีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาเบื้องต้น					
1.5. ควรมีความรู้เรื่องโภชนาการการกีฬา					
1.6. ควรมีความรู้เรื่องจิตวิทยาการกีฬา					
1.7. ควรมีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น					
1.8. ควรมีความรู้เรื่องหลักการฝึกกีฬาหลักการสอนกีฬา					
1.9. ควรมีความรู้เรื่องการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย					
1.10. ควรมีความรู้เรื่องหลักการบริหารจัดการการกีฬา เบื้องต้น					
1.11. ควรมีความรู้เรื่องหลักการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย กายภาพบำบัดเบื้องต้น					
1.12. ควรมีความรู้เรื่องการวางแผน การเขียนแผนการ ฝึกซ้อมเป็น					
1.13. ควรมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมทางการกีฬาของ ฟุตบอลไทย					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

2.ท่านคิดว่าจำนวนของผู้เข้าร่วมอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีกี่คนจึงจะเหมาะสม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
2.1.ไม่เกิน 20 คน					
2.2. จำนวน 24 คน					
2.3.ไม่เกิน 30 คน					
2.4.ไม่เกิน 40 คน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

3.ท่านคิดว่าระยะเวลาเท่าใดจึงจะเหมาะสมในการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
3.1. จำนวน 3 วัน					
3.2. จำนวน 4 วัน					
3.3. จำนวน 5 วัน					
3.4. จำนวน 7 วัน					
3.5.จำนวน 14 วัน					
3.6.จำนวน 21 วัน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ด้านที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

1. ท่านคิดว่ามาตรฐานด้านการปฏิบัติงานของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ต้องทำหน้าที่อะไรบ้าง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1.1. สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานของกีฬาฟุตบอลได้					
1.2. สามารถดำเนินการฝึก เทคนิคและแท็คติกของแต่ละและบุคคลและแต่ละตำแหน่งได้					
1.3. สามารถดำเนินการฝึกแท็คติกแบบกลุ่มได้					
1.4. สามารถดำเนินการสาธิตทักษะที่ถูกต้องในการฝึกได้					
1.5. สามารถทำการฝึก เกมรุก – เกมรับ					
1.6. สามารถเขียนแผนการฝึกระยะสั้นและระยะยาวได้					
1.7. ควรผ่านการอบรม ที-ไลเซนส์ (T-Licence)					
1.8. ควรผ่านการอบรมที่มีเนื้อหาการปฏิบัติการฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-Licence)					

2. ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีการทดสอบ การประเมินและมีเกณฑ์การผ่านการปฏิบัติอย่างไร	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
2.1. ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80%					
2.2. ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70%					
2.3. ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%					
2.4. ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%					

ด้านที่ 3 มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

1. ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีมาตรฐานการปฏิบัติตนหรือคุณลักษณะเรื่อง ใดบ้าง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
1.1. เป็นแบบอย่างที่ดี					
1.2. มีความยุติธรรม					
1.3. มีความเป็นผู้นำ					
1.4. มีวินัย					
1.5. มีความรับผิดชอบที่ดี					
1.6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักกีฬา					
1.7. ควรมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย					
1.8. เสียสละ ท่วมเท					
1.9. ยึดถือจรรยาบรรณครูในการปฏิบัติตน					
1.10. มีบุคลิกภาพที่ดี					
1.11. ซื่อสัตย์					
1.12. ตรงต่อเวลา					
1.13. มีการพูดจาที่ดี					
1.14. มีความกตัญญูรู้คุณ					
1.15. ควรมีการหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ					

เพื่อความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) ของการวิจัย ช่วงระยะเวลาของการตอบแบบสอบถามในแต่ละรอบไม่ควรเว้นระยะเวลายาวนานนัก คณะผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากผู้เชี่ยวชาญโปรดตอบแบบสอบถามภายในระยะเวลา สัปดาห์ ซึ่งคณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามด้วยความครบถ้วนและสมบูรณ์

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่แสดงความคิดเห็นโดยละเอียดและครบถ้วน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้นำนันทนาการ จากการวิจัยครั้งนี้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (รอบที่ 3)
เรื่อง การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา
 (A DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL STANDARDS OF FOOTBALL COACHES FOR
 DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION)

โดย นายภาณุพงษ์ จำปา **แขนงวิชาการ** โค้ชกีฬา

หลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชรินทร์ชัย อินทิราภรณ์

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้เป็น **แบบสอบถามรอบที่ 3** จุดมุ่งหมายของแบบสอบถามชุดนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ในรายละเอียดแต่ละด้าน

แบ่งออกเป็นดังนี้

เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. มาตรฐานด้านความรู้
 2. มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน
 3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน
2. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล
 3. ความคิดเห็นของท่านและข้อเท็จจริงที่ได้จากแบบสอบถามครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลของท่านให้เป็นความลับที่สุดและจะใช้ประโยชน์เฉพาะการวิจัยเท่านั้น

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques) โดยแบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 3 (รอบสุดท้าย) ของการวิจัย โดยมีข้อคำถามเหมือนกับแบบสอบถามรอบที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้เพิ่มสัญลักษณ์ลงในแบบสอบถาม เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 โดยระบุ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และคำตอบจากความคิดเห็นของท่านในรอบที่ผ่านมา แสดงด้วยสัญลักษณ์ต่อไปนี้

ค่ามัธยฐาน แสดงด้วยสัญลักษณ์ *

*

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ แสดงด้วยสัญลักษณ์

—●—●—

ตำแหน่งคำตอบเดิมของท่าน แสดงด้วยสัญลักษณ์ ▲

▲

1. ในรอบที่ 3 นี้ ขอให้ท่านทบทวนคำตอบที่ตอบไปแล้วในรอบที่ 2 ถ้าท่านยืนยันคำตอบเดิมตามสัญลักษณ์ ▲ นี้ กรุณาเว้นว่างเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบสอบถาม

2. หากคำตอบของท่านข้อใด มีความแตกต่างไปจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (▲ อยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์) ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมและกรุณาให้เหตุผลประกอบทำข้อ

3. ข้อความในข้อใดที่ไม่มีเครื่องหมาย ▲ อยู่ แสดงว่ารอบที่ผ่านมา ท่านไม่ได้ตอบในข้อนั้น หากในรอบนี้ท่านต้องการแสดงความคิดเห็น โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นข้างทำข้อความนั้น

4. ถ้าท่านต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบในข้อใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ท่านเลือกใหม่นั้น

ขอให้ท่านโปรดทบทวนคำตอบของท่าน เพื่อยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่จากแบบสอบถามที่แสดงความสอดคล้องของคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ระดับคะแนนความคิดเห็นที่ใช้ในแบบสอบถาม มีความหมายดังต่อไปนี้

คะแนน 5 หมายถึงผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้มากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึงผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้มาก

คะแนน 3 หมายถึงผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้ปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึงผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้น้อย

ค่ามัธยฐาน (Median: MD) เป็นคะแนนตัวแทนของระดับคะแนนเห็นด้วยทั้งหมดที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้น้ำหนักในแต่ละข้อความ ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์แปลผลในค่ามัธยฐานดังนี้

ค่ามัธยฐาน 4.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความ มากที่สุด

ค่ามัธยฐาน 3.50 ถึง 4.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความมาก

ค่ามัธยฐาน 2.50 ถึง 3.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความ ปานกลาง

ค่ามัธยฐาน 1.50 ถึง 2.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความ น้อย

ค่ามัธยฐาน 1.00 ถึง 1.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความ น้อยที่สุด

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR) เป็นระยะระหว่างควอไทล์ที่ 3 (Q3) และควอไทล์ที่ 1 (Q1) ของข้อมูลนั้นๆ ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์แปลผลในค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ คือ ถ้าค่ามากกว่า 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อมูลนั้น ไม่สอดคล้องกัน และถ้าค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อมูลนั้น สอดคล้องกัน

คำตอบของท่านอยู่ ในพิสัย หมายถึง ความคิดเห็นของท่าน สอดคล้อง กับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

คำตอบของท่านอยู่ นอกพิสัย หมายถึง ความคิดเห็นของท่าน ไม่สอดคล้อง กับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ติดต่อผู้วิจัย

นายภาณุพงษ์ จำปา

นิสิตระดับปริญญาโท แขนงวิชาการโค้ชกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนน พระราม 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

เบอร์โทรศัพท์ 0878481577E-mail: PANUPONG999555@HOTMAIL.COM

ตอนที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

1.1 ท่านคิดว่ามาตรฐานด้าน ความรู้ของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ของกรมพลศึกษาควรมีความรู้เรื่อง ใดบ้าง	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
1.1.1 ควรมีความรู้เรื่องกีฬาฟุตบอลเป็น อย่างดี	*	●—●				4.91	0.59	
1.1.2 ควรมีความรู้เรื่องกติกากีฬาฟุตบอล เป็นอย่างดี	*	●—●				4.66	0.96	
1.1.3 ควรมีความรู้เรื่องสรีรวิทยาของ ของกีฬาฟุตบอลกลไกการทำงานของ ร่างกายในกีฬาฟุตบอล	*	●—●				4.59	1.04	
1.1.4 ควรมีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การ กีฬาเบื้องต้น	*	●—●				4.59	1.04	
1.1.5 ควรมีความรู้เรื่องโภชนาการการ กีฬา	*	●—●				4.59	1.04	
1.1.6 ควรมีความรู้เรื่องจิตวิทยาการกีฬา	*	●—●				4.66	0.96	
1.1.7 ควรมีความรู้เรื่องการประชุมพยาบาล เบื้องต้น		●—●	*			4.16	1.17	
1.1.8 ควรมีความรู้เรื่องหลักการฝึกกีฬา หลักการสอนกีฬา	*	●—●				4.83	0.66	
1.1.9 ควรมีความรู้เรื่องการเสริมสร้าง สมรรถภาพทางกาย		●—●	*			4.31	1.01	
1.1.10 ควรมีความรู้เรื่องหลักการบริหาร จัดการการกีฬาเบื้องต้น		●—●	*			4.16	1.17	
1.1.11 ควรมีความรู้เรื่องหลักการฟื้นฟู สมรรถภาพทางกาย กายภาพบำบัด เบื้องต้น		●—●	*			4.21	1.37	
1.1.12 ควรมีความรู้เรื่องการวางแผน การ เขียนแผนการฝึกซ้อมเป็น	*	●—●				4.73	0.95	
1.1.13 ควรมีความรู้เรื่องวัฒนธรรม ทางการกีฬาของฟุตบอลไทย		●—●	*			4.10	1.06	

1.2 ท่านคิดว่าจำนวนของผู้เข้าร่วม อบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของ กรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีที่ คนจึงจะเหมาะสม	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
1.2.1. ไม่เกิน 20 คน				*	●—●	1.87	1.29	
1.2.2. จำนวน 21- 30 คน	*	●—●				4.83	0.66	
1.2.3. จำนวน 31- 40 คน					●—●*	1.21	0.90	

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

1.3.ท่านคิดว่าระยะเวลาเท่าใดจึง จะเหมาะสมในการจัดอบรมผู้ ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพล ศึกษา	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
1.3.1. จำนวน 3 วัน					●—●*	1.21	0.89	
1.3.2. จำนวน 4 วัน				●—●	*	1.33	0.96	
1.3.3. จำนวน 5 วัน				●—●*		1.70	1.08	
1.3.4. จำนวน 7 วัน	*	●—●		●		4.50	3.50	
1.3.5. จำนวน 14 วัน		●—●		●*		1.83	3.11	
1.3.6. จำนวน 21 วัน				●—●*		1.40	1.55	

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ด้านที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

2.1.ท่านคิดว่า มาตรฐานด้านการปฏิบัติงานของ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ต้องทำหน้าทีอะไรบ้าง	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
2.1.1.สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานของกีฬาฟุตบอลได้	*	●—●				4.91	0.59	
2.1.2.สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคและแท็คติกของแต่ละบุคคลและแต่ละตำแหน่งได้	*	●—●				4.78	0.81	
2.1.3.สามารถดำเนินการฝึกแท็คติกแบบกลุ่มได้	*	●—●				4.66	0.96	
2.1.4.สามารถดำเนินการสาธิตทักษะที่ถูกต้องในการฝึกได้	*	●—●				4.78	0.84	
2.1.5.สามารถทำการฝึก เกมรุก – เกมรับ	*	●—●				4.50	1.06	
2.1.6.สามารถเขียนแผนการฝึกระยะสั้นและระยะยาวได้	*	●—●				4.73	0.95	
2.1.7.ควรผ่านการอบรม ที-ไลเซนส์ (T-Licence)	*	●—●				4.91	0.59	
2.1.8.ควรผ่านการอบรมที่มีเนื้อหาการปฏิบัติการฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-Licence)	*	●—●				4.66	1.33	

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

2.2 ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ของกรมพลศึกษา ควรมีการทดสอบ การประเมินและมีเกณฑ์การผ่านการ ปฏิบัติอย่างไร	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
2.2.1 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้น ต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80%		*				3.50	3.54	
2.2.2 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้น ต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70%		*				4.00	3.61	
2.2.3 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้น ต่ำ 70% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%				*		1.66	1.45	
2.2.4 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้น ต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%					*	1.33	1.34	

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 3 มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

3.1 ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ของกรมพลศึกษาควรมี มาตรฐาน การปฏิบัติตนหรือ คุณลักษณะ เรื่อง ใดบ้าง	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
3.1.1 เป็นแบบอย่างที่ดี	*	●●				4.97	0.52	
3.1.2 มีความยุติธรรม	*	●●				4.97	0.52	
3.1.3 มีความเป็นผู้นำ	*	●●●				4.87	0.62	
3.1.4 มีวินัย	*	●●				4.94	0.56	
3.1.5 มีความรับผิดชอบที่ดี	*	●●				4.87	0.62	
3.1.6 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับ นักกีฬา	*	●●				4.73	0.95	
3.1.7 ควรมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ ชนะ รู้ถอย	*	●●				4.97	0.52	
3.1.8 เสียสละ ท่วมเท	*	●●				4.83	0.66	
3.1.9 ยึดถือจรรยาบรรณครูในการ ปฏิบัติตน	*	●●				4.94	0.56	
3.1.10 มีบุคลิกภาพที่ดี	*	●●				4.91	0.59	
3.1.11 ซื่อสัตย์	*	●●				4.87	0.62	
3.1.12 ตรงต่อเวลา	*	●●				4.91	0.59	
3.1.13 มีการพูดจาที่ดี	*	●●				4.83	0.66	
3.1.14 มีความกตัญญูรู้คุณ	*	●●●				4.50	1.13	
3.1.15 ควรมีการหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ	*	●●				4.91	0.59	

ข้อเสนอนั้นๆ

.....

.....

เพื่อความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) ของการวิจัย ช่วงระยะเวลาของการตอบแบบสอบถามในแต่ละรอบไม่ควรเว้นระยะเวลายาวมากนัก **ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากผู้เชี่ยวชาญโปรดตอบแบบสอบถามภายในระยะเวลา 1 สัปดาห์** ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามด้วยความครบถ้วนและสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่แสดงความคิดเห็นโดยละเอียดและครบถ้วน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการวิจัยครั้งนี้

นิติตระดับบัณฑิตศึกษา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นายภาณุพงษ์ จำปา

แขนงวิชาการโค้ชกีฬา

ภาคผนวก จ

ความถี่ในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3

ความถี่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3

ตารางที่ 5 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

1.1 ท่านคิดว่ามาตรฐานด้าน ความรู้ของผู้ฝึกสอนกีฬา ฟุตบอลของกรมพลศึกษาควร มีความรู้เรื่องใดบ้าง	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ
1.1.1 ควรมีความรู้เรื่องกีฬา ฟุตบอลเป็นอย่างดี	17	3	0	0	0		18	2	0	0	0	
1.1.2 ควรมีความรู้เรื่องกติกา กีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี	12	8	0	0	0		15	5	0	0	0	
1.1.3 ควรมีความรู้เรื่องสรีรทาง ร่างกายของกีฬาฟุตบอลกลไก การทำงานของร่างกายในกีฬา ฟุตบอล	11	8	1	0	0		13	5	2	0	0	
1.1.4 ควรมีความรู้เรื่อง วิทยาศาสตร์การกีฬาเบื้องต้น	11	8	1	0	0		15	4	1	0	0	
1.1.5 ควรมีความรู้เรื่อง โภชนาการการกีฬา	11	8	1	0	0		12	8	0	0	0	
1.1.6 ควรมีความรู้เรื่องจิตวิทยา การกีฬา	12	8	0	0	0		13	6	1	0	0	
1.1.7 ควรมีความรู้เรื่องการปฐม พยาบาลเบื้องต้น	7	9	4	0	0		10	8	2	0	0	
1.1.8 ควรมีความรู้เรื่องหลักการ ฝึกกีฬาหลักการสอนกีฬา	15	5	0	0	0		15	5	0	0	0	
1.1.9 ควรมีความรู้เรื่องการ เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย	8	11	1	0	0		10	9	1	0	0	
1.1.10 ควรมีความรู้เรื่องหลักการ บริหารจัดการการกีฬาเบื้องต้น	7	9	4	0	0		10	8	2	0	0	
1.1.11 ควรมีความรู้เรื่องหลักการ ฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย กายภาพบำบัดเบื้องต้น	8	7	5	0	0		10	8	2	0	0	

1.1 ท่านคิดว่ามาตรฐานด้าน ความรู้ของผู้ฝึกสอนกีฬา ฟุตบอลของกรมพลศึกษาควร มีความรู้เรื่องใดบ้าง	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ
1.1.12 ควรมีความรู้เรื่องการ วางแผน การเขียนแผนการ ฝึกซ้อมเป็น	13	6	1	0	0		10	8	1	0	0	
1.1.13 ควรมีความรู้เรื่อง วัฒนธรรมทางกรกีฬาของ ฟุตบอลไทย	6	10	4	0	0		9	8	3	0	0	
รวมรายด้าน	138	100	22				160	84	16			

1.2 ท่านคิดว่าจำนวนของ ผู้เข้าร่วมอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา ฟุตบอลของกรมพลศึกษาใน แต่ละครั้งควรมีกี่คนจึงจะ เหมาะสม	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
1.2.1.ไม่เกิน 20 คน	3	1	1	8	7		12	7	1	0	0	
1.2.2. จำนวน 21- 30 คน	15	2	0	2	1		16	2	2	0	0	
1.2.3.จำนวน31- 40 คน	1	0	1	4	14		2	7	12	0	0	
รวมรายด้าน	19	3	2	14	22		30	16	15			

.3 ท่านคิดว่าระยะเวลาเท่าใด จึงจะเหมาะสมในการจัด อบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ของกรมพลศึกษา	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
1.3.1. จำนวน 3 วัน	2	0	0	4	14		3	7	10	0	0	
1.3.2. จำนวน 4 วัน	0	0	0	8	12		4	7	9	0	0	
1.3.3. จำนวน 5 วัน	1	0	0	7	12		4	9	7	0	0	
1.3.4. จำนวน 7 วัน	10	2	1	2	5		15	5	0	0	0	
1.3.5.จำนวน 14 วัน	4	3	1	3	9		10	5	5	0	0	
1.3.6.จำนวน 21 วัน	3	0	2	4	11		6	10	4	0	0	
รวมรายด้าน	20	5	4	28	63		42	43	35			

ด้านที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

2.1.ท่านคิดว่า มาตรฐานด้านการปฏิบัติงานของ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ต้องทำหน้าที่อะไรบ้าง	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ
2.1.1.สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานของกีฬาฟุตบอลได้	17	2	1	0	0		18	2	0	0	0	
2.1.2.สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคและแท็คติกของแต่ละบุคคลและแต่ละตำแหน่งได้	14	6	0	0	0		14	6	0	0	0	
2.1.3.สามารถดำเนินการฝึกแท็คติกแบบกลุ่มได้	12	8	0	0	0		15	5	0	0	0	
2.1.4.สามารถดำเนินการสาธิตทักษะที่ถูกต้องในการฝึกได้	14	5	1	0	0		15	5	0	0	0	
2.1.5.สามารถทำการฝึก เกมรุก – เกมรับ	10	9	1	0	0		11	8	1	0	0	
2.1.6.สามารถเขียนแผนการฝึกระยะสั้นและระยะยาวได้	13	6	1	0	0		13	7	0	0	0	
2.1.7.ควรผ่านการอบรมที่-ไลเซนส์ (T-Licence)	17	2	1	0	0		18	1	1	0	0	
2.1.8.ควรผ่านการอบรมที่มีเนื้อหาการปฏิบัติการฝึกฟุตบอลปี-ไลเซนส์ (B-Licence)	12	4	4	0	0		13	4	3	0	0	
รวมรายด้าน	109	42	9				117	38	5			

2.2 ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการทดสอบ การประเมินและมีเกณฑ์การผ่านการปฏิบัติอย่างไร	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
2.2.1 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80%	8	2	3	1	6		10	8	2	0	0	
2.2.2 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70%	9	2	2	1	6		13	6	1	0	0	
2.2.3 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%	2	0	3	6	9		5	6	9	0	0	
2.2.4 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%	3	0	1	4	12		7	8	5	0	0	
รวมรายด้าน	22	4	9	12	33		35	63	17			

ด้านที่ 3 มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

3.1 ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬา ฟุตบอลของกรมพลศึกษาควร มีมาตรฐานการปฏิบัติตนหรือ คุณลักษณะเรื่องใดบ้าง	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ
3.1.1 เป็นแบบอย่างที่ดี	19	1	0	0	0		19	1	0	0	0	
3.1.2 มีความยุติธรรม	19	1	0	0	0		19	1	0	0	0	
3.1.3 มีความเป็นผู้นำ	16	4	0	0	0		17	3	0	0	0	
3.1.4 มีวินัย	18	2	0	0	0		17	3	0	0	0	
3.1.5 มีความรับผิดชอบที่ดี	16	4	0	0	0		18	2	0	0	0	
3.1.6 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับ นักกีฬา	13	6	1	0	0		15	3	2	0	0	
3.1.7 ควรมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ ชนะ รู้ถ่อม	19	1	0	0	0		19	1	0	0	0	
3.1.8 เสียสละ พุ่มเท	15	5	0	0	0		18	2	0	0	0	
3.1.9 ยึดถือจรรยาบรรณครูใน การปฏิบัติตน	18	2	0	0	0		17	3	0	0	0	
3.1.10 มีบุคลิกภาพที่ดี	13	7	0	0	0		12	8	0	0	0	
3.1.11 ซื่อสัตย์	16	4	0	0	0		15	4	1	0	0	
3.1.12 ตรงต่อเวลา	17	3	0	0	0		18	2	0	0	0	
3.1.13 มีการพูดจาที่ดี	15	4	1	0	0		14	5	1	0	0	
3.1.14 มีความกตัญญูรู้คุณ	10	8	2	0	0		12	7	1	0	0	
3.1.15 ควรมีการหาความรู้ใหม่ อยู่เสมอ	17	3	0	0	0		17	3	0	0	0	
รวมรายด้าน	241	55	4				247	48	5			

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2 และ 3

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2

ตารางที่ 6 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 1
ด้านที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

1.1 ท่านคิดว่ามาตรฐานด้านความรู้ของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีความรู้เรื่องใดบ้าง	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยมศึกษากับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1.1.1 ควรมีความรู้เรื่องกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
1.1.2 ควรมีความรู้เรื่องกติกากีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี	4.66	5	0.34	5.08-4.12	0.96
1.1.3 ควรมีความรู้เรื่องสรีรทางร่างกายของกีฬาฟุตบอลกลไกการทำงานของร่างกายในกีฬาฟุตบอล	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
1.1.4 ควรมีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาเบื้องต้น	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
1.1.5 ควรมีความรู้เรื่องโภชนาการการกีฬา	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
1.1.6 ควรมีความรู้เรื่องจิตวิทยาการกีฬา	4.66	5	0.34	5.08-4.12	0.96
1.1.7 ควรมีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	4.16	4	0.16	4.78-3.61	1.17
1.1.8 ควรมีความรู้เรื่องหลักการฝึกกีฬาหลักการสอนกีฬา	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
1.1.9 ควรมีความรู้เรื่องการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย	4.31	4	0.31	4.87-3.86	1.01
1.1.10 ควรมีความรู้เรื่องหลักการบริหารจัดการการกีฬาเบื้องต้น	4.16	4	0.16	4.78-3.61	1.17

1.1 ท่านคิดว่ามาตรฐานด้านความรู้ของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีความรู้เรื่องใดบ้าง	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยมศึกษากับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1.1.11 ควรมีความรู้เรื่องหลักการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย ภายภาพบำบัดเบื้องต้น	4.21	5	0.79	4.87-3.50	1.37
1.1.12 ควรมีความรู้เรื่องการวางแผน การเขียนแผนการฝึกซ้อมเป็น	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
1.1.13 ควรมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมทางการกีฬาของฟุตบอลไทย	4.10	4	0.10	4.66-3.60	1.06
รวมรายด้าน	4.55	5	0.45	5.02-3.93	1.09

1.2 ท่านคิดว่าจำนวนของผู้เข้าร่วมอบรม ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ในแต่ละครั้งควรมีกี่คนจึงจะเหมาะสม	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่ 1 กับ ควอไทล์ที่ 3	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
1.2.1. ไม่เกิน 20 คน	1.87	2	0.13	2.50-1.21	1.29
1.2.2. จำนวน 21- 30 คน	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
1.2.3. จำนวน 31- 40 คน	1.21	1	0.21	1.75-0.85	0.90
รวมรายด้าน	2.07	1	1.07	4.71-1.18	3.52

1.3 ท่านคิดว่าระยะเวลาเท่าใดจึงจะ เหมาะสมในการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา ฟุตบอลของกรมพลศึกษา	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่ 1 กับ ควอไทล์ที่ 3	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
1.3.1. จำนวน 3 วัน	1.21	1	0.21	1.75-0.85	0.89
1.3.2. จำนวน 4 วัน	1.33	1	0.33	1.87-0.91	0.96
1.3.3. จำนวน 5 วัน	1.70	2	0.30	2.20-1.12	1.08
1.3.4. จำนวน 7 วัน	4.50	5	0.50	5.00-1.50	3.50
1.3.5. จำนวน 14 วัน	1.83	1	0.83	4.16-1.05	3.11
1.3.6. จำนวน 21 วัน	1.40	1	0.40	2.50-0.95	1.55
รวมรายด้าน	1.45	1	0.45	2.46-0.97	1.48

ด้านที่ มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

2.1.ท่านคิดว่ามาตรฐานด้านการปฏิบัติงานของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ต้องทำหน้าที่อะไรบ้าง	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยมศึกษากับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่สี่กับควอไทล์ที่	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
2.1.1.สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานของกีฬาฟุตบอลได้	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
2.1.2.สามารถดำเนินการฝึก เทคนิคและแท็คติกของแต่ละบุคคลและแต่ละตำแหน่งได้	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
2.1.3.สามารถดำเนินการฝึกแท็คติกแบบกลุ่มได้	4.66	5	0.34	5.08-4.12	0.96
2.1.4.สามารถดำเนินการสาธิตทักษะที่ถูกต้องในการฝึกได้	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
2.1.5.สามารถทำการฝึก เกมรุก – เกมรับ	4.50	5	0.50	5.00-3.94	1.06
2.1.6.สามารถเขียนแผนการฝึกระยะสั้นและระยะยาวได้	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
2.1.7.ควรผ่านการอบรม ที-ไลเซนส์ (T-Licence)	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
2.1.8.ควรผ่านการอบรมที่มีเนื้อหาการปฏิบัติกรฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-Licence)	4.66	5	0.34	5.08-3.75	1.33
รวมรายด้าน	4.76	5	0.24	5.13-4.23	0.89

2.2 ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของ กรมพลศึกษา ควรมีการทดสอบ การ ประเมินและมีเกณฑ์การผ่านการปฏิบัติ อย่างไร	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยมศึกษา กับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่ ควอไทล์ที่	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
2.2.1 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80%	3.50	5	1.50	4.87-1.33	3.54
2.2.2 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70%	4.00	5	1.00	4.94-1.33	3.61
2.2.3 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%	1.66	1	0.66	2.50-1.05	1.45
2.2.4 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%	1.33	1	0.33	2.25-0.91	1.34
รวมรายด้าน	2.08	1	1.08	4.59-1.10	3.48

ด้านที่ 3 มาตรฐานการปฏิบัติตน

3.1 ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของ กรมพลศึกษาควรมีมาตรฐานการปฏิบัติ ตนหรือคุณลักษณะเรื่องใดบ้าง	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่สี่กับ ควอไทล์ที่หนึ่ง	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
3.1.1 เป็นแบบอย่างที่ดี	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
3.1.2 มีความยุติธรรม	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
3.1.3 มีความเป็นผู้นำ	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
3.1.4 มีวินัย	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
3.1.5 มีความรับผิดชอบที่ดี	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
3.1.6 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักกีฬา	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
3.1.7 ควรมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
3.1.8 เสียสละ ทุ่มเท	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
3.1.9 ยึดถือจรรยาบรรณครูในการปฏิบัติตน	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
3.1.10 มีบุคลิกภาพที่ดี	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
3.1.11 ซื่อสัตย์	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
3.1.12 ตรงต่อเวลา	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
3.1.13 มีการพูดจาที่ดี	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
3.1.14 มีความกตัญญูรู้คุณ	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
3.1.15 ควรมีการหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
รวมรายด้าน	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 3

ตารางที่ 7 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่

ด้านที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

1.1 ท่านคิดว่ามาตรฐานด้านความรู้ของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีความรู้เรื่องใดบ้าง	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่ 1 กับควอไทล์ที่ 3	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1.1.1 ควรมีความรู้เรื่องกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
1.1.2 ควรมีความรู้เรื่องกติกากีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
1.1.3 ควรมีความรู้เรื่องสรรพทางร่างกายของกีฬาฟุตบอลกลไกการทำงานของร่างกายในกีฬาฟุตบอล	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
1.1.4 ควรมีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาเบื้องต้น	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
1.1.5 ควรมีความรู้เรื่องโภชนาการการกีฬา	4.66	5	0.34	5.08-4.12	0.96
1.1.6 ควรมีความรู้เรื่องจิตวิทยาการกีฬา	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
1.1.7 ควรมีความรู้เรื่องการประชุมพยาบาลเบื้องต้น	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
1.1.8 ควรมีความรู้เรื่องหลักการฝึกกีฬาหลักการสอนกีฬา	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
1.1.9 ควรมีความรู้เรื่องการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย	4.50	5	0.50	5.00-3.94	1.06
1.1.10 ควรมีความรู้เรื่องหลักการบริหารจัดการการกีฬาเบื้องต้น	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
1.1.11 ควรมีความรู้เรื่องหลักการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย กายภาพบำบัดเบื้องต้น	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
1.1.12 ควรมีความรู้เรื่องการวางแผน การเขียนแผนการฝึกซ้อมเป็น	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
1.1.13 ควรมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมทางการกีฬาของฟุตบอลไทย	4.37	5	0.63	4.94-3.75	1.19
รวมรายด้าน	4.68	5	0.32	5.09-4.08	1.01

1.2 ท่านคิดว่าจำนวนของผู้เข้าร่วมอบรม ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ในแต่ละครั้งควรมีกี่คนจึงจะเหมาะสม	มัถยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัถยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่สี่กับ ควอไทล์ที่ หนึ่ง	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
1.2.1. ไม่เกิน 20 คน	4.62	5	0.38	5.06-3.96	1.09
1.2.2. จำนวน 21- 30 คน	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
1.2.3. จำนวน 31- 40 คน	3.37	3	0.37	4.03-2.93	1.09
รวมรายด้าน	4.46	5	0.54	4.99-3.51	1.47

1.3 ท่านคิดว่าระยะเวลาเท่าใดจึงจะ เหมาะสมในการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา ฟุตบอลของกรมพลศึกษา	มัถยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัถยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่สี่กับ ควอไทล์ที่ หนึ่ง	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
1.3.1. จำนวน 3 วัน	3.50	3	0.50	4.21-3.00	1.21
1.3.2. จำนวน 4 วัน	3.64	3	0.64	4.35-3.05	1.30
1.3.3. จำนวน 5 วัน	3.83	4	0.17	4.38-3.21	1.17
1.3.4. จำนวน 7 วัน	4.83	5	0.66	5.16-4.50	0.66
1.3.5. จำนวน 14 วัน	4.50	5	0.50	5.00-3.50	1.50
1.3.6. จำนวน 21 วัน	4.10	4	0.10	4.66-3.60	1.06
รวมรายด้าน	4.08	4	0.08	4.78-3.35	1.42

ด้านที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

2.1. ท่านคิดว่ามาตรฐานด้านการปฏิบัติงานของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ต้องทำหน้าที่อะไรบ้าง	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยมศึกษากับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่ 1 กับควอไทล์ที่ 3	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
2.1.1. สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานของกีฬาฟุตบอลได้	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
2.1.2. สามารถดำเนินการฝึก เทคนิคและแท็คติกของแต่และบุคคลและแต่ละตำแหน่งได้	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
2.1.3. สามารถดำเนินการฝึกแท็คติกแบบกลุ่มได้	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
2.1.4. สามารถดำเนินการสาธิตทักษะที่ถูกต้องในการฝึกได้	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
2.1.5. สามารถทำการฝึก เกมรุก - เกมรับ	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
2.1.6. สามารถเขียนแผนการฝึกระยะสั้นและระยะยาวได้	4.73	5	0.27	5.11-4.21	0.90
2.1.7. ควรผ่านการอบรม ที-ไลเซนส์ (T-Licence)	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
2.1.8. ควรผ่านการอบรมที่มีเนื้อหาการปฏิบัติการฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-Licence)	4.73	5	0.27	5.11-4.00	1.11
รวมรายด้าน	4.81	5	0.19	5.15-4.42	0.73

2.2 ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีการทดสอบ การประเมินและมีเกณฑ์การผ่านการปฏิบัติอย่างไร	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยมศึกษากับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่ 1 กับควอไทล์ที่ 3	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
2.2.1 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80%	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.12
2.2.2 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70%	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.94
2.2.3 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%	3.66	3	0.66	4.50-3.05	1.44
2.2.4 ภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 60%	4.12	4	0.12	4.78-3.50	1.28
รวมรายด้าน	4.14	4	0.14	4.67-3.68	0.99

ด้านที่ 3 มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

3.1 ท่านคิดว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีมาตรฐานการปฏิบัติตนหรือคุณลักษณะเรื่องใดบ้าง	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่ 1 กับควอไทล์ที่ 3	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
3.1.1 เป็นแบบอย่างที่ดี	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
3.1.2 มีความยุติธรรม	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
3.1.3 มีความเป็นผู้นำ	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
3.1.4 มีวินัย	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
3.1.5 มีความรับผิดชอบที่ดี	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
3.1.6 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักกีฬา	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
3.1.7 ควรมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
3.1.8 เสียสละ ทุ่่มเท	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
3.1.9 ยึดถือจรรยาบรรณครูในการปฏิบัติตน	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
3.1.10 มีบุคลิกภาพที่ดี	4.66	5	0.34	5.08-4.12	0.96
3.1.11 ซื่อสัตย์	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
3.1.12 ตรงต่อเวลา	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
3.1.13 มีการพูดจาที่ดี	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
3.1.14 มีความกตัญญูรู้คุณ	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01
3.1.15 ควรมีการหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
รวมรายด้าน	4.89	5	0.11	5.19-4.58	0.60

ภาคผนวก ช
เหตุผลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถาม

1. มาตรฐานด้านความรู้

- ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมี การนำเทคโนโลยีเกี่ยวกับการวิเคราะห์รูปแบบของเกมส์ โดยผ่านระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อความแม่นยำและสามารถคาดคะเนรูปแบบการเล่นของคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถภาพอย่างสูงสุดของนักกีฬา
- ควรมีความรู้ในระดับที่สูงสุดของการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย

2. มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

- ควรมีเนื้อหาการปฏิบัติงานอย่างครอบคลุมในการผ่านการอบรมเอไลเซนส์

3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

- ควรมีบทลงโทษเกี่ยวกับการปฏิบัติตนของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ประพฤติตนผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ภาคผนวก ช

มาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการวิจัย

มาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการวิจัย

มาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาที่ได้จากการทำวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปออกมาได้เป็นรายชื่อในแต่ละด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามรอบที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของคำถามปลายเปิด โดยผู้วิจัยนำมาจัดเป็นข้อย่อยและตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก เพื่อนำไปสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามรอบที่ 2
2. แบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับกลับคืนมาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยคำนวณหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยกำหนดให้เป็นเกณฑ์ในการสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำค่าที่ได้ไปแสดงในแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง
3. แบบสอบถามรอบที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยม ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาข้อความที่ได้รับฉันทามติ คือ ต้องมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 อีกทั้งคำตอบจากรอบนี้ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงคำตอบจากรอบที่แล้วไม่เกินร้อยละ 15 จึงจะถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แล้วจึงนำผลที่ได้มาสรุปเป็นการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

โดยผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมรายด้าน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 49 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 มาตรฐาน ดังนี้

1. มาตรฐานด้านความรู้ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.68, |Md-Mo|=0.32, IR=1.01)
2. มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก (Md=4.81, |Md-Mo|=0.19, IR=0.73) และ
3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.89, |Md-Mo|=0.11, IR=0.60)

จากผลการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้วยเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ทำให้ได้ข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นสอดคล้องกัน จำนวนทั้งสิ้น 49 ข้อ และเมื่อพิจารณาคำตอบที่สอดคล้องกันในระดับความเหมาะสมมากที่สุด พบว่ามีจำนวน 41 ข้อ ที่สามารถนำไปสู่ข้อสรุปของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาได้ โดยนำมาพิจารณารวบรวมกันเป็นรายชื่อได้ดังนี้

ด้านที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีความรู้เรื่องดังต่อไปนี้

1. มีความรู้เรื่องกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี
2. มีความรู้เรื่องกติกากีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี
3. มีความรู้เรื่องสรีรทางร่างกายของกีฬาฟุตบอล กลไกการทำงานของร่างกายในกีฬา

ฟุตบอล

4. มีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาเบื้องต้น
5. มีความรู้เรื่องโภชนาการการกีฬา
6. มีความรู้เรื่องจิตวิทยาการกีฬา
7. มีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
8. มีความรู้เรื่องหลักการฝึกกีฬา หลักการสอนกีฬา
9. มีความรู้เรื่องการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย
10. มีความรู้เรื่องหลักการบริหารจัดการการกีฬาเบื้องต้น
11. มีความรู้เรื่องหลักการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย ภายใบบำบัดเบื้องต้น
12. มีความรู้เรื่องการวางแผน การเขียนแผนการฝึกซ้อมเป็น
13. มีความรู้เรื่องวัฒนธรรมทางการกีฬาของฟุตบอลไทย

จำนวนของผู้เข้าร่วมอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมี

จำนวนคนจำนวน 21- 30 คน

ระยะเวลาเท่า ที่เหมาะสมในการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา มี

จำนวน 7 วัน

ด้านที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ต้องทำหน้าที่และต้องสามารถปฏิบัติทำการฝึกนักกีฬาฟุตบอลดัง

1. สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานของกีฬาฟุตบอลได้
2. สามารถดำเนินการฝึก เทคนิคและแท็คติกของแต่ละบุคคลและแต่ละตำแหน่งได้
3. สามารถดำเนินการฝึกแท็คติกแบบกลุ่มได้
4. สามารถดำเนินการสาธิตทักษะที่ถูกต้องในการฝึกได้
5. สามารถทำการฝึก เกมรุก – เกมรับ
6. สามารถเขียนแผนการฝึก ระยะสั้นและระยะยาวได้
7. ควรผ่านการอบรม ที-ไลเซนส์ (T-Licence)
8. ควรผ่านการอบรมที่มีเนื้อหาการปฏิบัติการฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-Licence)

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีการทดสอบภาคปฏิบัติต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 80% ภาคทฤษฎีต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 70%

3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีมาตรฐานการปฏิบัติตนคุณลักษณะและจรรยาบรรณดังนี้

1. เป็นแบบอย่างที่ดี
2. มีความยุติธรรม
3. ความเป็นผู้นำ
4. มีวินัย
5. มีความรับผิดชอบที่ดี
6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักกีฬา
7. ควรมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย
8. เสียสละ ทุมเท
9. ยึดถือจรรยาบรรณครูในการปฏิบัติตน
10. มีบุคลิกภาพที่ดี
11. ซื่อสัตย์
12. ตรงต่อเวลา

13. มีการพูดจาที่ดี
14. มีความกตัญญูรู้คุณ
15. ควรมีการหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ : นายภาณุพงษ์ จำปา
 เกิดวันที่ : 25 ธันวาคม พ.ศ. 2529
 สถานที่เกิด : จังหวัดร้อยเอ็ด

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

จากโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

ปีการศึกษา 2547

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2551

เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการโค้ชกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2552